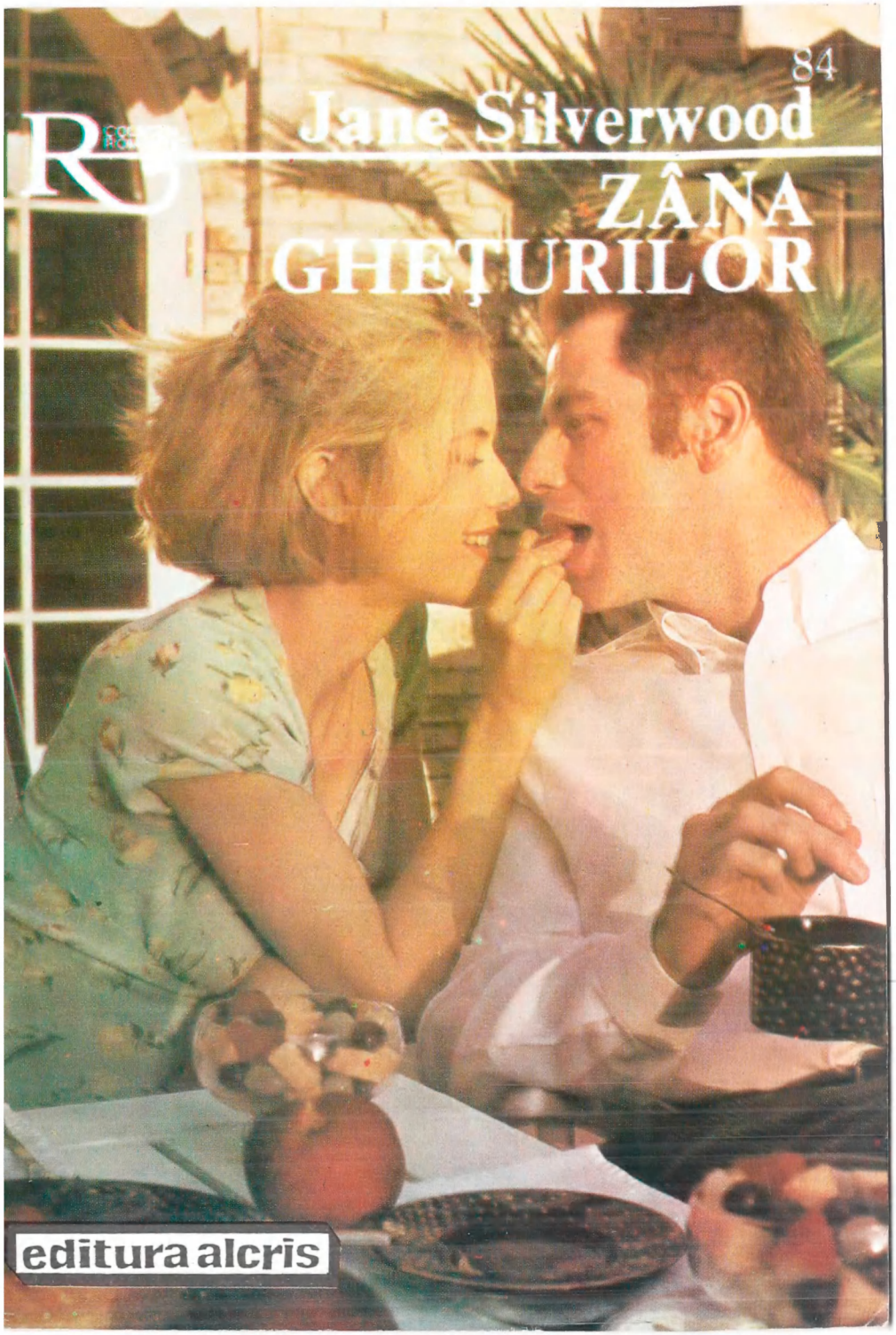
84
Jane Silverwood
ZÂNA
GHEȚURILOR
editura alcris

JANE SILVERWOOD

ZÂNA GHEȚURILOR

Coperta : **ANDY**

© 1988, Jane Silverwood

SLOW MELT

Mills & Boon Limited

Toate drepturile asupra acestui titlu aparţin Editurii ALCRIS-M94

JANE SILVERWOOD

ZÂNA GHEŢURILOR

Traducere de : **SALOMEEA ROTARU**

EDITURA ALCRIS 94

BUCUREŞTI, 1995

Editor : **AURELIAN MICU ANDY**
Consilier editorial : **TRAIAN IANCU**
Lector : **ANGELA VASILE**

I.S.B.N. 973-9197-44-2
Colecția „ROMANTIC"

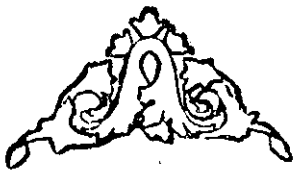

În curând nu va mai fi destul de tânără pentru așa ceva, gândi Kate în această seară de noiembrie rece, la ora unsprezece fără un sfert, căutând un loc liber în parcarea din centrul orașului Newton. Își ridică ochii mari, aurii spre clădirea rotundă a cărei firmă luminoasă anunța pompos : „Imperiul gheţurilor".

Poate Chris avea dreptate. Ea avusese o rezervă când el i-a propus acest patinoar, argumentând cu cele patruzeci și cinci de minute de drum pe care trebuia să-l facă de la locuința ei și apoi, cu reputația arenei.

— Nu este frecventat decât de hocheiști și de amatori, protestase ea.

Dar Chris s-a mulțumit să-și scuture părul blond.

— Nu-i o problemă. Ei ne pot închiria pista două ore pe seară, începând cu ora unsprezece. Ascultă... dă-ți seama de avantaje. Vom putea lucra fără teama de a fi spionați.

Kate își opri surâsul pe buze. Se îndoia că viitorii eventuali concurenți ar putea să le a-

corde atenţia lor într-o zi şi să se intereseze de programul lor, dar entuziasmul lui Chris era atât de molipsitor, că-i acceptă pe loc propunerea.

Ieşind din maşină, îşi luă sacoul maro de piele şi privi în jur, încercând să găsească maşina lui Chris. Dar noua lui Corvette roşie nu se vedea.

Poate Chris nu venise încă.

Uşile cu vitralii ale clădirii dădeau într-un hol gol. Ajungeau până la ea câteva voci înăbuşite, dar nu le dădu atenţie. Kate înaintă spre holul mare cu pereţii de plexiglas care ducea la patinoar.

Pista de gheaţă, de dimensiuni olimpice, era goală. Ca întotdeauna, Kate se emoţiona uşor în faţa acestei întinderi albe şi simţi cum i se înteţesc bătăile inimii. Oboseala unei zile de muncă se topea ca prin minune la perspectiva de a executa coregrafia creată de Chris pentru ea.

Se întoarse şi se îndreptă spre vestiarul femeilor. Locul, fără să fie luxos, era de o curăţenie ireproşabilă şi Kate se grăbi să dezbrace bluzonul, blugii şi pulovărul, ca să-şi tragă pe ea costumul strâns pe corp. După ce-şi aranjă în dulapul metalic lucrurile, ea ieşi cu patinele în mână şi o luă spre pistă.

Nu exista acces direct de la vestiare spre patinoar. Ea trecu mai întâi prin faţa casei de bilete, care era goală. Ar trebui totuşi ca ci-

neva să păzească aceste locuri, se gândi ea, începând să coboare. Oricine ar putea să intre...

Deodată, mâna i se crispă pe balustrada scării şi se opri, înţepenită pe loc. Acum înţelegea de ce parcarea era plină. O echipă de hocheişti închiriase patinoarul şi sala pe lângă care trecea era plină de echipamentul lor, vizibil prin uşa deschisă. Trei jucători, gata echipaţi, se întrerupseră din vorbit pentru a o privi.

Dar nu asta o hipnotiză pe Kate. Exact sub ochii ei se afla un bărbat în picioare, complet gol. Era întors cu spatele, cu mâinile în şolduri şi stătea de vorbă cu un coechipier. Spiritul lui Kate rămase ca paralizat datorită faptului că-i evoca o statuie greacă pe care ea o admirase la Luvru acum câţiva ani.

Bărbatul, superb specimen al sexului masculin, părea evident inconştient de splendoarea goliciunii lui. Spatele lui lat, perfect proporţionat, se desăvârşea în şoldurile înguste şi coapsele robuste. Kate nu-şi putea lua ochii de la această siluetă cu picioarele solide, depărtate, cu o alură de stejar şi care totuşi părea să fie tot atât de suplă ca o trestie.

Contemplarea mută a lui Kate fu întreruptă de râsetele care se auzeau din josul scării. Interlocutorul bărbatului gol ridică ochii uimit, şi faţa i se lumină deodată într-un zâm-

bet larg. Punând mâna pe umărul amicului său, îi spuse acestuia câteva cuvinte.

Statuia grecească prinse viaţă şi Kate întâlni o privire de un albastru intens în care strălucea un licăr de răutate.

Un val de căldură îi împurpură obrajii şi, întorcându-se repede, urcă scările ca să-şi găsească refugiul în vestiar. Dar în clipa în care se pregătea să intre, rămase nemişcată. De ce trebuia să se simtă stânjenită ? La douăzeci şi şase de ani era ridicol să se intimideze ca o puştoaică. Şi apoi, era unsprezece fără trei minute şi era dreptul ei să folosească sala de antrenament, care ar fi trebuit să fie liberă. Ea plătise pentru asta. Hocheiştii erau renumiţi ca „golani pretenţioşi" şi fără nici o consideraţie pentru nimic, doar, poate, pentru antrenorul lor.

Hotărâtă, Kate se aşeză pe jos, pe culoar şi începu să-şi pună patinele. La ora unsprezece fix, ea va traversa holul acesta, chiar dacă ar întâlni zeci de bărbaţi goi...

Nebăgând în seamă ocheadele jucătorilor care treceau prin faţa ei, Kate îşi legă şireturile, trecându-le prin ochiurile metalice, le înnodă şi se ridică. Tocmai îşi ştergea costumul de praf când auzi pe cineva apropiindu-se.

Întorcându-se, se regăsi în faţa unui bărbat înalt, cu umerii laţi, puşi în valoare de pulovărul bleumarin care i se mula pe bust.

Părul lui blond încadra o față cu trăsături virile. Părul blond, nasul fin, buzele relativ subțiri, totul ar fi putut să-i dea un aspect dur, sever. Totuși, lucrul acesta nu se întâmpla. Gura lui avea un zâmbet ușor, natural, ceea ce-i conferea un aer continuu amuzat.

Kate ar fi putut să nu-i recunoască silueta. Dar n-ar fi putut să-i uite ochii. Niciodată nu mai întâlnise o privire atât de albastră, atât de intensă.

Da, el era. Era bărbatul gol din sala de antrenament.

— Poate nu-ți amintești de mine acum când sunt îmbrăcat, spuse el cu o voce plăcută de bariton, dar eu sunt tipul pe care l-ai văzut în ținută de Adam.

Kate dădu din cap. El stătea chiar sub o lampă de neon și își dădu seama că este mai în vârstă decât i se păruse mai devreme. Treizeci de ani... poate treizeci și doi. Și ea fu conștientă de interesul fățiș pe care i-l arăta și încercă, fără îndemânare, să-și ascundă bustul, încrucișându-și brațele pe piept.

— Cu greu te-aș fi putut recunoaște din față, răspunse ea sec. Ea regretă imediat cuvintele, blestemând roșeața care-i urca din nou în obraji, realizând insinuarea din cuvintele spuse.

— Ascultă... Îmi pare rău că te-am șocat. Dar direcția ne permite să folosim sala doar

pentru antrenamente. Şi suntem prea mulţi ca să ne înghesuim la vestiar.

— Şi nu te jenează să te dai în spectacol în faţa oricui.

— Doar dacă acest „oricui" nu-ţi seamănă... explică el cu un uşor umor. Dar normal, cineva supraveghează să nu intre nimeni. Presupun că în seara asta n-a făcut-o nimeni.

— Fără îndoială, aprobă ea, ridicând din umeri. În sfârşit, consider incidentul încheiat.

Adresându-i un zâmbet lipsit de căldură, ea se îndreptă spre scară.

Admirându-i curbele perfecte ale corpului, el o urmări cu privirea, în timp ce ea dispărea pe lamele ei de fier în sala de antrenament. Cine era oare ? Ce făcea oare la această oră târzie ? Şi câţi ani poate să aibă ?

Cu faţa fină, cu buclele roşcate, era greu să-ţi dai seama. Putea la fel de bine să aibă optsprezece ani sau douăzeci şi cinci. Emana, totuşi, o oarecare maturitate. S-a văzut din scurta discuţie pe care o purtaseră. Ar fi preferat a doua supoziţie, căci intenţiona s-o cunoască bine şi el nu era genul care să iasă seara cu adolescentele.

— Hai, Sam ! îl chemă Bill, unul din jucători. Mă duc după ceilalţi la JK, să luăm un păhărel. Vii cu noi ?

— În două minute !

Strângându-şi echipamentul, el se îndreptă spre scară şi se opri sus. Sala de antrenamen-

te era goală. Curios, el se aplecă peste balustradă ca să vadă patinoarul.

Sam văzuse destui patinatori artistici pe această pistă. Dar, în afara Jocurilor Olimpice, el nu admirase pe nimeni care să patineze atât de grațios și atât de sigur pe sine ca această tânără.

Inconștient, el înaintă un pas și-i urmări evoluțiile cu o concentrare intensă. Ea acoperea întreaga suprafață a gheții, efectuând o piruetă cu o asemenea viteză, că părul îi zbura în jurul feței.

În scurta întâlnire când privirile li s-au încrucișat, el fusese frapat pe loc de părul ei cu reflexe roșcate și de ochii ei straniu de aurii. Dar acum îi descoperea corpul. Un corp superb, perfect și puternic, îndoindu-se ca o liană când se arcuia ca să facă o figură.

Ea sărea, făcea piruete, ușoară, cu o grație pe care n-o egala decât siguranța cu care își executa baletul solitar.

Absorbit complet de spectacol, Sam nu auzi când se deschise ușa ca apoi să se închidă în spatele lui. Câteva minute mai târziu, își încruntă sprâncenele văzând un bărbat blond care se întâlnea cu tânăra femeie. Sam înțepeni deodată. Se simțea ofensat de acest intrus, în aceeași manieră în care ar fi fost deranjat în intimitate. Dar trebui repede să recunoască faptul că noul sosit era la fel de dotat ca și partenera lui.

— Frumos cuplu, nu-i așa ? auzi lângă el o voce jovială. Don Ferguson, directorul patinoarului, tocmai se așezase lângă Sam și observa la rândul lui evoluțiile celor doi parteneri.

— Da. Cine sunt ?

— Kate și Chris Koleman.

Sam întoarse capul spre Don.

— Soți ?

— Nu, frate și soră.

Ușurat, Sam își îndreptă din nou atenția spre gheață. Curios, greu ar fi ghicit legătura de rudenie în atitudinea celor doi tineri patinatori. Felul în care Chris își înlănțuia partenera nu avea nimic fratern. În timp ce megafoanele difuzau o melodie romantică, el o invita să se aplece pe brațul lui și primea corpul suplu al tinerei arcuite, cu un aer senzual. Când muzica se opri, ea-i zâmbi fratelui ei cu un surâs care-i dădu lui Sam frisoane pe spinare.

— Ce fac ei aici la ora asta ? se neliniști Sam, întrebându-l pe Don.

— Le-am închiriat patinoarul pentru aceste două ore libere, îi explică el. Se pare că repetă pentru campionat. El se întrerupse o clipă, urmărind cuplul care acum valsa pe muzica lui Strauss. Nu știu prea mare lucru despre patinajul artistic, dar îi găsesc chiar buni...

Sam dădu din cap, pierdut în visarea lui.

Din nefericire, el nu avu destul timp pentru a-şi lăsa imaginaţia să zburde, căci o voce puternică îl chemă la ordine.

— Ei, Sam ! Vii sau nu ? Berea ta s-a încălzit !

— Sosesc !

Luându-şi lucrurile, Sam îi făcu lui Don un semn cu mâna, îşi ridică gulerul de la bluzon înainte de a înfrunta burniţa îngheţată care începuse să cadă şi ieşi.

*
* *

— M-am gândit toată săptămâna la acest dublu axel, insistă Chris. Te asigur, juriile sunt înnebunite după aşa ceva.

Kate dădu din cap, apoi ridică ochii spre fratele ei, exasperată. Când avea vreo idee în cap, Chris putea să devină mai încăpăţânat decât un regiment de furnici. La fel cum se îndârjea să-şi construiască castele de nisip pe plajă sub privirea indulgentă a surorii lui mai mari. Anii nu-i schimbaseră caracterul. De când se hotărâse să reintre în competiţie, toată viaţa lui gravita în jurul acestei idei fixe. Ce era mai rău, era că o antrenase şi pe ea în această aventură periculoasă.

— Dar fizic, este imposibil, Chris, protestă Kate. Este o adevărată cascadă. Nu mai sunt la fel de suplă ca acum câţiva ani.

— Calmează-te şi lasă-mă pe mine s-o fac... Vei vedea, totul va merge de la sine.

Ea însă se îndoia de lucrul acesta. Figura pe care el i-o propunea era atât de dificilă, încât ea se temea că n-o să fie la înălţimea speranţelor fratelui ei. Dar, ca întotdeauna, hotărârea şi încrederea lui Chris reuşiră s-o convingă, dacă nu să reuşească, măcar să încerce.

După o oră de exerciţii susţinute, Kate acumulase un număr incalculabil de căzături, dar începea să privească cu oarecare optimism această probă.

Chris se gândi că este cazul să se oprească pentru astă-seară, mai ales când o surprinse că se strâmbă de durere, căzând pentru a nu ştiu câta oară.

— Bine, cred că trebuie să te opreşti pentru azi, înainte de a fi vânătă din cap până-n picioare, o sfătui el, uitându-se la ceas. Şi nici nu mai avem destul timp, iar eu am mâine o zi groaznică la birou. Sunt atât de rămas în urmă cu nişte lucrări, încât va trebui să stau în faţa terminalului până când voi vedea dublu.

Kate surâse înţelegătoare şi aprobă. Chris era atât de activ, încât era de neînţeles, cum de-şi alesese meseria de programator de ordinatoare. Cu greu reuşea să şi-l imagineze aşezat ore în şir pe un scaun. Poate aici se găsea şi motivul pentru care reluase antrenamentele...

— Ce faci, nu termini ? se miră el, văzând-o că se oprește la mantinelă.

— Nu. Vreau să continui să mă antrenez încă puțin, până mă vor da afară... Mâine magazinul este închis. Voi sta toată dimineața în pat.

Chris ridică din umeri și o sărută ușor pe obraz.

— Cum vrei, dar nu exagera. Și apoi, nu ai decât douăzeci de ani, adăugă el cu un licăr de răutate în ochi.

— Cui îi spui tu asta ? răspunse ea frecându-și coapsele pline de vânătăi. Nu înțeleg cum de reușești tu întotdeauna să mă convingi. Într-adevăr, aceste acrobații nu sunt pentru vârsta mea...

— Nu te subestima. Eu știu că tu vei reuși. Plec, să-mi văd de treabă...

Kate era departe de a împărtăși entuziasmul și siguranța fratelui ei. Din contră, simțea că acum Chris avea nevoie de ea. Nu numai că nu era satisfăcut de munca lui, dar tocmai o rupsese cu prietena lui. Chiar dacă nu și-a deschis sufletul în fața ei, Kate bănuia că această ruptură cu Elisa este cauza acestei stări de depresiune.

Intuind nevoile fratelui ei, Kate simțise că pentru el era foarte important ca ea să-l urmeze în noua direcție. Decizia de a se reînscrie în campionat a fost un pas decisiv și, cum timpul era prea scurt, n-a avut altă al-

ternativă decât s-o aleagă pe ea ca parteneră. Pentru toate aceste motive, Kate acceptase să se lase antrenată în această aventură nebună. Nebună, da ! Cum ar putea fi altfel când şi-a lăsat viaţa liniştită şi bine organizată ca să...

Chris reapăru şi ridică spre Kate nişte ochi strălucitori.

— Sunt surescitat, ştii... Sunt sigur că putem reuşi, declară el, aşezându-se pe bancă să-şi desfacă patinele.

— Se poate, răspunse ea evaziv. Eu ştiu că tu precis vei reuşi.

— Din fericire, eu sunt suficient de încrezător pentru amândoi, glumi el.

După ce şi-au şters lamele patinelor, el se ridică şi-şi puse haina de piele.

— Bine, trebuie să plec. Să nu mai stai mult ! Şi o ciufuli afectuos.

— Şi dacă crezi sau nu, în seara asta am fost fantastici amândoi. Când vom avea numărul pus la punct, va fi o explozie ! Vei vedea...

Kate dădu din cap, zâmbind.

— Pe mâine, adăugă el înainte de a dispare pe scară. La aceeaşi oră, în acelaşi loc !

— De acord !...

O oră mai târziu, Kate se îmbrăca să plece. Dar, de cum se aplecă deasupra patinelor, îşi dădu seama cât este de obosită şi simţi că trupul ei se împotriveşte încercărilor grele pe

care va trebui să le suporte. Patinoarul era straniu de liniştit. În timp ce ea împingea uşa să iasă în noapte, o mână invizibilă stingea luminile pe pistă, chiar când ea trecea pragul. Afară o aştepta o surpriză neplăcută. O ploaie îngheţată acoperise pământul şi maşinile cu o peliculă de gheaţă. Încă puţin şi ar fi trebuit să se întoarcă acasă pe patine.

Ridicându-şi înfrigurată gulerul de la geaca îmblănită, se îndreptă spre Volkswagenul ei, uimită să constate că parcarea era încă ocupată. La ora asta târzie din noapte, se aştepta să fie goală. Oare hocheiştii nu plecaseră ? Şi deodată se gândi la bărbatul cu ochii atât de albaştri şi cu trupul atât de perfect ! Ce curios... el părea că nu intră în categoria acelor jucători aroganţi şi adeseori violenţi...

Kate scoase cheia din geantă, dar broasca era blocată, acoperită cu gheaţă.

— Of, nu... murmură ea...

Ocoli maşina pentru a încerca cealaltă portieră. Acelaşi rezultat. Se enervă, se aplecă pentru a sufla asupra broaştei. Nu era nimic de făcut.

— Fir-ar să fie ! bombăni ea printre dinţi

Panicată, privi în jurul ei. Patinoarul era acum cufundat în întuneric. Doar o clădire era luminată în tot centrul comercial. După toate aparenţele, o cafenea. Oftând, Kate îşi luă sacoşa şi se îndreptă spre ceea ce era singura speranţă să nu-şi petreacă noaptea afară.

Pe ușa de sticlă a cafenelei era scris simplu „J.K." Ezitând în fața fumului pe care-l observă înăuntru, Kate se resemnă și hotărî să pătrundă înăuntru, fie ce-o fi, în acest sanctuar masculin. Abia trecu pragul, că se făcu liniște. Toate capetele se întoarseră spre ea, însoțind-o cu privirea, în timp ce ea se îndrepta, țeapănă, spre tejghea, prefăcându-se că ignoră curiozitatea pe care o stârnea.

— Doriți ceva, domnișoară ? o întrebă barmanul, care ștergea paharele.

— Aveți, din întâmplare, un spray care dezgheață ?

— Un ce ?

— Un spray care dezgheață, repetă ea cu răbdare. Broasca de la ușa mașinii mele a înghețat și s-a blocat.

— Ah, nu... îmi pare rău, n-am așa ceva aici. Dar, poate vreunul dintre clienți ar putea să vă ajute. Vreți să-i întreb ?

— Nu, nu, se grăbi ea să răspundă. Dați-mi o cutie de chibrituri. Mi-e suficient.

Afișând o expresie perplexă, barmanul îi întinse un pumn de plicuri de chibrituri publicitare. Ea le băga în buzunar, când simți o mână pe umăr.

— Am impresia că ai probleme. Pot să te ajut ?...

Întorcându-se, se găsi din nou față în față cu privirea albastră care-i devenise familiară.

— Mă numesc Sam Ryder, o anunţă el, zâmbind.

— Kate Koleman, răspunse ea în timp ce mâna ei se pierdea în cea mare şi caldă a lui Sam.

— Te-am auzit vorbind despre o broască blocată... Vin cu tine, să văd ce pot face.

Fără să aştepte răspunsul, el o împinse uşor spre uşă, oprindu-se ca să-şi ia cojocul de oaie şi să-şi ia rămas bun de la amicii care-i făceau complice cu ochiul.

— Ce timp urât, comentă el, însoţind-o la maşină. Ai lanţuri ?

Ea dădu din cap, concentrată să nu alunece pe gheaţă.

— N-am avut timp să le pun. Nu credeam să se facă atât de frig mai devreme de o lună... Asta e, zise ea, ajungând lângă Volkswagenul verde.

Sam se aplecă asupra broaştei, încercând fără succes să mişte cheia pe care ea i-o dăduse.

— Nu este nici o îndoială, broasca a înghețat. Dar, încerc s-o deschid...

Se scotoci în buzunare şi scoase o brichetă, a cărei flacără galbenă ţâşni imediat.

— Dar bricheta asta este o veche Zippo ! exclamă Kate.

— Da, era a bunicului meu. De unde ştii ?

— Acest gen de obiecte vechi mă interesează, răspunse ea evaziv, dând din umeri.

Ea îl urmări câteva minute în liniște, jucând din picioare ca să se încălzească, în timp ce el proteja flacăra de vântul înghețat.

— Iată ! declară el, deschizând portiera. Acum, grăbește-te și urcă.

El intră în mașină, în spatele volanului și se aplecă să deschidă și cealaltă portieră.

— Dar... începu ea.

— Haide !

Încruntându-și sprâncenele, ea se urcă lângă el.

— Ascultă, îți sunt foarte recunoscătoare, dar...

— Este mai bine să mă asigur că-ți pornește motorul, mormăi el, băgând cheia în contact.

Câteva pufnituri suspecte făcură loc bâzâitului regulat și liniștit al motorului.

— Îți mulțumesc foarte mult, acum mă descurc singură, afirmă ea.

— Spune-mi unde locuiești. Prefer să te duc acasă sănătoasă și întreagă. Drumurile sunt cam periculoase.

— Dar... Și mașina ta ?

— Nu este aici. M-a adus un coleg.

— Și apoi, cum ajungi la tine acasă ?

— Cu un taxi.

— La ora asta ? Și pe o asemenea vreme ? obiectă ea.

— Nu te neliniști pentru mine. Ei bine, îmi spui unde locuiești ? insistă el cu răbdare.

Kate reflectă câteva momente. Ce era de preferat ? Să înfrunte drumurile înghețate, sau să se expună magnetismului periculos care emana din acest bărbat ? Și dacă-i accepta propunerea, ce se va întâmpla odată ajunși la ea acasă ?

Sam o privea cu un aer interogativ, ochii lui albaștri fixând-o cu o intensitate care o făcu să tremure. Luând o decizie imediată, ea lăsă deoparte orice prudență.

— Locuiesc la Ellicott City, zise ea în sfârșit. Dacă credea că-l sperie cu distanța, se înșela.

— Foarte bine, zise el, angajând mașina pe drumul înghețat.

— Tu unde locuiești ? întrebă, la rândul ei, Kate.

— La Baltimore, lângă port.

Kate se uită fix la profilul lui energic, teribil de jenată. Portul Baltimore era la jumătate de oră de drum de la patinoar. Din momentul în care ar fi dus-o acasă și până când se va întoarce la el, jumătate de noapte va fi pierdută.

— Ascultă, reîncepu ea să protesteze, chiar îmi pare rău să faci atâția kilometri din cauza mea.

— Din contră, pentru mine este o plăcere.

El îi zâmbi și ea-i văzu ochii strălucind în întuneric.

— Eu spun întotdeauna ceea ce gândesc, şi-ţi mărturisesc că tare-aş vrea să te cunosc mai bine. Asta este ocazia visată.

— Cel puţin, nu-ţi pot reproşa lipsa de sinceritate.

— Oricum, ai ghicit-o deja, nu ?

— Da, se auzi ea răspunzând, descumpănită de propria-i sinceritate.

Obrajii i se îmbujorară şi ea evită să-i întâlnească privirea. Dar când maşina se opri la un stop, îi simţi privirea asupra ei.

— Fiindcă dispunem de puţin timp liber împreună, ce-ar fi să vorbeşti despre tine ?

— Ce-ai vrea să ştii ? întrebă ea, în defensivă.

— De exemplu, unde ai învăţat să patinezi ca Dorothy Hamill.

În timp ce Kate înregistra faptul interesant că el o privise cum patina, stopul trecu pe verde şi maşina porni.

— Fratele meu şi cu mine am fost crescuţi de o mătuşă pasionată de patinaj artistic. Ea m-a pus pe gheaţă la şapte ani şi de atunci nu m-am mai oprit niciodată.

— Adică de câţi ani ?

Ea-i aruncă o privire suspicioasă, iar el izbucni în râs.

— Sunt un curios incorigibil, nu-i aşa ?

— Am douăzeci şi şase de ani.

— Nu pari a avea mai mult de douăzeci.

Am observat că şchiopătai când am venit spre maşină. Te-ai rănit ?

— Nu mă antrenez destul. Am căzut de câteva ori şi acum mă resimt, răspunse ea, căutând să stea cât mai confortabil în scaun.

— Eşti patinatoare profesionistă ?

— Nu. Când am renunţat la competiţia de amatori, am intrat la universitate şi m-am interesat de alte lucruri.

— Tipul care era cu tine este fratele tău ?

Kate dădu din cap.

— Nici el nu-i profesionist, nu încă. Dar am neplăcuta impresie că sunt pusă pe banca acuzaţilor. Ce faci în viaţă ? Eşti detectiv ?

Râzând din tot sufletul, el angajă maşina pe banda de ieşire de pe autostradă.

— Iartă-mă. Sunt îngrozitor ! De fapt, sunt ziarist sportiv la Washington Post. Snob.

El vorbise pe un ton uşor răutăcios şi Kate zâmbi. Din când în când şi Chris îi făcea acelaşi reproş. Şi fără îndoială că avea dreptate. Existenţa ei nu avea nimic convenţional. Ea detesta barurile de noapte, hainele sofisticate sau ţipătoare. Din contră, o pasiona muzica de cameră şi pentru ea, seara cea mai reuşită era cea petrecută la un concert, la teatru sau acasă cu un roman bun. Adolescentă fiind, n-o interesau băieţii şi la universitate era pasionată să studieze, decât să aibă prieteni sau aventuri.

Gusturile ei privitor la bărbaţi au fost întotdeauna selective. Fără îndoială, era prea romantică. Ceea ce nu însemna că nu putea fi victima unui tânăr seducător pe care destinul i-l adusese în cale. Şi tare se temea că aşa este. Acest bărbat, care conducea maşina cu o măiestrie perfectă, trezea în ea sentimente mai mult decât tulburătoare. Dar, fidelă naturii ei rezervate şi conservatoare, nu intenţiona deloc să i se confeseze.

— De când locuieşti în Baltimore ? o întrebă el.

— La Ellicott City doar de trei ani. Dar în regiunea Baltimore m-am născut. Casa părinţilor mei se afla pe Greensping Avenue.

— Se afla ?

— Ei au pierit într-un accident de maşină când eu şi Chris eram mai mici, casa a fost vândută.

— Trebuie să fi fost tare greu. De atunci ai mers să stai la mătuşa ta ?

— Da, răspunse Kate, frecându-şi nervos mâinile.

— Unde locuieşti exact ? întrebă Sam când maşina ajunse în centrul de la Ellicott City, paradisul turistic care oferă o varietate apreciabilă de magazine de antichităţi şi artizanat local, ca şi restaurante excelente.

— Aici. Magazinul îmi aparţine şi ocup apartamentul de deasupra.

— Interesant, murmură el degajându-şi picioarele lungi de sub volan.

În vitrină erau expuse porţelanuri, cristaluri şi câteva obiecte de aramă şi argint.

— Intră cu mine ca să poţi chema un taxi, îl invită ea ieşind greu din maşină.

Piciorul i se anchilozase, şoldul o durea şi urcă cu greu treptele de la scara exterioară, pe care se aşezase un strat subţire de gheaţă.

— De când ai acest magazin ?

— De trei ani. La început n-a fost uşor deloc.

Mulţumesc lui Dumnezeu, gândi ea, magazinul era acum înfloritor. Când îl deschisese, prietenii ei s-au arătat sceptici. Dar amestecul atrăgător de aramă, sticlă şi porţelan atrăgea ochiul turiştilor care vizitau Ellicott City în week-end şi în trei ani, cifra ei de afaceri devenise confortabilă.

Ajunsă în vârful scării, Kate îşi răscoli sacoşa ca să găsească cheia. Deschizând uşa, ea aprinse lumina şi-l depăşi pe Sam. Îi arătă cu degetul un telefon pe perete, tip 1930, din acaju. Văzându-l că ezită, Kate izbucni în râs.

— Telefonul merge, să ştii. De ce nu-ţi chemi un taxi ?

Sam îşi încruntă sprâncenele şi luă cu încetineală aparatul strălucitor.

După ce căută în carte numărul staţiei de taxiuri, el formă câteva numere. Stătea cu

spatele şi ea nu se putu abţine să admire silueta lui atletică. Din nou îi veni în minte trupul lui gol. Clipind din ochi, ea alungă imaginea. Sam se întoarse spre ea.

— Unele drumuri sunt închise circulaţiei. Dar, din fericire, nu şi cel care duce la mine. Taxiul meu va fi aici într-o jumătate de oră.

Kate se uită la orologiul aşezat între cele două ferestre, îl avea de la bunica ei. Era ora două dimineaţa. Situaţia devenea stânjenitoare. Dar el fusese atât de curtenitor însoţind-o până acasă, că-i venea foarte greu să-l lase să aştepte afară.

— Pot să-ţi ofer o cafea ? întrebă ea.

El ezită câteva secunde, apoi începu să se descheie la haină. Absurd, ea întoarse ochii.

— Da, mulţumesc, răspunse el. Îmi pare rău că abuzez de ospitalitatea ta.

— Deloc ! strigă ea, puţin cam tare. Aşează-te, îmi trebuie doar un minut.

Rămas singur în salon, Sam privi cu curiozitate în jurul lui. În loc de fotolii moderne din piele neagră şi mese cromate care mobilau în general apartamentele femeilor de vârsta lui Kate, acesta semăna cu buticul unui anticar. Canapeaua Chippendale era autentică, gândi el. Ca şi această colecţie de tabachere franţuzeşti expuse într-o vitrină din lemn de cireş. Apoi privirea i-a fost atrasă de biblioteca englezească din lemn de acaju care ocupa

o mare parte din perete și se apropie de ea ca s-o studieze.

Când Kate reveni și-l anunță că era gata cafeaua, ea îl găsi întins pe covor cu un exemplar din „Don Quichotte" ilustrat cu gravuri de Gustave Dore.

— Legătura este într-o stare excelentă, observă el ridicând spre ea o privire care o paralizează.

— Da, îngână ea, surprinsă că totuși vocea nu-i tremura. Am găsit-o de vânzare în talcioc, dar n-are valoarea pe care o bănuiam.

— Efectiv, zise el, se vede că gravurile sunt copii după originalul lui Gustav Dore. Ele n-au fost făcute după plăcile de metal, ci după copii în lemn.

Kate rămase interzisă.

— Dar de unde știi atât de bine gravurile lui Gustav Dore ? Ca jurnalist sportiv, mă surprinzi...

Punând cu grijă volumul la locul lui, Sam îi zâmbi răutăcios.

— Îmi plac cărțile vechi. Adevărul este că le colecționez, mai ales volumele umoristice — de la Lewis Carroll și Artemus Ward până la Woody Allen și Steve Martin.

Kate surâse.

— Preocupările tale sunt într-adevăr cuprinzătoare.

Când intrară în bucătărie, se opri în prag ca să inspire profund.

— Miroase foarte bine, observă el. Ce marcă ?

— Este un amestec jamaican pe care-l cumpăr de la o băcănie apropiată.

— Ei bine, eu cred că pot să afirm fără să mă înșel, că pentru tine, calitatea este un criteriu profesional.

— Dacă te înțeleg bine, sunt o fată bătrână dificilă.

El o privi cu o oarecare admirație și un zâmbet îi încolți pe buze.

— Dificilă, poate, dar nu bătrână.

Sprijinindu-se de masă, Sam observă fiecare obiect din bucătărie, cratiță de aramă pe perete, o masă de stejar cu picioare sculptate lustruite cu grijă.

— Dar, mai ales, foarte prudentă, conchise el cu un licăr răutăcios în privire.

Kate roși ușor în fața fineții judecății lui. Luxul n-o interesa, dar ea era obișnuită să obțină ceea ce dorea, nu doar lucruri ci și în felul ei de viață.

— Știu ce-mi place, se apără ea. Și atunci când mijloacele mi-o permit, cumpăr.

— De ce nu, de fapt ? observă Sam cu un zâmbet enigmatic.

Observându-l cu colțul ochiului, Kate turnă cafea în cele două cești.

— Lapte, zahăr ?

Când el dădu din cap, ea-i întinse ceașca cu cafea, misterios captivată de privirea lui, de

ochii lui albaştri cu gene lungi. O umbră vineţie îi acoperea bărbia şi obrajii, acolo unde barba începea să invadeze faţa. Dar nu era mai puţin seducător. Din contră, virilitatea lui manifestă îi mărea considerabil farmecul. Fără să vreau, privirea îi coborî pe picioarele lui şi ea-i remarcă blugii care erau atât de uzaţi încât în genunchi erau aproape rupţi. Dar pulovărul albastru, gros, desigur nu fusese cumpărat de la supermarketul vecin cu casa lui. El duse ceaşca la gură şi ea-i văzu brăţara groasă, de aur.

— Îmi place lanţul tău de aur. Şi pare că a fost ales cu grijă, adăugă ea, amabil.

Spre surprinderea ei, el roşi uşor şi păru încurcat. Dar această jenă fu de scurtă durată.

— Mulţumesc, răspunse el, când se auzi o maşină oprindu-se afară.

Ignorând durerea de picior, Kate se grăbi spre fereastra salonului să se uite afară. În Main Street ea văzu cum o maşină sport albă alunecase după curbă, pentru a se opri de-a curmezişul străzii. O secundă mai târziu, un bărbat tânăr, furios, ieşise din maşină şi se învârtea pe loc, înjurând.

Sam veni lângă Kate la fereastră. El stătea în picioare în spatele ei şi ea-i simţi căldura corpului doar la câţiva centimetri de al ei.

— A avut noroc, murmură el. Se pare că afară s-a făcut şi mai frig de când stăm noi aici. Şi taxiul meu care nu mai vine.

Afară, bărbatul se urcase la volan şi încerca, prudent, să aşeze maşina de-a lungul străzii.

— Cred că se va descurca singur, zise Sam. A evitat ce-a fost mai rău.

— Îl cunosc, interveni Kate întorcându-se spre el. Este Phil Maclett, proprietarul magazinului de artizanat de mai încolo.

Când ea se găsi în faţa lui, cu fruntea la înălţimea bărbiei lui, şi când ochii li se încrucişară, o trecu un fior. Privirea ei era irezistibil atrasă de cea albastră a lui Sam şi deodată simţi nevoia să fugă. În momentul în care dădu să se întoarcă, o fulgeră o durere groaznică în picior, ca şi cum cineva i-ar fi înfipt un pumnal. Evident s-ar fi prăbuşit dacă Sam n-ar fi prins-o.

— Ce ai ?

— Nu ştiu, gemu ea. Piciorul...

— Aşteaptă...

O luă în braţe şi o duse pe canapea.

— N-am nimic, protestă Kate slab. O simplă crampă...

— Unde te doare ? o întrebă Sam, îngenuncheat în faţa ei.

— Aici, răspunse ea punând mâna deasupra genunchiului.

Imediat, Sam începu să-i ridice pantalonul şi Kate îi puse mâna pe braţ pentru a-l opri.

— Zău, Sam, n-am nimic.

Dar era prea târziu. Deja, cu palma mare și caldă, îi freca rotula.

— Simt un nod aici, zise el și începu să maseze ușor pielea mătăsoasă a genunchiului.

În ea se dădea o luptă împotriva sentimentelor care-o asaltau. Dar, oricum, era vizibil că Sam știe ce face, căci ea se simțea deja mai bine. Totuși această situație o punea în încurcătură.

Părând că-i citește gândurile în aceeași clipă, el ridică ochii spre ea.

— Relaxează-te, îi spuse el încet, nu te teme de mine. N-o să-ți fac nici un rău.

Încet, degetele lui îi frecționară în cerc rotula.

— Nu-i plăcut ? întrebă el.

— Da, trebui ea să mărturisească jenată.

— Vezi... Atunci, lungește-te și lasă-te răsfățată.

Închizând ochii, Kate se execută și liniștea se lăsă în încăpere, tulburată doar de tic-tacul orologiului, ritmat de limba de aramă. În timp ce mâinile lui Sam continuau să-i maseze încet piciorul, Kate se lăsă cuprinsă mai curând de frisoane de plăcere decât de tratamentul binefăcător al lui Sam. Inconștient, întredeschise buzele și suspină.

Ridicând ochii spre ea, el îi zâmbi. Buzele ei erau roșii și moi, o buclă roșcată i se așezase pe fruntea de alabastru.

— Te simţi mai bine ? murmură el.

— Da.

— Ţi-ar trebui un masaj pe tot corpul, continuă el.

Kate deschise brusc ochii şi văzu cu groază că el se lungise lângă ea. Înainte ca ea să poată reacţiona, mâinile lui Sam erau deja pe umerii ei.

— Eşti încordată ca un arc. Pentru ce ? Te preocupă ceva ?

— Da. Tu.

El surâse şi se apropie şi mai tare de ea.

— Ţi-e frică să nu te sărut ?

— Tare, murmură ea, abia recunoscându-şi vocea.

— Kate, îi explică el calm. Tu eşti o sportivă. Trebuie să ştii că cel mai bun mijloc de a înfrânge frica este de a înfrunta ceea ce ţi-o provoacă. Astfel, vei descoperi că n-ai motive.

Aceste cuvinte i le spuse aproape de gura ei şi ea închise ochii, gustând această senzaţie delicioasă.

Mai întâi, el îi atinse încet buzele, aproape timid. Când o trase spre el, mâinile lui Kate se aşezară pe umerii lui. Prin pulovărul lui gros ea îi simţi bătăile inimii şi puterea muşchilor întinşi la extrem.

— Vezi, n-ai de ce să-ţi fie frică, îi murmură el când buzele lor se despărţiră.

— Nu, dar am impresia că nu te vei opri aici.

Sam zâmbi cald.

— Detest să las ceva neterminat. Este insuficient să te sărut, dacă nu-mi bag degetele în aceste minunate bucle... Încet, înfășură o șuviță din părul ei pe deget. Mmm... sunt la fel de mătăsoase ca și atunci când le privești. Parcă-i o mătase cu reflexe roșcate.

Urmându-i exemplul, ea ridică o mână spre părul lui blond ca grâul. Simțind rezerva pe care ea o pune în gestul ei, el zâmbi din nou și puse stăpânire pe buzele ei. Ea se temu că de data aceasta sărutul lui va fi mai insistent, cerându-i abandonarea.

Dar nu. Insistentă, gura lui se mulțumea s-o întâlnească pe a ei, și ea zâmbi la plăcerea acestui contact.

Sam se depărtă puțin pentru a o privi. Obrajii tinerei fete erau roșii și aveau o strălucire nouă.

— Îmi place să te sărut, domnișoară Koleman, spuse el pe un ton solemn.

— Și mie, răspunse ea. Dar este evident că ai o lungă experiență în sportul ăsta.

Licărul din ochii lui Sam era atât de răutăcios încât Kate lăsă ochii în jos spre bărbia lui acoperită de o barbă nouă.

— Ar fi mai bine să chemi un taxi, șopti ea.

— Da, fără îndoială, aprobă el cu un amuzament fățiș.

Lăsând-o pe Kate cu regret, el traversă încăperea până la telefon. Luase cu el și căldura și Kate își reproșă prudența. Ce mult i-ar fi plăcut s-o mai sărute Sam Ryder.

Dar când el se întoarse spre ea, expresia lui o readuse pe pământ.

— Tare mi-e teamă că va trebui să abuzez de ospitalitatea ta. Taxiurile nu mai ies în noaptea asta. Poliția rutieră a închis drumurile pe o perioadă nedeterminată.

— Vrei să spui că ai rămas blocat aici ? se neliniști Kate.

— Mi-e teamă că da. Și nu te bucuri prea tare de acest lucru, observă Sam, amuzat.

— Scuză-mă, dar...

— Dar nu obișnuiești să primești străini peste noapte. Inutil să-mi spui, am înțeles singur, adăugă el bine dispus.

— Din contră, n-ai aerul că ești prea contrariat.

— Singurul meu regret este că voi fi obligat să dorm pe jos, în timp ce tu te vei încuia în camera ta, a cărei ușă o vei baricada cu scaune...

Gluma lui o făcu să zâmbească.

— Pot să-ți ofer un pat pliant și un sac de dormit... Cred că nu va fi prea confortabil...

— Nu, va fi perfect..

Sam se apropie de ea și-i luă mâna.

— Cum te simți acum ?

Kate tresări ușor la atingerea mâinii lui, apoi înțelese că el o întreba de picior.

— Oh, foarte bine.

Ea se ridică de pe canapea și merse spre un dulap de la intrare.

— Mai mult, îi zise ea peste umăr, am și o pijama și un halat de bărbat. Te interesează ?

Surâsul lui Sam dispăru subit.

— Cum ?

— Oh, nu-ți fie teamă, nu sunt ale iubitului meu, se grăbi ea să-i explice. Dar, uneori, fratele meu rămâne noaptea aici...

Sam își regăsi buna dispoziție imediat.

— Oh, eu prefer...

După un sfert de oră, după ce l-a ajutat să întindă patul, Kate își abandonă invitatul în salon și se duse în camera ei. Ea închise ușa cu grijă și câteva clipe rămase cu ochii pe broască. Nu, era ridicol. Sam n-o să vină peste ea în timpul nopții.

Dar, puse un scaun în dreptul ușii. Mătușa ei, Pam, o îndemnase de atâtea ori la prudență, punând-o în gardă cu toate relele care amenințau o fată, încât toate sfaturile îi erau impregnate în memorie. „Nu vei scăpa niciodată complet de copilăria ta", gândi Kate cu ironie.

Câteva minute mai târziu ea se simţi jenată de neîncrederea ei când Sam ciocăni uşor la uşă.

— Da ? Ai nevoie de ceva ? întrebă ea de dincolo de uşă.

— Simplu, să-ţi doresc noapte bună.

— Noapte bună, Sam.

— Din simplă curiozitate, porţi o cămaşă de noapte lungă, de flanelă ? se interesă el cu răutate.

Kate îşi privi cămaşa de noapte de bumbac, înflorată, care-i cobora până-n vârful picioarelor.

— Ah, taci... deci am ghicit. Şi pariez că ai baricadat şi uşa...

— Nu, minţi Kate.

— Hmm... Nu ştiu dacă ar trebui să fiu flatat sau vexat... Somn uşor, Kate.

Ea auzi scârţâitul parchetului sub paşii lui, când el se depărta pe culoar. Apoi se lăsă liniştea.

Întinsă pe pat, cu ochii deschişi, Kate asculta rafalele de zăpadă care loveau în geam. În ciuda oboselii, ea nu-şi găsea somnul. Ziua fusese, mai ales, neobişnuită. Mai întâi repriza de antrenament cu Chris şi apoi, întâlnirea cu acest bărbat seducător care era în salon.

Se gândi la straniile întâmplări care-o făcuseră să-l primească pe acest bărbat în casa

ei, apoi la figurile complicate ale coregrafiei lui Chris.

Încet, încet, se lăsă dusă de o dulce toropeală şi visele ei fură invadate de doi ochi mari, albaştri şi răutăcioşi.

Când se trezi a doua zi dimineaţa, devreme, ca de obicei, o lumină tristă abia pătrundea în cameră. Ascuţi urechea, dar nu auzi nici un zgomot. Sam mai dormea încă ?

Prudent, ea se ridică şi şchiopătă până la fereastră ; avea muşchii anchilozaţi de odihna nopţii. Trotuarele mai străluceau încă de gheaţă, dar strada părea degajată.

Ea îşi puse un halat, deschise uşa şi inspectă culoarul. Nimeni. Îl traversă în linişte şi se încuie în baie. Câteva minute după aceea, refăcu drumul invers. Douăzeci de minute făcu gimnastică de slăbire dar şi ca să-şi dezmorţească picioarele înţepenite de efortul din ajun. În sfârşit, îşi trase blugii şi un pulovăr mov, se fardă, se pieptănă şi ieşi din cameră.

Ca să ajungă la bucătărie, care era în celălalt capăt al culoarului, Kate nu avea nici un motiv să treacă prin salon. Dar, neauzind nici un zgomot, ea se întrebă dacă Sam mai era acolo. S-ar fi putut la fel de bine să cheme un taxi în cursul nopţii şi să dispară din viaţa ei la fel de brusc cum apăruse.

În vârful picioarelor, ea înaintă în salon şi îi apăru un zâmbet pe buze când îl văzu,

dormind profund pe patul pliant, pe jumătate ieşit din sac. Părul ciufulit îi cădea pe frunte şi barba cea nouă îi acoperea faţa. Era grozav de seducător. Pijamaua era pliată cu grijă, pe un scaun şi privirea lui Kate întârzie pe umerii lui largi, goi.

El se mişcă uşor în somn şi Kate se retrase repede, temându-se să nu fie surprinsă că-l spionează.

Câteva raze de soare pătrundeau timid şi luminau slab bucătăria.

Kate turnă cafeaua, apoi dădu drumul la televizor. Seara se uita foarte rar la televizor, dar dimineaţa urmărea ştirile, la micul dejun.

— După valul de frig care s-a produs ieri, anunţa spicherul, temperatura s-a ridicat şi vremea s-a încălzit, de aceea, în această dimineaţă, drumurile sunt degajate şi practicabile...

Bucurându-se de această veste, Kate îşi puse pâine de secară în prăjitor şi sparse două ouă în tigaie. Aroma delicată a cafelei îi creştea apetitul. Micul dejun era pentru ea masa cea mai importantă a zilei.

Kate ascultă distrată sfârşitul informaţiilor şi lăsă televizorul în continuare deschis, căci urma o emisiune pe care o găsea inteligentă şi plăcută.

Prezentatoarea, Carol Langford, era o frumoasă femeie blondă, originară din același oraș cu ea.

Kate auzi pași pe culoar. Câteva secunde mai târziu, Sam intră în bucătărie.

Kate nu putu să-și rețină un zâmbet amuzat. Se vedea că bărbatul nu se trezise ușor. Își legase halatul fratelui ei peste coapsele lui înguste și privirea îi mai era încă încețoșată, aproape comică. Șuvițele rebele de păr îi cădeau pe frunte și pleoapele îi mai erau grele de somn.

— O fi cafea proaspătă ? bombăni el, vârându-și mâna în părul ciufulit.

— Bineînțeles, replică vesel Kate.

Sam o fixă un moment, mirat de buna ei dispoziție matinală. El se pregăteă să răspundă, când vocea lui Carol Langford îl trezi. Întoarse capul spre ecran și încremeni când descoperi imaginea tinerei femei. Fața lui arboră imediat o expresie glacială.

— Pot să sting ?

Întrebarea lui era pusă de formă căci, în același timp, cu un gest brusc închise televizorul.

— Nu suport informațiile de dimineață. Aș vrea să fac un duș și să mă rad, adăugă el sec. Se poate ?

Kate, uimită, nu se mișcă și dădu doar din cap.

— Găseşti o maşină de ras în dulapul din baie.

Când el părăsi încăperea, ea îl urmări din ochi, stupefiată de schimbarea lui subită de atitudine. Se pare că domnul Sam Ryder este cam schimbător. Se întoarse spre aragaz şi-şi puse ouăle pe farfurie.

Când se întoarse din baie, proaspăt ras, spălat şi îmbrăcat, Kate constată uşurată că este acelaşi bărbat fermecător pe care-l întâlnise în ajun.

— Ah, mă simt alt om, declară el.

— Îmi pare rău că n-ai dormit bine, se scuză ea.

— Oh, nu, am dormit ca un urs ! exclamă el. Trezitul îmi pune probleme.

— Atunci, ia o cafea. Pâinea prăjită şi ouăle sunt în cuptor, la cald.

Kate îşi terminase micul dejun dar îşi mai puse o ceaşcă de cafea ca să stea cu Sam, care tocmai se aşezase la masă.

— Drumurile s-au degajat, îl informă ea.

El ridică din umeri.

— Nu mă îndoiam de asta... Dar păcat, îmi place să fiu blocat în tovărăşia femeilor frumoase...

— S-ar zice chiar că obişnuieşti aşa ceva. Şi, chiar dacă-ţi apreciez complimentul, eu nu sunt o frumuseţe.

Cu ochii mari, el o privi cercetător.

— Nu ești, poate, Miss Univers, dar ansamblul nu este rău...

Kate râse.

— Îți mulțumesc mult ! Pot să iau și asta ca un compliment ?

— Nu mă exprim prea frumos, nu-i așa ? Asta din cauza originii mele irlandeze.

— Spune-mi, Sam... Cum ai devenit ziarist sportiv ?

— Tatăl meu era un fanatic al sportului și mi-a inoculat virusul, atunci când eram prea tânăr ca să mă apăr.

Cu toate că el vorbea pe un ton detașat, Kate observă totuși o ușoară tentă de ironie în vocea lui și ea-și puse întrebări despre copilăria lui. Complexitatea relațiilor familiale o fascina, poate pentru că era orfană de mult timp și Chris cu mătușa ei constituiau singura ei familie.

— N-ai jucat niciodată la profesioniști ?

— Asta era dorința cea mai scumpă a tatălui meu. Și ideea m-a atras mult timp. Dar după colegiu, mi-am dat seama că nu sunt capabil de așa ceva.

— De ce ?

— Nu eram destul de înalt pentru baschet, nici destul de puternic pentru fotbal și deloc rapid pentru base-ball. El lăsă ochii în jos și fața i se întunecă imediat. Ea fu din nou intrigată și vru să știe mai multe.

— Dar eşti hocheist.

El înghiţi o gură de cafea, puse ceaşca pe masă şi-şi încrucişă braţele pe piept.

— Da, dar este doar un divertisment. Nu sunt destul de rău pentru jocul acesta. Ştii, ca să fii hocheist profesionist, trebuie să ai un instinct criminal...

— Şi tu nu-l ai.

— Deloc, replică el zâmbind. Sunt blând ca un miel.

Sună telefonul şi Kate se duse să ridice receptorul. Era Chris.

— Cum te simţi în dimineaţa asta ? întrebă el.

— Foarte bine, dacă n-aş suferi îngrozitor după tratamentul la care m-ai supus aseară, glumi ea.

Sam îi arătă ceaşca goală.

— Să ţi-o umplu ?

Chiar dacă vorbise încet, Chris a auzit-o.

— Cine-i la tine ? întrebă el după câteva secunde de linişte. Ochii lui Kate clipiră vesel. În ultima săptămână doar îi spusese că o să rămână fată bătrână dacă nu va renunţa la ideile ei rigide şi pudice. De ce să nu-l lase să presupună că are o viaţă secretă ?

— Oh, un prieten... răspunse ea cu dezinvoltură.

Ea ghici că el moare de curiozitate să ştie cine este, dar îşi drese vocea şi o întrebă dacă se antrenează diseară.

— Da, voi veni. Dar nu-ţi promit că voi fi în formă.

După un scurt schimb de salutări, Kate lăsă telefonul.

— Am impresia că fratele tău este foarte riguros.

Kate îşi luă ceaşca de cafea şi aprobă dând din cap.

— Chris a fost întotdeauna un perfecţionist. Este un coregraf de mare talent şi sper să nu-l dezamăgesc.

— Dar nu dai pe dinafară de entuziasm.

— Sentimentele mele sunt împărţite, admise ea. Ador patinajul dar nu sunt sigură că am chef să mă lansez într-o nouă competiţie. Este atât de surprinzător...

— Ştiu...

Ochii lui Sam priviră faţa lui Kate şi el fu plăcut surprins când se uită la ea. Aseară, stând întins pe pliant, se întreba dacă şi mâine va fi la fel de puternic atras de ea, la lumina zilei. Şi speranţele lui n-au fost înşelate. De mult timp nu mai fusese atras de o femeie. Întrebarea pe care şi-o punea era dacă este pregătit pentru o nouă relaţie.

Conştientă că era obiectul atenţiei lui, Kate îşi plecă timid ochii.

— Presupun că te grăbeşti să te întorci, îi zise ea pentru a risipi jena.

— Da. Voi chema un taxi.

— Oh, nu, protestă Kate. Te însoţesc.

Ea îi aştepta răspunsul cu inima bătând. Nu era nici un bărbat acum în viaţa ei şi dorea să-l cunoască mai bine pe Sam Ryder.

El ezită un lung moment.

— Cu plăcere, sfârşi el prin a-i spune, fericind-o cu un zâmbet fermecător.

— Doar să strâng şi plecăm.

— Te voi ajuta, Kate. Nu sunt un mare bucătar, dar sunt expert în spălatul vaselor.

Douăzeci de minute mai târziu, ei coborau scara de lemn a apartamentului. Soarele inunda strada şi doar câteva urme de gheaţă care aminteau de gerul din ajun, rămăseseră la umbră.

Cu mâinile în buzunarele canadienei îmblănite şi cu geanta în bandulieră, Kate se îndreptă spre maşina ei.

Sam mai întârzie un minut în faţa vitrinei magazinului ei de antichităţi.

— Unde găseşti tu toate aceste obiecte ? o întrebă el în timp ce se aşeza pe locul pasagerului.

— Mai ales în depozitul cu vânzare din regiune.

Îi venea chef să-i propună s-o însoţească duminica următoare la o mare licitaţie, dar îşi reţinu propunerea. Dacă Sam Ryder va dori s-o revadă, el trebuia să facă primul pas.

— Pe mine mă interesează, după cum ştii, mai ales cărţile vechi.

Discutară cu plăcere despre tot felul de lucruri pe tot traseul, până ce Kate parcă mașina în fața casei lui Sam.

Sam locuia într-o superbă casă veche, aproape de port. În timp ce admira fațada fermecătoare din cărămidă roșie, Kate se gândi că restaurarea ei fusese făcută foarte minuțios și, probabil, costase foarte mult. Ea îl complimentă pentru frumusețea locuinței.

— Oricum ar fi, va trebui să mă mut în curând, zise el dând din cap. Am cumpărat-o în coproprietate și cealaltă persoană vrea s-o vândă.

— Oh, ce păcat... Trebuie să fii tare decepționat... Este unul din colegii tăi ?

— Într-un fel...

— Și nu poți să cumperi partea lui ?

— Ba da. Dar nu vreau.

— Dacă aș fi avut norocul să stau într-o astfel de casă, nimic în lume nu m-ar fi hotărât să mă mut.

— Este adevărat... Dar mie îmi trebuie o schimbare.

Neputând să-și ia ochii de la eleganta clădire, Kate dădu din cap fără să observe tristețea care apăruse în ochii lui Sam.

— Cum este interiorul ?

— Vino, să ți-l arăt...

Kate acceptă invitația cu plăcere. În timp ce urca scara peronului, ea se opri să admire balustrada de fier forjat lustruit de vreme

și ciocanul pentru bătut în poartă, în formă de bufniță.

Kate fu, pur și simplu, fascinată de amenajarea interiorului. Fiecare încăpere pe care o vizita era mai frumoasă ca precedenta. Ea se extazie în fața mobilelor delicate, nenumăratelor bibelouri rafinate și originale. Casa nu avea nimic comun cu un celibatar și chiar mai puțin cu un jurnalist sportiv, jucător de hochei. Nu-și putea închipui că Sam Ryder ar putea acorda atâta grijă și atenție decorării camerelor.

— Ai apelat la decorator ? întrebă Kate, examinând de aproape o statuetă fină din porțelan.

— Dacă vrei... răspunse el evaziv. Vino în biroul meu să-ți arăt cărțile.

Ce voia să zică Sam ? Dacă nu un decorator, atunci cine-i amenajase această casă ? Era convinsă că nu el era cel care alesese catifeaua purpurie pentru draperii sau fotoliile acoperite cu un rips gri sidefiu și chiar lămpile dintr-o sticlă specială.

Silueta lui mare, atletică, părea necuviincioasă printre mobilele delicate și, deodată, o străfulgeră o undă de gelozie.

Totul era opera unei mâini de femeie.

— Ești căsătorit ? întrebă ea abrupt.

El se întoarse repede spre ea.

— Nu. De ce întrebarea asta ?

— Așa...

— Din prudenţă ?... se interesă el, izbucnind în râs. Nu, îţi jur că sunt celibatar.

Existau femei în viaţa lui Sam. Era prea fermecător pentru a rămâne singur. Dar Kate presimţi că el nu se va lăsa uşor interogat şi se abţinu să-i mai pună întrebări despre viaţa lui particulară.

Sam deschise uşa de la biroul său şi-i arătă rafturile de cărţi de-a lungul pereţilor. Această încăpere, în sfârşit, îi semăna, gândi Kate când descoperi fotoliul mare de piele şi biroul plin de dosare.

Atenţia îi fu atrasă imediat de cărţi. În cea mai mare parte erau vechi, şi-i aduceau aminte de cele pe care le găseşti în podul casei. Se apropie şi remarcă mai multe volume de valoare.

— Oh, uită-te la asta, exclamă ea, scoţând o carte cu coperta roşie şi cu filele îngălbenite. „Cartea sporturilor de iarnă" publicată în 1912. Este şi un capitol consacrat patinajului artistic.

Ea întoarse cu precauţie paginile şi se opri la titlul : „Valsul pe gheaţă".

— Ascultă : „Valsul, acest dans în trei timpi, se pretează admirabil evoluţiilor pe patine. Patinatorii emeriţi se învârt cu graţie în ritmul uşor al muzicii !"

Kate râse de bucurie, încântată de descoperirea ei.

Sam, sprijinit de tocul uşii, o privea pe Kate care admira ilustraţiile din carte. Razele de soare se jucau în părul ei, mângâindu-i curbele graţioase ale feţei. Un surâs îi plutea pe buze în timp ce ea continua să frunzărească cartea şi Sam îşi reaminti de dulceaţa sărutărilor din ajun. De când se trezise, avea în el dorinţa de-a o săruta din nou. Dar acum tentaţia era foarte puternică...

El veni lângă ea, puse mâna pe etajeră şi o privi pe deasupra. Ea ridică ochii spre el, mirată de apropierea lui, dar nu se dădu înapoi.

— Păstrează cartea, dacă-ţi place, îi propuse el, sărutând-o uşor pe obraz.

Ochii ei mari, aurii, se opriră pe ai lui ; erau ochii unui păun înnebunit de apropierea vânătorului.

— Oh, nu, nu se poate, protestă ea, punând cartea la loc pe raft.

Dar el întinse mâna şi degetele îi prinseră încheietura fragilă.

— Insist... Mi-ar face mare plăcere s-o iei.

— Ei bine, mulţumesc... Sunt măgulită.

Kate aştepta ca el să-i lase mâna, dar el se deplasă şi-i veni în faţă, ea găsindu-se prizonieră între perete şi silueta lui înaltă.

— Ce-ai zice dacă te-aş săruta acum ? întrebă el răutăcios.

Kate îi fixă în liniște fața atât de aproape de a ei. „Ce față frumoasă", se gândi ea imediat.

— Bănuiesc că n-ar servi la nimic să țip, zise ea.

— La nimic, este adevărat.

— Vecinii tăi sunt obișnuiți să audă strigăte de femei ?... glumi ea ușor.

— Strigăte de plăcere, răspunse el aplecându-se spre ea. Cel mai bine, după mine, ar fi să te lași...

Kate îi urmă docil sfatul și când buzele lui Sam le mângâiară pe ale ei, când mâinile lui o luară pe după umeri, degetele ei se înfundară în părul lui des, auriu.

Deodată îi reapăru în minte imaginea lui gol și ea se lipi și mai tare de el.

Mâinile lui Sam coborâră până pe talia ei, oprindu-se mai mult pe curba coapselor, apoi urcară spre umeri. Buzele lor se despărțiră și el își înfundă fața în părul ei mătăsos.

— Din prima clipă în care te-am văzut, am vrut să simt în mâini formele corpului tău, îi șopti el la ureche. Kate zâmbi și se ghemui în căldura brațelor lui.

— Și ce impresie ai ?

— Este minunat... Știi că natura te-a dăruit cu cele mai delicioase atracții feminine ? Știi, nu-i așa ? o tachină el.

Kate dădu din cap și izbucni în râs. Sam completă :

— Sigur... Femeile sunt totdeauna conștiente de frumusețea lor.

— Și bărbații la fel, protestă ea roșind. Tu nu ignori nimic din partea ta de seducție.

— Și sunt destul de seducător pentru tine, ca să accepți să ieși cu mine vineri seara. săptămâna viitoare ? Ți-aș fi propus săptămâna asta, dar trebuie să merg la New York.

— Accept cu plăcere.

— Perfect. Criticul de teatru de la ziar poate să-mi obțină bilete la un spectacol care se joacă acum la Baltimore. O comedie muzicală.

Kate dădu din cap.

— Ador genul de spectacol... Dar trebuie să fiu la patinoar la ora unsprezece. Atunci, te voi întâlni la teatru. Vin cu mașina mea.

— Te antrenezi chiar și vineri seara ?

— Noi am închiriat patinoarul pentru toate serile din săptămână. Campionatul va avea loc în curând.

Sam păru contrariat câteva secunde.

— Caz de forță majoră... acceptă el și-i sărută vârful nasului. Apoi luă cartea de pe etajeră și i-o puse în mână.

— Ce-ai zice să mă iei de aici la ora șase ? Este un restaurant chiar în colțul străzii. Am putea cina înainte de a merge la spectacol.

* * *

Kate se bucură de ideea reîntâlnirii cu Sam, dar seara petrecută cu el nu a fost un succes. După întâlnirea lor, ea cumpărase zilnic Globe, devorând paginile sportive în căutarea articolelor lui Sam. După primele, ea descoperi că Sam era un scriitor de talent, sensibil, inteligent, şi-i aprecie la superlativ scrisul. Această descoperire îi crescu dorinţa de a-l revedea şi se îmbrăcă cu grijă pentru seara asta.

Rochia ei de mătase era conservatoare, dar tenta ei roz o făcea de efect, la fel şi haina ei de culoarea somonului. Cu inima uşoară, luă drumul spre Baltimore.

Oprindu-se în faţa casei lui Sam, ea observă panoul „De vânzare" agăţat de o fereastră la primul etaj. Când el îi deschise, ea nu se putu abţine să nu-i spună cu tristeţe în glas :

— Chiar vrei să vinzi casa ? Nu-mi vine să cred !

Surâsul de bun venit al lui Sam se şterse imediat.

— Absolut, zise el cu brutalitate. Intră !

Kate se execută, cu sentimentul · neplăcut de a-l fi supărat pe Sam şi aperitivul pe care-l luară în salonul magnific decorat îi confirmă temerile.

Masa se desfăşură, totuşi, în bune condiţii. Tony Cjeng era un restaurant excelent în Charles Street, construit aproape de muzeul

Walters şi stilul decoraţiunii o încântă pe Kate. Apoi, şi bucătăria era excelentă.

Sam o tratâ cu multă amabilitate, dar căldura pe care i-o arătase la prima lor întâlnire, lipsea în seara asta.

— În această rochie roz, semeni cu un trandafir de Crăciun, o complimentă el, ajutând-o să se aşeze. Ce ţi s-a mai întâmplat de când nu ne-am văzut ? Alte crampe ?

Kate surâse.

— Nici una, de care să nu pot să mă ocup sigură. Şi tu ? Cum a fost călătoria la New York ?

Zâmbetul amical al lui Sam dispăru din nou.

— Nu prea rea, mormăi el, grăbindu-se să schimbe subiectul. Dar povesteşte-mi cum stai cu patinajul ?

Kate, întrebându-se cu ce l-a contrariat, dădu din cap negativ.

— Nu, vorbeşte-mi despre munca ta.

Bun povestitor, el îi relată o serie de poveşti despre celebrităţile sportive pe care le intervieva de mulţi ani. Dar în ciuda plăcerii cu care relata aceste istorii, Kate îl simţea departe.

La ce se gândea el, oare ? Se simţea prost că n-a fost liber atâta timp ? Sau nu se putea hotărî cu privire la ea ?

În timpul comediei muzicale romantice „Kisnet" la teatrul liric, ea nu se gândi decât la aceste întrebări. În timp ce-l asculta pe

Caliph, bolnav de dragoste, declamând tirade în care se plângea de a fi un străin în paradis, ea simți că aceste cuvinte se potriveau cu situația ei. Chiar dacă era irezistibil atrasă de bărbatul de lângă ea, asupra relației lor plana ceva rău. Într-un fel ei erau niște străini în paradis. Intuia că-și întind mâinile, care nu se pot atinge.

Ea era gata, el de ce nu ?

La sfârșitul spectacolului, Sam o conduse la mașina parcată la el. Ea se urcă la volan, trebuia să ajungă la patinoar la ora unsprezece.

— Am petrecut o seară excelentă, spuse Sam, înainte de a închide portiera. Dar ar fi fost și mai minunată dacă ai fi putut să stai mai mult.

Kate se întreba dacă el este sincer. Dar, încercând să-i descifreze expresia feței, ea nu găsi răspunsul.

— Îmi pare rău că trebuie să plec așa repede. Și mie mi-ar fi plăcut să mai stau, murmură ea, gândindu-se la sărutările delicioase pe care Sam i le-ar fi dat pe canapeaua gri din salon.

Un surâs înflori pe buzele ziaristului și ea-l bănui că i-a ghicit gândurile.

— Nu cumva ai uitat de viața ta particulară când ai acceptat orarul draconic pe care ți l-a impus fratele tău ?

— Nu. Când i-am dat acordul lui Chris, nu cunoşteam pe nimeni care ar fi putut să mă facă să mă gândesc de două ori.

Ea avu conştiinţa că prin această mărturisire spusese prea mult. Sinceritatea ei părea să-l impresioneze pe Sam care-i luă mâinile într-ale lui.

— Şi acum ?

— Acum, regret.

Ea aşteptă un moment, crezând că el o va săruta. Dar el îi strânse uşor mâna înainte de a i-o lăsa.

— Nu vreau să te mai reţin.

Decepţia îi strânse inima lui Kate, dar cuvintele pe care el le spuse după aceea, o reconfortară.

— Îţi voi telefona. Poate găsim împreună o soluţie la această problemă.

Când Kate sosi la patinoar, un sfert de oră mai târziu, era destul de prost dispusă.

Scoţându-şi sacul de sport din portbagaj, ea aruncă o privire întunecată în direcţia clădirii. Oare ce s-ar fi întâmplat dacă nu l-ar fi părăsit pe Sam atât de repede ? Nu va şti niciodată. Pe drumul spre patinoar, emoţiile ei oscilau între speranţă şi mânie. Pe de o parte, Sam a promis s-o sune. Pe de altă parte, el nu părea nerăbdător s-o revadă. Ceea ce-i creştea indispoziţia. Kate era mândră, poate prea mult, şi dacă un bărbat n-o dorea cu

pasiune, ei bine, n-o mai interesa. Numai că, nu putea să nege, acesta făcea excepţie.

Chris se uită la ea cu o privire întunecată, apoi se uită la ceasul din perete.

— Unde ai fost ?

— Cu un prieten, dacă vrei să ştii, replică ea rece. A trebuit să-mi scurtez întâlnirea ca să te ajut la antrenament. Refuzând să dea mai multe explicaţii, ea se lansă repede pe gheaţă şi nu-l întâlni pe fratele ei decât după zece minute de încălzire.

— Ascultă, îi spuse el încurcat. Văd că n-ai chef să discutăm, dar tu niciodată n-ai chiulit, Kate. Tu ştii că a mai rămas puţin timp. Dacă vrem să reuşim, nu putem pierde nici un minut.

— Ei bine, momentul este prost ales, replică ea supărată.

Proasta ei dispoziţie răbufni, ceea ce-l consternă pe Chris.

— Kate, ai promis !

— Îmi pare rău, Chris. Nu voi mai întârzia. Campionatul acesta este deosebit de important pentru tine, nu-i aşa ?

— Mai mult decât îţi poţi imagina, răspunse el grav.

— Dar tu nu-mi vorbeşti niciodată despre... Chris ezită, strângând pumnii pe lângă corp.

— Kate, când ai părăsit competiţia, erai aproape cea mai bună. Se pare că n-ai regretat niciodată lucrul acesta. Nici eu.

Reflectând la vorbele lui, Kate rămase liniştită o clipă. Chris nu-i spunea nimic nou. Dar el se găsea într-o răscruce a vieţii şi avea nevoie de ajutorul ei. Orfani de mici, Kate şi Chris rămăseseră foarte apropiaţi unul de altul şi Kate a fost pentru el mai mult o mamă decât o soră mai mare. Pentru că mătuşa lor, chiar dacă le-a asigurat tot confortul material de care ei aveau nevoie, n-a putut niciodată s-o înlocuiască pe mama lor pe care o pierduseră. Acum, nevoia de a-l proteja pe Chris se punea din nou. Şi apoi, el nu avea nici o vină dacă ea-şi pierduse interesul pentru campionatul din South Atlantics, după ce-l întâlnise pe Sam.

— De acord, spuse ea cu curaj. Ce ai prevăzut pentru astă-seară ?

O oră şi jumătate mai târziu, Kate se întorcea acasă cu pleoapele grele de oboseală şi cu o colecţie nouă de vânătăi pe tot corpul. În figurile de la repetiţie, rolul femeii era mai periculos şi ea trebuia să depună eforturi considerabile pentru a-şi birui frica. Ajunsă acasă, se duse în baie şi umplu cada cu apă caldă.

„Ce bine mi-ar prinde o săptămână de vacanţă" se gândi ea, alunecând în cadă. Dar, sigur, era imposibil. A doua zi începea weekend-ul, perioada cea mai însufleţită din săptămână la magazin.

Timp de câteva minute bune, ea se bucură de relaxarea pe care i-o oferea apa caldă, gândindu-se la Sam. Dar, mai ales, o va suna ?

În cursul celor două săptămâni care urmară, Sam îi telefonă de mai multe ori. Dar, spre marea ei mâhnire, i-a fost imposibil să accepte invitaţia lui. Pentru că ea ţinea singură magazinul, îi era imposibil să-l întâlnească la dejun şi când el o rugă să-l însoţească la un meci pe care-l comenta duminică dimineaţa, ea trebui să-l refuze.

— Duminica, Ellicott City este invadat de turişti. Este ziua în care eu realizez cifra cea mai mare de afaceri, explică ea cu timiditate.

— Dar când poţi fi liberă ? întrebă el după un lung moment de tăcere.

Niciodată, bineînţeles. Toate serile îi erau ocupate, singura ei zi de odihnă era lunea. Din nefericire, Sam nu putea fi liber luni.

— Bine, suspină el. Nu mi se va putea reproşa că n-am încercat.

— Echipa ta se antrenează duminică seara ?

— Da.

— Atunci, poate ne revedem la patinoar.

— Fără îndoială. Dar nu conta pe mine că voi fi gol. Un om prevenit face cât doi.

Obrajii lui Kate se împurpurară când îi reaminti modul în care s-au cunoscut.

— Ce păcat, n-o să am nici o plăcere, glumi ea.

Când sosi duminica, Kate îşi puse în sacul de sport ţinuta cea mai sexy şi apăru mai devreme la patinoar. Echipa lui Sam mai era încă pe gheaţă şi ea privi câtva timp jocul. El îi spusese că toţi se antrenau de plăcere, dar spectacolul pe care-l ofereau nu aducea deloc a joacă. Chiar prin peretele de plexiglas, ea auzi strigăte, înjurături înăbuşite, şi cum se ciocneau crosele. Jucătorii echipaţi cu caschete, cu platoşe apărătoare, străpungeau aerul şi-l tăiau în două, urmărind pucul. Printre ei, Kate încercă să-l găsească pe Sam, dar degeaba. Aşa înfăşuraţi în armuri, se asemănau cu toţii.

Retrăgându-se în vestiarul femeilor, ea-şi îmbrăcă propria ţinută de luptă. Din dulapul ei, scoase un costum vechi, negru, de spectacol, cu decolteul adânc şi fusta scurtă. Avea zeci de costume de patinaj, din timpul când participa la campionate. Dar acesta era mai deosebit. Îl purtase doar o dată, la optsprezece ani, şi fluierăturile admirative ale publicului masculin au stânjenit-o aşa de tare, că s-a jurat să nu-l mai pună niciodată.

În această seară, însă, ea căuta tocmai acest gen de reacţie. Sigur, nu era demn să recurgă la acest subterfugiu, dar nu voia să riste ca Sam Ryder s-o uite, după ce ieşea de la patinoar.

Postându-se sus pe scară, ea-l aşteptă. Jenată îngrozitor de ocheadele pe care unii din camarazii lui i le aruncau când ajungeau la

vestiare, ea nu se mișcă nici un milimetru. Și tenacitatea ei fu răsplătită de privirea galeșă cu care Sam o primi.

El se gândise mult la Kate în timpul săptămânii, întrebându-se dacă o s-o revadă în această seară și cum va reacționa. Dar, de fapt, ceea ce-i trebuia lui era femeia și nu-l interesa cum o să-și petreacă timpul. Dacă ea era interesată de el, va aranja în așa fel încât să fie liberă, își zicea el urcând scara. Când o văzu de aproape, rămase țintuit locului.

El o considerase totdeauna pe Kate Koleman o femeie frumoasă. Dar acum constata că este încântătoare, chiar sexy. Și Kate nu era o fetiță. Era o femeie, realiză el cu inima strânsă.

— Bună seara, reuși el să articuleze. Costumul tău este superb.

— Fratele meu și cu mine încercăm să ne hotărâm ce vom purta la campionat, luna viitoare, explică ea ca să justifice extravaganța ținutei.

— Eu votez pentru acesta.

Ea-i zâmbi.

— Mulțumesc. Mi-a părut bine să te revăd. Din nefericire, trebuie să merg să mă încălzesc.

— Bineînțeles.

El o privi cum coboară scările și apoi rămase nehotărât câteva momente. Aproape fără să vrea, se apropie de plexiglasul mantinelei și-și fixă ochii pe patinoar.

Ea era acolo, dansând pe gheaţă ca şi cum nu era din acelaşi aluat cu toţi muritorii, iar corpul ei nu se supunea legilor gravitaţiei. După o piruetă reuşită perfect, ea execută o serie de paşi de vals, apoi un axel curajos. Kate oferea o imagine ireală, un vis de frumuseţe feminină, intens dorită dar distantă şi inaccesibilă, pe patinoarul gol. Întorcându-se brusc, animat de o hotărâre imediată, Sam se grăbi spre vestiare.

În mijlocul patinoarului, Kate începu să-şi piardă răbdarea. De data asta Chris întârzia. Formulându-şi în cap cu ce vorbe îl va primi pe Chris, ea-şi perfecţiona figurile care-i puneau probleme.

Oricum, dacă rămânea nemişcată, ar fi murit de frig în acest costum ridicol de îndrăzneţ. Observând că pielea i se făcuse ca de găină, se întrebă dacă nu făcuse totul în zadar. Şi unde mai pui că Sam Ryder n-a căzut în fund când a văzut-o şi nici n-a îngenuncheat la picioarele ei, rugând-o să-i acorde o întâlnire !

Ea se îndreptă spre ieşire ca să meargă la vestiar să-şi ia un pulovăr, când uşile batante se deschiseră şi pe gheaţă apăru un bărbat. Ea se opri în faţa lui. Eram Sam Ryder.

Era în blugi şi pulovăr albastru ca în prima seară, doar că avea patinele în picioare. Uimită, cu mâinile în şolduri, ea aştepta, cu inima bătându-i.

El se apropie de ea cu mâinile în buzunare şi destul de timid.

— Aveai un aer atât de amuzat, încât n-am rezistat dorinţei de a te întâlni. Dar, dacă doreşti să plec, spune-mi.

— Oh, mă încălzesc puţin, aşteptându-l pe fratele meu, se grăbi ea să-l liniştească.

Privirea albastră a lui Sam coborî de-a lungul picioarelor ei.

— Te-am observat de sus. Înaintezi foarte bine pe patinele astea.

Privirea lui Kate o urmă pe cea a lui Sam. Tradiţional, jucătorii de hochei îi disprețuiau pe patinatorii artistici.

— Exact. Şi pariez că te întrec într-o cursă.

— Primesc pariul. Pe ce pariem ? Vrei să-mi faci o ofertă interesantă ?

— Te las pe tine să alegi.

— O sărutare, în orice caz.

— De acord. Dar eu ? care va fi preţul meu dacă iau cursa ?

— Cere-mi ce doreşti, din moment ce nu este nici ilegal, nici periculos.

— Ai uitat „imoral" îl tachină ea.

— Da. Dar eu sunt un om de onoare. Atunci fă propunerea. Mă voi ţine de cuvânt.

— Doresc să te învăţ să dansezi pe gheaţă.

După un moment de cumpănă, Sam acceptă. Pentru a-şi pecetlui înţelegerea ei îşi strânseră mâna, apoi Kate alese punctul de plecare şi hotărî numărul de ture ale pistei.

La început, ardoarea cu care ea se lansa pe gheaţă îl amuza pe Sam. Femeia asta nu făcea nimic pe jumătate, şi era evident că nu-i plăcea să piardă. Braţele ei fâlfâiau în aer ca să-i dea elan şi el se întreba cum reuşea această ţinută să rămână pe loc în jurul corpului ei.

— O să-ţi cadă costumul ! îi strigă el ca s-o tachineze, dar mai ales pentru ca s-o destindă.

Când începură al doilea tur, sudoarea strălucea pe fruntea lui Sam. Kate Koleman era un demon. Şi ca s-o învingă, el trebuia să-şi dea toată silinţa.

Dar Kate avea aceeaşi hotărâre. Sam o judecase corect. Adolescentă, ea participase la campionatele internaţionale şi avea psihologie de învingător. Oricare ar fi fost adversarul în cursul competiţiei, ea nu făcea — nici nu aştepta — vreo concesie. Aplecată aproape paralel cu gheaţa, concentrarea îi înăsprea trăsăturile, buclele roşcate îi zburau în vânt, când ea începu al treilea tur.

Chiar dacă nu avea antrenamentul ei, Sam era un patinator excelent şi forţa lui virilă era pentru el un atu suplimentar. El termină cu un avans de o lungime de braţ faţă de ea. Apoi amândoi se prăbuşiră lângă mantinelă.

Năduşită, reţinându-şi cu greu râsul, Kate se întoarse spre el.

— Ascultă, virtual m-ai bătut. Dar victoria morală îmi revine mie. Vei fi fair-play, acceptând să te învăţ să dansezi ?

— Ai dreptate, aprobă Sam. Dar te previn, te vei plictisi de moarte cu mine. Eu nu sunt bun la dans nici în condiţii normale, dar pe patine !

— De ce ? Mişcările tale sunt coordonate şi ai simţul ritmului.

Sam ridică din umeri.

— Eu sunt timid...

— Baliverne. Vino, nu-i nimeni care să te vadă. Sunt sigură că o să-ţi placă.

Sam se îndoia. Dar, când ea îl luă de mână şi făcu o demonstraţie a paşilor de bază, el îşi uită reticenţele. Atlet înnăscut, el învăţă repede ce-i arăta Kate şi în curând ei alunecau amândoi fără dificultăţi, pe gheaţă.

— Fără muzică, este puţin cam trist, observă Kate. Mă duc să pun o casetă şi vom încerca un vals olandez.

Sam se lăsă condus cu graţie, ba chiar îi plăcu această manieră diferită de a aborda gheaţa.

— Este amuzant, conveni el, după câteva minute. Dar, dacă ni se încrucişează lamele, ce se întâmplă ?

— Atunci ne vom prăbuşi pe gheaţă. Asta se întâmplă frecvent, să ştii.

Sam îi aruncă o privire complice.

— Cu tine sunt gata să mă prăbuşesc oriunde, îi murmură el la ureche. Chiar dacă există şi locuri mai confortabile...

Ea ridică spre el ochii mari, captivată de privirea lui albastră.

— Ca de exemplu ?

— Un pat bun, moale. Din ziua în care ne-am întâlnit visez să te ţin în braţe. Şi fiindcă veni vorba, nu crezi că ar trebui să-mi dai premiul ?

Kate roşi, dar se lumină toată când el o trase spre el. Îmbrăţişarea lui Sam era un amestec de diverse senzaţii. Buzele lui erau calde. Lâna puţin aspră a pulovărului o zgâria pe braţele goale şi simţea pe sânii ei duritatea corpului lui musculos.

Dar sărutarea lui o lăsă mută de uimire. Cu pleoapele plecate, ea lăsă să-i alunece mâinile în curba rinichilor şi le încrucişă pe spatele lui. Dacă această clipă ar ţine o eternitate...

Dar hazardul hotărî altfel. Uitând de tot ce-i înconjura, ei se înlănţuiră atât de strâns, încât accidentul de care râseseră acum câteva minute se produse. Mişcându-şi neîndemânatic picioarele, Sam lovi lama de la patina lui Kate şi amândoi se prăbuşiră pe gheaţă. Kate ateriză peste el, cu sânii pe jumătate goi în dreptul feţei lui. Reveniţi din surpriză, ei izbucniră în râs.

— Până la urmă nu-i chiar neplăcut, glumi Sam, bucurându-se de spectacolul din fața ochilor.

Kate începu să râdă cu un râs nebun, dar se opri imediat când, ridicând capul, întâlni privirea dezaprobatoare a lui Chris. Ea uitase complet de fratele ei și ceva îi spunea că situația în care el a surprins-o în compania unui necunoscut nu-i convenea deloc. Sculându-se ea-și aranjă costumul care în cădere devenise indecent.

Sam nu se grăbea deloc să se ridice. Amuzat și perfect destins, el se sprijini în cot și asistă, cu un surâs, la schimbul de replici care urmă între frate și soră.

— Știu, am întârziat. Mi-a plesnit un pneu, explică Chris, ignorându-l pe camaradul ei. Dar văd că nu ți-a fost greu să-ți găsești alt partener.

— Doar dacă vrem să patinăm într-un spectacol de clovni, interveni Sam, râzând zgomotos.

În sfârșit, el se ridică, își șterse pantalonul de pulberea de gheață. Era mai înalt decât Chris cu un cap. Kate le făcu repede prezentările.

— Sam, iată-l pe fratele meu, Chris. Sam Ryder, un prieten.

— Încântat să te cunosc, spuse Sam întinzându-i lui Chris mâna, pe care acesta o strânse fără entuziasm. Când Sam îi părăsi, câteva

clipe mai târziu, Chris se întoarse încruntat spre sora lui.

— Dar ce făceaţi amândoi aici ?

— Nimic, ne amuzam.

— Ai un fel caraghios de a prezenta lucrurile. Înainte de a cădea, nu mi se părea că vă jucaţi.

— Da, îl sărutam pe Sam, răspunse ea rece. Şi ? Dacă ai fi venit devreme...

Acest reproş deghizat îl irită pe Chris.

— Ţi-am spus ce mi s-a întâmplat.

Ochii îi căzură pe pieptul descoperit pe care frigul începuse să-l învineţească.

— Poţi să-mi explici de ce porţi costumul acesta la lucru ?

— Am vrut să ţi-l arăt. Am crezut că o să-ţi placă pentru campionat.

Această minciună îl descumpăni pe Chris.

— Dar de ce ? Am hotărât deja că vom fi în roşu. Chiar tu ai insistat pentru culoarea asta.

Încurcată, Kate îşi strânse braţele pe piept. „Un regat pentru un pulovăr..." se gândi ea, înfrigurată.

— L-ai pus pentru tipul ăsta, nu-i aşa ? o acuză deodată Chris. Şi ghicesc pentru ce.

Kate se revoltă. Tonul patern pe care el îl întrebuinţa începuse s-o agaseze.

— Şi ce-i ? îl provocă ea.

Chris scoase un oftat exasperat.

— Pe acest Sam Ryder l-am auzit la tine la telefon, în dimineaţa aceea ?

Kate nu răspunse nimic, dar faţa ei o trădă.

— El este, nu-i aşa ? insistă fratele ei. Ce este între voi ? Sunteţi amanţi ?

De data asta el mersese prea departe şi Kate simţi cum o cuprinde furia.

— Asta nu te priveşte ! zise ea mânioasă.

— Ba da ! Tu eşti sora mea şi mă îngrijorezi. Nu ţi se potriveşte, Kate.

Kate roşi violent.

— Poţi să-mi precizezi gusturile ?

— Legăturile fără viitor cu tipi pe care abia i-ai cunoscut nu ţi se potrivesc, iată ce vreau să zic.

— Primo, se amână Kate, nu sunt metresa lui Sam. Secundo, îl cunosc. Este un jurnalist la Globe.

Aceste dezvăluiri nu-l impresionară pe Chris.

— Super, ironiză el.

— Oricum, ce te interesează pe tine ? îl înfruntă ea, pe un ton belicos.

Imediat, expresia acuzatoare a lui Chris se transformă într-o neliniştе sinceră. Făcând un pas înainte, el puse o mână pe umărul lui Kate.

— Ştiu ce gândeşti, dar îmi fac griji pentru tine, asta-i tot. Nu te mai recunosc. Un tip ca el... El dădu din cap, ezitând să continue. Un tip ca el este deja blazat, Kate. Tu nu eşti,

chiar dacă ai douăzeci şi şase de ani. N-aş vrea să te aşezi de el, vei sfârşi prin a suferi.

Încet, el îşi clătină capul blond.

— Crede-mă, ştiu ce spun, adăugă el, apăsând încet pe umărul lui Kate. Fii prudentă.

Descumpănită, Kate îl fixă o clipă. Când ea înţelese că el era sincer şi se îngrijora într-adevăr pentru ea, mânia începu să-i treacă.

— Vrei să vorbeşti despre Elise, Chris ?

— Poate.

— Ai văzut-o de curând ?

— Nu, dar am auzit că era logodită cu un contabil.

— Îmi pare rău pentru tine, dar cred că este mai bine aşa. Pentru moment, nu eşti hotărât pe ce drum să apuci, iar pentru căsătorie nu eşti încă pregătit. Fără îndoială, este de preferat ca Elise să-şi fi găsit pe altcineva.

Evident, raţionamentul ei nu-i conveni deloc lui Chris.

— Ai dreptate. Dar nu încerca să schimbi subiectul şi promite-mi să rămâi lucidă.

— Îţi promit. Dar aminteşte-ţi că sunt o fată mare, acum, şi chiar cu trei ani mai mare ca tine.

Chris râse, fără să vrea.

— De acord, zise el luând-o de talie. Tu eşti o fată mare. Dar, du-te să-ţi iei un pulo-

văr căci în curând vei fi o fată mare înghețată.

Pe drumul de întoarcere, Kate avu la ce să se gândească. În ciuda certei dintre ei, cele două ore de evoluție pe gheață cu Chris s-au scurs fără probleme și ca a plecat de la patinoar mai optimistă ca niciodată de când începuseră antrenamentul. Îi plăcea să se autosugestioneze. Concursul va avea loc peste două săptămâni și ea înțelegea cel mai bine de ce pentru Chris era ceva deosebit de important.

Piciorul lui Kate se ridică ușor de pe accelerație în timp ce cobora spre magazinul ei. Luând ultimele viraje cu prudență, își lăsă în voie gândurile spre seara ce urma. I-ar fi plăcut să întârzie asupra senzațiilor trezite în ea de sărutările lui Sam, dacă reacția lui Chris n-ar fi avut efectul unui duș rece. Kate își încruntă sprâncenele. N-ar fi trebuit să reacționeze așa. Poate s-ar fi purtat altfel, dacă n-ar fi fost prost dispus. Dar ea trebuia să recunoască faptul că el investise enorm în reușita în acest campionat și nu suporta ideea ca altcineva să se interpună, de aici și grijile pe care și le făcea pentru ea.

Un zâmbet apăru pe buzele lui Kate. Era amuzant să observe cum Chris îi uzurpase rolul pe care-l jucase când erau mai tineri. El devenise „fratele mai mare" care veghea la viața ei amoroasă. Numai că nu avea mare lucru de supravegheat, gândi ea ironic, apro-

piindu-se de străduța întunecoasă. Poate nu-l va mai revedea niciodată pe Sam Ryder... Ceea ce ar fi fost un mare păcat, gândi ea, punându-și un deget pe buze.

Kate parcă de-a lungul trotuarului și luându-și sacul de pe bancheta din spate, coborî din mașină. La această oră înaintată din noaptea de noiembrie, strada îngustă era puțin luminată și pustie. Ici, colo, luna se reflecta în vitrinele negre, mici săgeți de lumină care proiectau în acest decor sinistru și neliniștitor o strălucire alburie și ușor fantomatică. Lui Kate i se făcu pielea de găină.

Ea urcă repede, câte două, treptele scării exterioare, nerăbdătoare să regăsească intimitatea confortabilă din apartamentul ei. Dar, la jumătatea drumului, deodată mâna îi înlemni pe balustradă. O siluetă întunecată părea s-o aștepte în fața ușii.

— Nu-ți fie frică, o liniști vocea gravă a lui Sam. Nu-i decât cronicarul sportiv din cartier care a venit pentru un interviu.

— Sam ! exclamă ea ușurată. Tu ești ?

— Așa am impresia...

— Dar ce faci aici ? cred că ai înghețat...

— Nu prea tare, glumi el clănțănind din dinți. Dar, dacă n-ai nimic împotrivă, am putea continua conversația la căldură.

— Bineînțeles, zise ea, izbucnind în râs și descuind ușa. Dar nu mi-ai satisfăcut curiozitatea... Ce făceai la această oră ? Aproape că

am făcut un infarct când te-am văzut pe palier în dreptul uşii...

— Adevărat ?... Vrei să spui că nu te aşteptai să vin să-ţi propun un picnic la ora două dimineaţa ?

El se grăbi să închidă uşa în urma lui, în timp ce ea-şi aranja lucrurile, privindu-l cu ochii mari.

— Un picnic ?

— Absolut, zise el desfăcând punga pe care o avea în mână. Salată de cartofi, friptură, brânză, pâine, fructe... Am găsit un supermarket deschis nonstop în spatele patinoarului. Avea chiar şi vin, adăugă el punând o sticlă de Bordeaux pe masă. Sper să-ţi placă... Strugurii au fost culeşi luna trecută.

Kate dădu din cap şi ridică mâinile în semn de neputinţă.

— Dar de unde ţi-a venit ideea asta complet nebună ? întrebă ea râzând.

— Nu ştiu. Am avut chef să vin să te văd. Dar se pare că ideea n-a fost prea inteligentă. Probabil eşti epuizată. Mai bine ar fi să-mi iau vinul şi să plec.

— Nici vorbă ! Tot ce-ai adus m-a făcut să salivez... Te rog se desfaci sticla în timp ce eu pun masa.

Sam zâmbi, observând în voie coapsele fine ale lui Kate care se ondula graţios în timp ce dispărea în camera vecină. Cinci minute mai târziu, ea aşezase o cuvertură pe mocheta din

salon şi punea tacâmurile sub privirea admirativă a lui Sam. Hotărât lucru, Kate era foarte drăguţă. Nu frumoasă. Drăguţă... Ea îşi scosese bluzonul, iar cămaşa din mătase roşie îi cădea în pliuri suple pe piept. Poate nu corespundea canoanelor de frumuseţe, dar emana un farmec de o feminitate spontană şi proaspătă.

— Gata, declară ea satisfăcută, dându-se un pas înapoi pentru a observa efectul. Îţi place ?

— Este perfect.

Îngenunchind, el luă un pahar şi turnă o lacrimă de vin pe care-l degustă concentrat, ceea ce-i provocă râsul lui Kate. Apoi umplu cele două pahare şi-i întinse unul lui Kate.

— Este primul meu picnic la ora două noaptea cu un hocheist, declară ea solemn. Se impune un toast.

— Care este noutatea pentru tine, din cele trei sesizate ? se interesă el suspicios. Picnicul, ora două noaptea sau hocheistul ?

— Hocheistul, răspunse ea fără să ezite, înmuindu-şi buzele în paharul cu vin.

Se strâmbă uşor din cauza acidităţii vinului, apoi continuă :

— Un prieten pe care l-am cunoscut la universitate, m-a surprins o dată la miezul nopţii. Dar nu te nelinişti ! Nu se compară. El n-a adus decât o pizza ordinară... fără anşoa, nimic mai mult.

Sam simți o săgeată de gelozie pe acest „prieten" și încercă să se concentreze pe un cartof pe care-l curăța conștiincios.

— Și... pe acest „prieten", zise el pe un ton detașat, îl mai vezi ?

Kate dădu din cap negând, și, luând felia pe care el i-o întindea.

— Deci nu-i nimic important.

— Am fost logodiți un timp, mărturisi ea roșind ușor.

— Logodiți ?

— Da, dar nu prea multă vreme. De fapt, l-am părăsit după o lună.

— De ce ?

— Oh... mi-am dat seama că nu eram făcuți unul pentru altul.

Sam se sprijini cu spatele de canapea și o studie gânditor pe tânăra femeie câteva momente.

— Am ghicit din prima zi, nu-i așa ? zise după ce-și înclină capul.

— Ce vrei să zici ?

— Că ești o femeie foarte dificilă, Kate... Vrei ca toate lucrurile să corespundă exact normelor fixate de tine sau... respinse de tine.

Dacă n-ar fi afișat un mic surâs lipsit de orice ironie, Kate s-ar fi simțit jignită. Dar gropițele care i-au apărut în obraji au împiedicat-o.

— Spune-mi, domnişoară Koleman, îngână el, câte inimi care n-au intrat în tiparele tale, ai pierdut ?

Kate desena distrată arabescuri pe cuvertură, nereuşind să discearnă dacă el glumea sau nu.

— Eu nu sunt o femeie fatală, Sam. Departe de aşa ceva. În realitate, am avut foarte puţine aventuri în timpul studiului. Eram prea ocupată cu antrenamentele ca să mai am timp liber...

— Şi acum ?

— Acum... Mi se întâmplă să întâlnesc bărbaţi. Dar nu ies cu nimeni, dacă nu sunt cucerită. Şi, sincer, asta mi se întâmplă foarte rar.

Sam clătină din cap, apoi o privi fix.

— Şi eu, Kate ? murmură el. Am vreo şansă să te... cuceresc ?

Kate se strădui să-i susţină privirea. Inima începu să-i bată precipitat în piept.

— Da, răsuflă ea. Da, aşa cred...

— Dar, nu eşti încă sigură... Nici eu, complet. Am putea să încercăm să descoperim împreună lucrul acesta.

Deliberat, el îi luă paharul din mână şi-l puse pe masă. Apoi, înlăturând farfuriile, el se aplecă spre ea pentru a o atrage încet spre el, atingându-i buzele cu ale sale.

— Ştiu deja că asta-ţi place... nu-i aşa ?

— Da, murmură ea, apropiindu-se şi mai mult de el.

El avea dreptate. Ea era prudentă în orice.. dar sărutările lui Sam Ryder sfidau orice înţelepciune şi ştergeau orice neîncredere.

— Sunt fericit din această cauză, îi şopti el cu umor.

Apoi gura lui, puţin mai insistentă de această dată, o regăsi pe a ei, trezindu-i senzaţii fierbinţi în stomac. Încet, ea ridică braţele şi le înfăşură în jurul gâtului, înfundându-şi mâinile în părul des şi blond al lui Sam. El se depărtă uşor ca s-o privească în ochi. Obrajii lui Kate erau roşii şi buzele începuseră să se umfle uşor sub efectul sărutărilor.

— Eu ghicesc în fiecare moment, cu convingere, că mă placi... Şi tu ? o întrebă el, răutăcios.

— Şi eu la fel, răspunse ea fără cea mai mică ezitare.

— M-ai fermecat şi... m-ai salvat.

— Cum ? Ce te reţinea ?

— Oh, nu ştiu... ceva de genul „eu voi reflecta şi-ţi voi telefona mâine răspunsul..."

Kate îşi scuturâ capul, hotărâtă.

— N-am nevoie să aştept până mâine ca să-ţi satisfac curiozitatea.

De data asta, ea fu cea care-i atrase corpul spre al ei cu atâta lăcomie, încât Sam fu surprins. Foarte plăcut surprins...

— Să încercăm din nou, îi sugeră el. Dar de această dată, eu propun să ne instalăm mai confortabil, cu scopul de a întruni toate condiţiile pentru o bună experienţă.

— Este şi părerea mea, acceptă ea precipitat.

Imediat, el o invită să se lungească lângă el pe cuvertură. În ciuda unei aparente siguranţe, Kate nu putea să ignore avertismentele de prudenţă date de sufletul ei.

Dacă ea dorea să doarmă singură în patul ei în această seară, trebuia să pună capăt cât mai repede acestui joc. Dar nu se hotăra să spună ceva şi se abandonă docilă sărutului lui Sam. Din clipa în care l-a văzut, ea s-a simţit irezistibil atrasă de el, ca o albină de parfumul dulce de genţiană. Şi acum, lipită de el, cu capul culcuşit pe umărul lui, îi era imposibil să-l respingă.

— Eşti, cu adevărat, făcută pentru sărutări, ştiai ? îi murmură el cu o voce blândă.

— Adică ?... îl încurajă ea cochet.

— Adică, fiecare părticică din corpul tău cere să fie cercetată cu grijă...

— Ca de exemplu ?

— Ca urechea ta... îi şopti el, muşcându-i lobul. Şi sprâncenele tale...

— Sprâncenele ?

— Mmm...

Încet, el îi sărută pleoapele şi-şi trecu vârful limbii pe sprâncene.

Kate scoase un suspin de plăcere, frisonând la gândul ce ar mai putea veni de acum înainte.

— Apoi, nasul tău...

— Oh... protestă ea slab, nu poți vorbi serios despre nasul meu.

— Foarte serios. Este foarte mic. Mai ales cu aceste pete de roșeață... Și apoi, este gura ta. Ah, gura ta... Dar voi reveni mai târziu. Pentru moment, vreau să mă opresc puțin pe bărbia ta și să cobor pe gât.

— Bărbia mea ?

El dădu din cap cu o solemnitate comică și luă un ton ascuțit pentru a explica :

— Bărbia și pieptul sunt zone puternic erogene. Niciodată nu sunt de neglijat... Haide, destinde-te și lasă-mă să mă amuz...

— Nu sunt sigură că termenul „amuzant" este cel mai potrivit.

— Șșșșt... Eu sunt foarte minuțios în studiile mele și nu-mi place să fiu întrerupt la fiecare vorbă.

Kate închise ochii și se abandonă lentei explorări a lui Sam, tresărind imperceptibil la mângâierea buzelor lui pe gât. El întârzie la baza gâtului, acolo unde palpita o venă albăstrie care începu să bată ca nebună sub efectul sărutului.

Apoi Sam începu să deschidă primul nasture de la bluză și Kate gemu încet când degetele lui alunecară sub mătasea fină.

Ea deschise ochii dar el pecetlui fiecare protest pe care ea era gata să-l formuleze, cu o sărutare diferită de celelalte... Mai pasionată. Fără ca să-şi dea seama, degetele lui Kate erau în părul lui, îi mângâiau ceafa...

Sărutul lui avea un gust de vin, i se păru ei. Dar nu asta o înnebunea. Ci felul în care el o atingea, în care îi exploata cea mai mică tresărire. Era un artist desăvârşit al seducţiei.

Ochii lui Sam străluciră de o lumină caldă când o privi pe Kate.

— Mi-a fost frig, dar nu mai este cazul... Adevărul este că temperatura mea creşte din clipă în clipă. Vrei să ne oprim, Kate ?

— Şi tu ?

— Nu.

— Nici eu, spuse ea fără să ezite.

— Foarte bine, şopti el.

Kate avu vaga senzaţie că el elibera o tensiune îndelung reţinută.

— Vreau să te văd... murmură el, descheind ultimii nasturi de la bluza pe care o lăsă să-i alunece pe umeri. El îşi aplecă ochii pe pieptul ei descoperit, şi Kate se felicită că o intuiţie oarbă feminină o împinsese să-şi pună această bluză încheiată cu nasturi în faţă şi din mătase fină, care se mula suplu pe rotunjimea sânilor.

— Eşti foarte frumoasă, şopti el cu o voce răguşită.

îi dispăruse orice urmă de umor din comportament şi Kate ghici din privirea lui arzătoare cu care o acoperea în timp ce-o ajuta să-şi scoată bluza, că ei depăşiseră stadiul de joacă galantă. Coapsele lui erau lipite de ale ei şi Kate putu să simtă omagiul pe care dorinţa lui îl aducea puterii ei de seducţiei. Cu un alt bărbat, Kate ar fi curmat repede acest joc erotic, dar cu Sam...

Cu Sam era alteeva. Nu se compara cu nimic. Oh, ea mai dorise şi altă dată un bărbat. Dar niciodată cu o astfel de forţă şi luciditate

Când buzele lui Sam ajunseră pe sânii ei, ea nu-şi putu reţine un geamăt de plăcere. Puţin câte puţin, el o dezbrăcă de tot, nelăsându-i decât triunghiul fin ce-i proteja ultimul bastion al feminităţii.

— Kate... ascultă-mă, murmură el privindu-i expresia de abandon pe care ea i-o oferea.

Fără voia ei, ea deschise ochii încet.

— Vreau să te iubesc în seara asta, Kate. Dar vreau să fiu sigur că şi tu doreşti acest lucru la fel de tare ca şi mine.

— Te mai îndoieşti încă ? întrebă ea, zâmbind.

Sprijinit pe braţele puse sub ea, el o privi fix mult timp, intens, apoi se depărtă pentru a se dezbrăca. Kate îi simţi privirea pe care el o plimba pe corpul ei gol, ca pe o arsură, intensificând dorinţa ce creştea în ea. Ea nu dorea numai ca el s-o mângâie, ea voia să-l mân-

gâie la rândul ei, să-i simtă mușchii sub degete, să-și lase buzele să traseze un drum umed pe pielea lui.

— Mi-ar fi plăcut să fiu o artistă, murmură ea admirându-i trupul, în timp ce el se lungea lângă ea. Te-aș fi sculptat în argilă...

— N-ai nevoie de argilă pentru asta, eu vreau doar să mă atingi, Kate.

Puțin timid, la început, ea îi modelă torsul catifelat, îl sărută pe umeri, pe coapse. Apoi, cu îndrăzneală, se lăsă condusă de dorință și mâna ei găsi cu totul natural drumul spre virilitatea lui.

— Oh, Kate... Kate... gemu el blând.

Apoi, cu gesturi blânde și violente totodată el îi respinse mâna și începu la rândul lui să-i provoace plăcerea pe care toată ființa ei o cerea. Cu vârful limbii, el îi trasă o brazdă de foc pe gât, coborând între sâni și întârziind pe pântecul ei plat. Kate își ținu respirația, când buzele lui atinseră pielea coapselor ca să găsească apoi locul cald și intim unde era concentrată cu toată puterea dorința.

— Acum, Sam... îl rugă ea. Vino, te rog.

Ea-i cuprinse trupul cu picioarele, arcuindu-se pentru a-l atrage și mai mult spre ea. Sam o pătrunse încet, o legănă în ritmul pasiunii în timp ce ea-l însoțea în acest balet senzual ce-i purta inexorabil spre culmi a căror existență ea n-o știa.

— Cine ar fi putut crede că în această zână a gheţii arde un foc puternic ? întrebă el câteva minute mai târziu, observându-i pleoapele lăsate şi faţa destinsă, radioasă. La ce te gândeşti ?

Ea întredeschise ochii şi-l privi printre gene.

— La ce mă gândesc ?... Că te descurci foarte bine pentru un amator.

Ea zâmbi, ca să risipească reproşul uşor pe care-l avusese pe buze. Câte femei cunoscuse înaintea ei ?

Tot felul de întrebări pe care nu şi le pusese cu o oră în urmă, dar acum o hărţuiau.

Dar Sam nu părea dispus să-i satisfacă curiozitatea.

— În treizeci de ani, mi se pare normal să dobândeşti o oarecare experienţă, răspunse el, zâmbind. Asta vreau să precizez. Şi acum ce-ai zice de un pahar de vin ?

— Nu, mulţumesc...

Ea se retrase leneş, fericită, copleşită, lăsând pe a doua zi preocupările, ca să caute fericirea clipei prezente.

— Kate ?

— Mmm ?

— N-am chef să mă întorc la mine. Accepţi să rămân aici ?

— Da, răspunse ea, sărutându-l senzual pe gât. Chiar dacă nu este foarte rezonabil... Mă îndoiesc că voi putea dormi cum trebuie. N-am decât un pat de o persoană.

— E ideal, ca să țină cald... Vino.

Sam se ridică și o luă în brațe pe Kate ca s-o ducă în camera ei. Ei se băgară în patul îngust și temerile lui Kate nu întârziară să se confirme. Felul în care Sam îi mângâia corpul prefigura o lungă noapte fără somn.

— Iubește-mă, Kate... îi șopti el la ureche, iubește-mă așa cum dorești într-adevăr.

Și Kate se execută cu toată forța dorinței care reapăruse brusc în ea, antrenându-l pe Sam într-un vârtej de plăcere care nu avea egal decât cu a ei...

Noaptea a fost stranie. Sam adormi în final, dar Kate era prea nervoasă ca să-și găsească somnul. Era frig afară, dar sub cuverturi, ea simțea căldura trupului lui Sam.

Kate îl privi. Se întorsese într-o parte, dar fața lui, pe pernă, era întoarsă spre ea, luminată de strălucirea lunii. Era un străin, un bărbat despre care știa foarte puține lucruri.

Ca și cum ar fi încercat să-i pătrundă secretele, ea-i studie în detaliu fiecare trăsătură. Ochii lui erau atât de expresivi încât fața lui devenea deosebită și-și pierdea dulceața. Nasul lui era drept, pomeții ascuțiți și, în ciuda plăcerii pe care i-o dăduseră în noaptea asta, buzele lui erau mai mult fine decât senzuale.

El se caracterizase într-o zi „blând ca un miel", dar nu acesta era termenul care i se potrivea. Era fermecător, sigur, dar uneori mo-

rocănos şi adeseori enigmatic. Mai precis, ea-l suspecta de a fi capabil de cruzime...

Kate îşi plimbă privirea pe pieptul lui, pe umerii dezveliţi. Când îşi dădu seama că amândoi erau goi, ea vru ca să se scoale să-şi ia o cămaşă de noapte, dar un zâmbet ironic îi încolţi pe buze. Ar fi fost stupid şi inutil şi ar fi atras apoi negreşit ironia.

Dar o nelinişti altceva. Ce va fi a doua zi ? Care va fi atitudinea lui Sam ? Va fi jenat ? Şi chiar ea... ? Mai rămase câteva minute trează, temându-se că razele argintii ale lunii vor ceda locul celor ale soarelui, şi, învinsă de oboseală, ea închise ochii şi adormi.

La ora nouă, a doua zi de dimineaţă, o trezi din somn telefonul. Kate se ridică repede şi ruşinată de goliciunea ei, se grăbi spre dulap de unde luă un halat în care se înfăşură. Înainte de a se duce în salon, ea aruncă o privire spre pat. Sam întredeschise ochii şi-i închise imediat, după care se acoperi cu cuverturile.

— Îmi pare rău că te trezesc, îi spuse fratele ei de la celălalt capăt al firului.

— Oh, nu-i nimic.

Ea examină salonul şi duse mâna la frunte, sprijinindu-se de perete. În lumina crudă a dimineţii, resturile picnicului lor nu mai aveau nimic romantic. Hainele lor erau împrăştiate pe jos, iar dezordinea avea o tristeţe reală.

Kate se concentră foarte greu la ceea ce-i spunea Chris. El tocmai îi explica, cu entuziasm, o nouă figură de patinaj.

— Ce zici ? o întrebă el.

— Nu știu... Mi se pare oricum complicat.

— Dar nu e ! Vom lucra în seara asta.

— Nu-ți dai seama că concursul regional are loc peste două săptămâni ? protestă ea. Poate este imprudent să schimbi acum coregrafia.

— Știu, dar tu ești capabilă s-o execuți... Avem nevoie de figuri originale ca să impresionăm juriul.

Oftând, Kate îl ascultă distrată și se simți ușurată când conversația se sfârși. Avea o ușoară durere de cap. Nu dormise suficient.

Se întoarse în cameră unde se aștepta să-l găsească pe Sam așezat pe pat, frumos ca un zeu grec, gata s-o seducă. Dar imaginea era cu totul alta. Amantul atent din noaptea trecută era întins de-a lungul patului, înfundat în cuverturi și dormea dus. Nu i se vedea decât o buclă aurie.

Ușor decepționată, ea-și luă din dulap alte haine curate și ieși din cameră, închizând ușa cu zgomot.

După ce-și făcu dușul și se îmbrăcă, făcu ordine în salon și-și pregăti un copios mic dejun.

Tocmai se așezase la masă când auzi zgomote în cameră.

— Kate ?

— Da.

— Am o problemă... Am o poftă nebună să beau o cafea şi tare aş vrea să te văd...

— Şi ce te împiedică ?

— Nu-mi găsesc hainele.

— Sunt în salon pe scaun.

Apoi auzi duşul în baie şi un sfert de oră mai târziu, Sam îşi făcu apariţia în bucătărie, cu părul ud. Kate se simţi stânjenită de prezenţa lui. Cum trebuia să se poarte cu un bărbat în braţele căruia se abandonase acum câteva ore ?

Sam i se adresă cu un zâmbet ruşinat.

— Îmi pare rău că am pus stăpânire pe patul tău fără jenă. Trezitul nu este cel mai eficient moment dintr-o zi de-a mea şi nu mă simt deloc civilizat până la cea de-a doua ceaşcă de cafea.

— Îmi dau seama... Cafetiera este plină. Poţi să te serveşti.

Ea se ridică şi se concentră pe spălatul farfuriei în care mâncase.

În timp ce-şi umplea ceaşca, Sam o observă. Kate se întorsese cu spatele, încordată, ostilă şi amintirile nopţii petrecute îl asaltară. Cine şi-ar fi închipuit că ea s-ar putea oferi aşa ? Dacă ea ar fi rămas lângă el în pat, ar fi iubit-o iar cu pasiune. De ce se sculase aşa devreme ? Încercă să reflecteze dar tot ce-şi mai amintea era că-l trezise o aromă plăcută de cafea.

— Presupun că ţi-e foame, îi aruncă ea cu răceală.

— Puţin.

— Vrei ouă omletă ?... îl întrebă ea tot cu spatele întors la el.

El îşi puse ceaşca pe masă şi, apropiindu-se de ea, o strânse în braţe şi o sărută tandru pe tâmple.

— Kate, ce se întâmplă ?

— Nimic. Nimic, obiectă ea cu răceală.

— Oh, eu văd foarte bine. Ţi-am spus ceva neplăcut ?

— Nu.

— Este din cauza nopţii trecute ? întrebă el, obligând-o să se întoarcă cu faţa la el.

A fost un moment lung de aşteptare.

— Ei bine... eu nu prea ştiu ce s-a întâmplat noaptea trecută...

Ea-i evită privirea, dar inima îi bătea cu putere.

El o privi cu atenţie o clipă, apoi oftă.

— Eram atât de nerăbdător, încât, poate, am grăbit prea tare lucrurile... Tu eşti adorabilă, Kate, îi murmură el, sărutând-o tandru pe buze. Eşti neliniştită pentru că nu ne cunoaştem prea bine, nu-i aşa ?

Ea ridică ochii spre el şi-i zâmbi timid.

— Da, poate.

— Asta, nu fiindcă eu n-aş vrea, dar tu eşti o femeie foarte ocupată...

Kate trebui să admită în sinea ei că el avea dreptate. Nu putea să-l facă responsabil de toate neliniştile ei. Ea i se oferise, fără să fie pregătită să-şi asume consecinţele emoţionale. Mai mult, din cauză că avea mai tot timpul ocupat, nu putea să petreacă mai mult timp în compania lui.

El, se părea, îi citi gândurile.

— Am o idee... Luni este ziua ta liberă ?...

— Da.

Ea-şi planificase să facă un inventar la prăvălie, dar se răzgândi şi nu spuse nimic.

— Dar tu, tu nu eşti în concediu ? observă ea.

— Începând de acum, da. Am o întâlnire importantă la ora cinci după-amiază, dar până atunci pot să chiulesc. Vrei să-ţi petreci după-amiaza cu mine ?

Kate îşi plecă ochii.

— Da, răspunse ea slab. Mi-ar face plăcere.

La perspectiva asta ea îşi recăpătă buna dispoziţie. Se grăbi să-i prepare micul dejun şi se aşeză în faţa lui cu o altă ceaşcă de cafea.

Discutară despre una, despre alta ; ea-l întrebă despre munca lui şi el îi puse întrebări despre magazin şi despre patinaj.

Dar în tot timpul discuţiei, Kate îi privi fără încetare mâinile care o mângâiaseră atât de tandru, buzele care o sărutaseră cu pasiune, gâtul pe care ea simţise pulsul violent.

Când sfârșiră să facă ordine în bucătărie, el o întrebă cum i-ar place să-și petreacă după-amiaza.

— Nu știu... Nu prevăzusem nimic pentru asta...

— Nici eu, minți el.

În realitate, o stivă de dosare îl aștepta pe birou.

— Mergi descori în centrul orașului și în port ?

— Nu... Știi, nu cunosc prea bine orașul Baltimore.

— Atunci, este timpul să descoperi „orașul fermecător".

Spre sfârșitul anilor șaizeci, Baltimore era un oraș aproape ruinat. Dar în timp ce Toyota lui Sam pătrundea în inima orașului, Kate observă eforturile de restaurare care fuseseră întreprinse, cât și numeroasele construcții noi. Vechile clădiri reînnoite mărgineau orașul, într-o armonie arhitecturală cu turnurile de oțel și de sticlă.

Capodopera acestei restaurări era, fără îndoială, portul interior al orașului Baltimore. Abandonat de-a lungul anilor, acum era locul de atracție al Coastei de Est.

— Cu ce începem ? întrebă Sam, parcând mașina într-o parcare subterană.

— Tu ești ghidul... eu îți mărturisesc că am venit rareori aici.

— Da, sigur, cu angajamentele tale, îmi închipui că n-ai multe momente de libertate...

Ea clătină din cap, dar nu făcu nici un comentariu, căci programul ei încărcat devenise deja o problemă spinoasă între ei şi ea voia să profite din plin de această zi neprevăzută cu Sam. Se simţise atât de dezorientată de dimineaţă... Nu, nu fiindcă regreta ceva atât de minunat, dar o neliniştea viitorul relaţiei lor.

— Muzeul acvatic l-ai vizitat ? se interesă Sam.

— Nu, niciodată.

— Niciodată ! Dar vom remedia imediat această lipsă, domnişoară Koleman, declară el zâmbind.

Cu tot vântul rece care bătea, era o zi frumoasă, însorită. Cerul era albastru şi soarele strălucea în apa care mărginea locul de plimbare din Light Street. Vara, portul era aglomerat de vapoare de agrement dar, în acest anotimp al anului, doar câteva iahturi se balansau leneş alături de o navă istorică, „Constelation" care primea la bordul ei numeroşi vizitatori.

Kate mergea alături de Sam, încântată de această ieşire. Aerul proaspăt îi înroşise obrajii şi ea asculta cu plăcere clipocitul apei şi strigătul strident al pescăruşilor. Aceştia zburau deasupra portului, ca o multitudine de e-

șarfe purtate de vânt, apoi deodată plonjau pe chei, înfoindu-se sub privirea amuzată a turiștilor.

Kate zâmbi, observând o femeie bătrână care arunca păsărilor bucăți de pâine dintr-o sacoșă și care le vorbea tot timpul.

— Numele ei este Sal, „femeia pescărușilor" îi șopti Sam la ureche.

— O cunoști ?

— Așa o numesc eu. Ea este aici, vara, ca și iarna... Cred că i-a părăsit pe bărbați și a rămas doar în compania păsărilor.

— Poate că a făcut bine... Am impresia că vii deseori în port, zise ea, ridicându-și ochii spre profilul lui.

El ridică din umeri.

— Îmi place locul acesta. Uneori, duminica dimineața, vin aici să beau o cafea cu cornuri calde.

— Îl vei regreta când vei pleca.

— Vânzarea este practic încheiată.

— Deja !

Mirată, Kate se opri și-l privi. Până acum, el avusese o oarecare reținere în abordarea acestui subiect. Dar azi, el îi dădu explicații, pe neașteptate.

— Este o casă foarte plăcută. Știam că odată publicat anunțul, un cumpărător se va prezenta rapid. Singura mea problemă este să-mi găsesc o nouă locuință. Trebuie s-o părăsesc

până la sfârșitul lunii ianuarie... Hai, vino, zise el, vreau să-ți arăt focile.

Muzeul acvatic, acoperit cu un fel de piramidă, era construit în prelungirea pavilionului și dădea direct în port.

— Este cel mai minunat loc pentru vizitat, îi precizează Sam. În week-end-uri, o mulțime de oameni stau la coadă timp de câteva ore ca să asiste la reprezentație.

Dar în loc s-o ducă în interiorul clădirii, el o conduse spre un imens bazin în aer liber, cu niște stânci enorme în mijloc.

— Oh, dar sunt foci adevărate ! exclamă Kate, aplecându-se peste balustradă.

— Ți-am spus...

Focile negre și strălucitoare se jucau în apă, învârtindu-se cu grație spre delectarea spectatorilor. Erau un mascul și trei femele, recunoscute după talia lor mică.

— Pe el în cheamă Ike, îi explică Sam arătându-l pe cel mai mare, care se cățăra cu stângăcie pe o stâncă.

— Este un nume inventat de tine ?

— Ah, nu, de data asta nu... Iar pe femele le cheamă : Portocală, Măr și Mirabela. Lui Ike îi plac foarte mult sucurile de fructe... adăugă el răutăcios.

Sam îi arătă cu degetul o placă lipită de marginea bazinului, pe care era gravată specificația că „focile erau în general poligame și

întreţineau frecvent un harem de o duzină de femele..."

O îndoială îi cuprinse sufletul lui Kate. Şi Sam ?... Şi el întreţinea un harem ? Această idee, chiar dacă absurdă, o făcu să tremure şi se gândi cu tristeţe că-i cunoştea foarte puţin viaţa. Totuşi, el îi devenise amant.

— Pari cam îngheţată, observă Sam. Mergem să vizităm muzeul înăuntru. La ultimul etaj, au reconstituit o pădure tropicală cu papagali.

El o luă de mână şi, în ciuda neliniştii, ea-şi împleti degetele cu ale lui.

Muzeul acvatic era foarte interesant. Ei contemplară fascinaţi evoluţia rechinilor care înotau leneş într-un imens acvariu protejat de o sticlă groasă. Un calcan uriaş alunecă printre două stânci, maiestuos ca un înger negru. Un mic golfuleţ nisipos, luminat de proiectoare puternice, era populat cu corali, stele şi arici de mare.

După aceea, Sam o duse într-un auditoriu unde nişte microfoane fantastice difuzau zgomotele mării. Atracţia era, evident, cântecul de balenă.

— De ce se spune că balena cântă ? murmură Kate.

— Pentru că toată lumea cântă în baie, glumi Sam. Tu, nu ?

— Nu... răspunse ea repede.

O luminiţă amuzată străluci în ochii lui Sam.

— Nu te cred... Trebuie să verific...

Ea-l privi și amândoi izbucniră în râs. Buna dispoziție a lui Sam era contagioasă.

Când terminară de vizitat toată clădirea, după-amiaza era deja destul de avansată.

— Ți-e foame ? o întrebă Sam, privind-o cu coada ochiului, dar uitându-se și la ceas. Eu am mâncat așa de bine de dimineață, că am uitat de dejun. Dar acum aș ronțăi ceva.

Kate fu de acord și amândoi ieșiră din muzeu. Cerul era din nou cenușiu și vântul sufla în rafale înghețate. Sam o duse într-un mic restaurant numit „Supă bună cu decor primitor, rural".

— Ce poftești ? o întrebă el, consultând meniul.

— O cremă de conopidă.

— Bună idee... Eu voi lua o farfurie cu friptură rece. Se impune o sticlă cu vin ca să celebrăm evenimentul, adăugă el șmecherește.

— Ce eveniment ?

— Ei bine, am reușit să petrecem aproape o zi împreună !

O chelneriță luă comanda.

— Sam... începu Kate nervos. Trebuie să te întreb ceva.

— Te ascult.

Ea ezită câteva secunde, neștiind cum să formuleze întrebarea.

— Ai... Mai ieși și cu alte femei ?

El tăcu un moment şi ea avu impresia că faţa lui se umbreşte imperceptibil.

— Nu există nimeni în mod deosebit în viaţa mea, acum.

Ea se destinse, fără să fie însă total satisfăcută. Afirmaţia asta o includea şi pe ea, oare ? Ea nu se aştepta la o declaraţie de dragoste personală, nici nu era pregătită la un astfel de angajament, dar i-ar fi plăcut să fie liniştită.

— Îmi placi mult, Kate.

— Poftim ?

Ea îl fixă, întrebându-se dacă el poate într-adevăr să-i citească gândurile.

— După noaptea pe care am petrecut-o împreună, evident, nu ?... Pentru mine nu este o aventură de o zi, Kate. Dar să nu pierdem timpul, discutând sau analizând ceea ce se întâmplă, adăugă el punând mâna pe a ei. Să luăm lucrurile aşa cum vin, de acord ?

Chelneriţa le aduse băuturile şi el se întrerupse aşteptând ca ea să se îndepărteze.

— Eu voi lipsi din motive profesionale, dar te voi chema la întoarcerea mea de la New York, o asigură el.

— Vei fi foarte ocupat... Nu mi-ai spus tu, că trebuie să te muţi până la sfârşitul lunii ianuarie ?

— Da, trebuie să încep căutările. Mi-ar plăcea să mă ajuţi, dar presupun că n-ai timp.

Kate dădu din cap cu părere de rău.

— Din nefericire... Nu înainte de concursul regional.

— Şi ce va fi după el ?

— Dacă nu vom obţine măcar locul trei, totul se va sfârşi.

Acesta era acordul pe care-l încheiase cu Chris. Dacă nu se vor clasa printre finalişti, colaborarea lor va înceta. Şi dacă el va dori să participe anul viitor, va trebui să-şi caute o altă parteneră.

— Şi dacă vă clasaţi pe primele trei locuri ?

— Atunci vom concura pentru Eastern.

— Şi apoi ?

După ce chelneriţa le aşeză farfuriile în faţă, Kate îl urmări pe Sam în linişte.

— Oh, nu m-am gândit cu adevărat... Sincer, eu aş fi foarte surprinsă să fim selecţionaţi pentru concursul regional.

— De ce ? Fratele tău şi cu tine sunteţi nişte patinatori buni. Câţi concurenţi vor fi în competiţie ?

Kate înghiţi o lingură de supă. Era caldă şi delicioasă.

— Din câte ştiu eu, vor fi şase perechi.

— Şase !... După părerea mea, şansele voastre sunt excelente.

— Asta este şi raţiunea pentru care Chris îşi doreşte atât să participăm anul acesta, admise ea.

— Îl aprob în întregime... Şi dacă vă veţi prezenta la Eastern, antrenamentul tău va fi la fel de intensiv ?

— Şi mai şi... murmură Kate.

Ea puse lingura jos. Crema ei, deodată, avea un gust amar.

— Şi mai mult ! Se miră el.

— Proba este mai grea, se justifică ea. Chiar dacă nu vom câştiga, nu putem fi mediocri.

Ochii albaştri ca safirul ai lui Sam o fixară necruţător.

— Şi în caz de reuşită ?...

— Va trebui să ne pregătim pentru campionatul naţional.

Kate îşi dădu deoparte farfuria. Începea să se simtă victima unui adevărat rechizitoriu. Faţa lui Sam era severă, iar privirea îşi pierduse toată căldura.

— Ce înseamnă asta ?...

— Un antrenament neîntrerupt.

Aceste două cuvinte reflectau realitatea. Pentru a concura la naţionale, ea ştia că această competiţie implica un antrenament perpetuu. Nu mai conta nimic. Trebuia să trăieşti, să exişti, să gândeşti numai pentru patinaj.

— Ştiu ce simţi, Sam. Dar, sincer, nu-mi fac iluzii. Nivelul acestei competiţii este mult prea ridicat şi noi nu suntem suficient de antrenaţi.

— Dar nu trebuie să te gândeşti înainte de a accepta din nou ?

Ea dădu cu putere din cap.

— Am acceptat numai pentru că Chris avea nevoie de mine, iar eu nu-l puteam refuza. Eu nu te cunoşteam atunci şi, aşa cum ţi-am mai spus, viaţa mea nu prezenta nici un interes. Ocupându-mi serile, nu făceam un sacrificiu prea mare. Ba chiar îmi place patinajul, în special cu Chris. Noi ne înţelegem foarte bine. Cum aş fi putut să-mi închipui că totul va deveni... o...

— O constrângere ? Aş vrea să petrec mai mult timp cu tine, Kate. Nu poţi să te eschivezi de la programul ăsta atât de strict şi rigid ? Să-ţi păstrezi măcar o seară ?

— Este imposibil. Trebuie să ţin cont de Chris. Patinajul a fost întotdeauna pasiunea lui..

— Dar dacă este atât de important pentru el, de ce nu-i învaţă şi pe alţii ?

— Nu şi-a dorit niciodată să fie profesor. El vrea să patineze.

— De acord... Atunci, de ce nu se prezintă singur ?

— La douăzeci şi trei de ani, este cam în vârstă pentru probele individuale, dar nu şi pentru perechi. El are într-adevăr talent, te asigur, şi cred că şi-a găsit vocaţia. Dar are nevoie de o parteneră.

Sam își încrucișă brațele pe piept și o privi cu răceală.

— Și tu ? Și tu ți-ai descoperit vocația ?

— Oh, nu ! protestă ea. Eu sunt fericită cu viața pe care am ales-o și n-aș vrea să reintru în competiție. Oricum, am depășit limita de vârstă.

Un zâmbet ușor apăru pe buzele lui Sam.

— La douăzeci și șase de ani ?

— Da, numai la amatori se mai poate.

— Dar, dacă fratele tău este ambițios, presupun că nu va rămâne un veșnic amator, observă el gânditor. Dacă ajungeți la nivel național, veți putea face carieră în calitate de profesioniști, nu-i așa ?

— Da, admise Kate, fără voia ei.

— Și ăsta-i scopul pe care-l urmărește fratele tău.

— Nu cred. N-am discutat cu adevărat niciodată...

În timp ce vorbea, Kate observă că de fapt se amăgea. Efectiv, Chris nu-i afirmase niciodată intenția de a abandona vreodată serviciul actual. Dar patinajul era, evident, dorința lui cea mai scumpă.

— Dar dacă... declară Sam. El nu este prost. În realitate, nu cred că el greșește, ba chiar îl admir. Mă întreb altceva, de ce-l urmezi tu pe acest drum ?

Contrariată de acest interogatoriu insistent, Kate se uită la Sam. Nu voia să admită că el avea dreptate.

— Pentru că vreau să-l ajut pe Chris, de-aia. Profesionismul nu mă interesează. Asta implică disciplină, călătorii... şi aş fi obligată să vând magazinul... Nu este ceea ce-mi doresc, adăugă ea dând din cap.

Sam abordă totuşi un zâmbet sceptic.

— Cum, te oboseşti, îţi neglijezi viaţa personală, eşti plină de vânătăi şi de cucuie şi nu împărtăşeşti ambiţiile fratelui tău ?!

Formulată astfel, Kate trebui să recunoască faptul că situaţia era oarecum bizară. Dar ea refuza să admită că nu se gândise la aşa ceva.

— Dar asta numai până la concursul regional... insistă ea.

— Poate da, poate nu...

Brusc, Sam făcu semn chelneriţei să aducă nota de plată şi-şi scoase portofelul din buzunar.

— După părerea mea, te-ai lăsat antrenată într-un vârtej din care nu te vei putea elibera, cu toate intenţiile tale bune.

Kate admise, jumătate furioasă, jumătate disperată :

— Atunci, ce pot să fac ?

— Dacă într-adevăr nu doreşti acest viitor, trebuie să-l avertizezi pe fratele tău. Sunt sigur că el nu ţine cont de ce este important pentru tine.

El lăsă pe masă câteva bancnote, se uită la ceas şi se ridică.

— Este mai târziu decât credeam. Te conduc la un taxi şi fug la întâlnirea mea.

Se ridică şi ea la rândul ei.

— Dar eu nu pot să-l las baltă pe Chris. Ar fi îngrozitor.

Luând-o de braţ, el o conduse spre ieşire.

— Ce e mai rău, e că-i permiţi să-ţi distrugă viaţa.

— Dar el nu-mi distruge viaţa ! Este doar până...

— Ştiu, ştiu, i-o reteză el scurt, este doar până la regional !

Vexată de cinismul lui, Kate îşi băgă mâinile în buzunare şi tăcu. Vântul era puternic şi Sam îşi ridică gulerul de la geacă.

— Întotdeauna la colţul acesta de stradă sunt taxiuri, zise el.

În timp ce se apropiau de staţie, Sam se opri şi o prinse de umeri.

— Mă vrei, nu-i aşa ?

— Nu... sigur nu, murmură Kate.

— Oh, da... Dar tu ce crezi, eu aş fi reacţionat aşa dacă nu m-ai fi interesat ? Kate, doreşti să mă revezi ?

— Da, răspunse ea, coborând ochii.

— Şi eu, la fel.

El se aplecă spre ea şi o sărută repede. Apoi deschise portiera primului taxi şi o invită înăuntru.

— Această domnişoară merge la Ellicott City, îi spuse el şoferului întinzându-i câteva bancnote ca să plătească cursa.

Apoi o salută pe Kate, scurt, cu mâna şi se îndepărtă. Ea-l urmări cu privirea până ce taxiul dădu colţul străzii.

Sam o sună în timpul week-end-ului. Dar, ca s-o anunţe că are un meci de hochei la Baltimore şi cum un coleg de-al lui s-a îmbolnăvit, el trebuia să asigure reportajul.

Într-un anume fel, Kate era uşurată. Dacă el ar fi invitat-o, ar fi trebuit să-l refuze. Cu probele regionale prevăzute peste câteva zile, nu avea nici un minut pentru ea, ba chiar angajase pe cineva la magazin pentru după-amiază, cu scopul de a câştiga câteva ore suplimentare la antrenament.

La ea, zicala „ochii care nu se văd, se uită" nu se aplica corect. Din contră, i se părea că, cu fiecare zi în care nu-l vedea pe Sam, sentimentul pe care-l nutrea pentru el şi pe care refuza să-l numească, creştea.

Visurile ei, chiar şi trează — mai ales trează — nu erau pe gustul tuturor.

— Tu nu te concentrezi, protestă Chris într-o după-amiază. Sincer, Kate, am impresia că eşti la kilometri de aici.

— Crezi ?... Scuză-mă. Vrei să reluăm figura ?

— Trebuie. Știu că este cel mai greu, dar coordonarea noastră trebuie să fie perfectă. Nu se poate să te lași furată de gânduri în acest moment.

— Știu, știu...

— Nu ți-aș fi spus-o, bombăni Chris. Kate, totul depinde de perfecțiunea performanței noastre. Totul !

Insistența pe care o simțea în cuvintele fratelui ei îi dădu deodată impresia că o povară uriașă îi apasă pe umeri. Cu toate că ea nu găsise timp să discute cu Chris despre ce aștepta el de la viitor, era evident că acesta își pusese toate speranțele în această competiție.

Ceea ce, era clar, însemna pentru ea o enormă responsabilitate pe care nu era sigură că și-o dorea.

— Chris... murmură ea. Voi fi acolo când vei avea nevoie de mine. Bun, să reluăm figura. Și, de data asta, îți promit că nu mai visez.

Kate își ținu promisiunea și, la sfârșitul săptămânii, numărul lor era aproape perfect. Întorcându-se în seara asta acasă, în ajun de a merge la Alexandria unde avea loc competiția, Kate era încrezătoare. Performanța lor trebuia să smulgă note onorabile de la juriu. Dar, în timp ce urca scara, de fapt se gândea la Sam.

O sunase acum două zile, dar Kate, cu moartea în suflet, refuzase să cineze cu el. Îi era imposibil să fie liberă, nu avea decât o oră ca să-l vadă.

După ce închise ușa în urma ei, se dezbrăcă și era gata să se culce, epuizată. Și apoi, mai și căzuse și se întreba distrată dacă costumul pe care-l va purta a doua zi îi va acoperi toate vânătăile de pe coapse. Nu va fi prea plăcut să apară în public acoperită de vânătăi.

Tocmai se pregătea să se culce când sună telefonul. Crezând că este Chris cu ultimele instrucțiuni pentru a doua zi, Kate întârzie până să ridice receptorul. Dar vocea gravă de la capătul firului o trezi imediat.

— Bună seara. Sam la telefon. Te-am trezit ?

— Nu, tocmai m-am întors. Sunt fericită să te aud.

— Și eu. Dar aș putea să te văd... El se întrerupse câteva minute, așteptând efectul. Aș vrea să te avertizez că riști să mă întâlnești mâine.

— Cum ?...

— Sunt însărcinat să redactez un articol despre competiția de patinaj pentru „Globe".

— Tu ?... Cum așa ?

Kate nu-și revenea. Acest gen de probe regionale nu figura niciodată în paginile sportive ale ziarelor. Numai la nivel olimpic rezultatele erau date în presă.

— Am reuşit să-l conving pe şeful meu că este indispensabil, mărturisi el râzând. Dar trebuie să mă ajuţi. Voi fi acolo să iau nişte notiţe, dar nu sunt sigur că voi înţelege ceea ce văd...

— Voi fi la dispoziţia ta în întregime, o să-ţi răspund la toate întrebările... îl informă ea pe un ton caraghios de emfatic.

— Perfect, atunci pe mâine.

Punând receptorul în furcă, Kate se simţi surescitată ca o puştoaică şi se agită mult timp în pat până să adoarmă. Era îndrăgostită ? Nu, era stupid. Nu te îndrăgosteşti de un bărbat pe care abia l-ai cunoscut. Şi totuşi...

Pe drumul care ducea la Alexandria, a doua zi, Kate încerca disperată să se convingă de contrariu. Dar toate argumentele logice pe care se străduia să le formuleze în sinea ei, nu cântăreau mai greu decât sentimentul pe care-l simţea în suflet.

Când intră pe marele patinoar Olimpic pe care trebuia să aibă loc Campionatul Regional Sud-Atlantic, ea încercă să-l găsească pe Sam printre oamenii care se înghesuiau în hol. Dar Sam nu era de găsit. Nu-l zări decât la sfârşitul figurilor impuse.

Ea părăsi gheaţa şi se aplecă pentru a-şi pune protecţiile la patine, când îi zări privirea albastră. Cu gulerul de la haină răsfrânt, cu un bloc-notes în mână, era căţărat pe mantinelă.

Ea fu atât de surprinsă încât nici nu-i zâmbi. Nici el. Timp de câteva secunde ei se observară fără să se mişte, cu o expresie nedefinită. Apoi Kate îi făcu cu mâna şi faţa lui Sam se lumină.

— Am impresia că ai nevoie de asta, îi spuse el, întinzându-i un pahar de plastic cu cafea, când se întâlniră.

— Oh, da... mulţumesc.

Sam i se păru mai seducător ca niciodată. Gulerul roşu care-i ieşea de sub haină îi punea în evidenţă tenul arămiu şi ochii-i străluceau deosebit când o privea cum îşi bea cafeaua aburindă.

— Eşti liberă câteva ore, nu-i aşa ? se interesă el.

— Da. A doua probă impusă este diseară şi figurile libere mâine după-amiază. Cum ţi s-a părut evoluţia noastră ?

— Excelentă. Nu ştiu mare lucru despre sportul ăsta, dar suficient pentru a-mi da seama că tu şi fratele tău surclasaţi celelalte cupluri.

— Adevărat ?... Trebuie să aşteptăm notele juriului.

— Ele vor fi bune, asta-i sigur. Eşti pe drumul spre culmi, Kate. Dacă acolo vrei să ajungi...

Kate îşi încruntă sprâncenele, neştiind ce să răspundă. Ea nu ştia unde ar fi vrut să fie — poate, doar în braţele lui.

Alţi concurenţi intrară pe gheaţă şi Kate îl abandonă pe Sam pentru a-l regăsi pe Chris.

— Kate ! o strigă el de jos, cu un surâs larg pe buze. Noi suntem pe locul trei. Înţelegi, pe locul trei !

Kate se forţă să egaleze entuziasmul lui Chris care o ridică şi se învârti vesel, dar remarca lui Sam îi răsuna încă în urechi. Ce se va întâmpla dacă vor câştiga şi va trebui să-şi continue antrenamentele pentru Easterns ? Apoi, ar putea fi Naţionalele. Şi Dumnezeu ştie după asta... Această perspectivă o făcu să tresară.

Restul zilei, Kate îl petrecu cu Sam, încercând să-l înveţe abc-ul patinajului artistic.

— Şi figura aceea, cum se cheamă ? o întrebă el arătând un cuplu care se antrena pe gheaţă între probe.

— „Spirala morţii".

Sam făcu o mutră dezaprobatoare.

— Un cuvânt predestinat... Poţi să-ţi rupi gâtul executând-o.

— Unele figuri pot fi periculoase, admise ea simplu. Sam îşi puse mâna pe a ei.

— Nu vreau să păţeşti ceva rău, Kate.

— Sugerezi că nu mă descurc la piruete şi la opturi ? glumi ea. Asta nu este prea drăguţ pentru Chris...

— Nu-mi pasă de Chris... Eu pentru tine mă îngrijorez. El îşi retrase mâna şi oftă. Dar ştiu foarte bine că este inutil să discutăm. Tu vei încerca din toate puterile să te depă-

şeşti, chiar dacă eşti sinceră când afirmi că nu doreşti victoria.

În seara aceea, în timp ce aştepta lângă Chris să fie chemată pentru a prezenta coregrafia, Kate îşi reaminti de judecata lui Sam. Era stranie... El înţelegea mai bine decât ea. Avea dreptate. Chiar dacă nu dorea victoria, nimic şi nimeni n-o putea împiedica să nu dea tot ce are mai bun în ea în faţa juriului. O oră mai târziu, când proba fu terminată, ea şi Chris erau pe locul doi.

— Ce-ţi spuneam ?... se exaltă Chris. Acum, a mai rămas să-i uimim mâine cu „liberele" şi gloria este a noastră.

Restul zilei şi a doua zi de dimineaţă se petrecură pentru Kate în ceaţă. Se antrenară în cea mai mare parte a timpului şi stătu cu Sam doar câteva minute, promiţând să-l întâlnească după competiţie.

Ea se gândea la această întâlnire când îşi scotea protecţiile de la patine pentru ca să meargă pe pistă cu Chris. Dar cum începu muzica, atenţia îi fu concentrată pe paşii pe care ea şi Chris îi repetaseră de sute de ori. Avea senzaţia că este un robot, programat să zâmbească imperturbabil când executa figurile cele mai complicate.

Totuşi, în ochii lui Sam — şi, evident, în cei ai juriului — cuplul era o pereche de automate montate cu grijă.

Sam simţi un nod în gât, urmărind evoluţia lui Kate. Era minunată. Aşa cum prevăzuse, ea se întrecea pe sine în seara asta. Merita să atingă culmile...

El îşi ţinu respiraţia, văzându-l pe Chris cum o ridică în aer uşor, ca pe o păpuşă de cârpă, apoi o aruncă în faţa lui făcând-o să se învârtească. Ea aluneca pe gheaţă cu o graţie aeriană, se lăsa prinsă în braţele partenerului cu o senzualitate latentă care-i evoca lui Sam îmbrăţişările pe care le împărţise cu ea.

În sfârşit, când cuplul făcu o reverenţă pe ultimele note muzicale, un tunet de aplauze răsună în sală. Sam se îndreptă imediat spre Kate care, alături de Chris, mulţumea concurenţilor şi spectatorilor veniţi să-i felicite.

— Felicitări ! declară el cu căldură, sărutând-o pe obraz înainte de a da mâna cu Chris.

— Îţi mulţumesc, răspunse el. Cred că avem o şansă...

— După un astfel de triumf, nu poţi ocupa decât locul întâi.

Ochii lui Chris străluceau, dar el îşi păstră mintea lucidă.

— Nu cred. Notele noastre n-au fost destul de mari la impuse. Aş opta mai curând pentru locul doi. Ce crezi ? insistă el, întorcându-se spre Kate.

— Nu ştiu, poate...

Dar Chris avea dreptate. Odată notele afișate, s-au văzut pe locul doi.

— Uraaa ! urlă Chris, dând frâu liber bucuriei sale. Trebuie să sărbătorim victoria ! Vom merge în oraș și ne vom oferi un adevărat banchet !

— Oh, nu știu... începu Kate, încurcată. Sam și cu mine am hotărât să ieșim și...

— Este și mai bine, întări Chris. O invit și pe Marianne Sumores care a venit să ne vadă. Vom fi patru. Ce ziceți ?

Sam nu se bucura de această idee, dar Chris era fratele lui Kate, nu putea să-l refuze și acceptă cu un entuziasm reținut, de care Kate era conștientă.

— Îmi pare rău, se scuză Kate când se găsiră singuri un minut. Nu este obiceiul lui Chris să se impună, dar în seara asta are motive. Pentru el este un eveniment...

— Și pentru tine, răspunse Sam înțelegător. Și apoi, eu sper să te am numai pentru mine după dineu. Trebuie să-mi scriu articolul și am nevoie de câteva explicații... în particular.

Privirea lui o încălzi pe Kate care frisonă la ideea acestui interviu.

O oră mai târziu, ei se regăsiră în holul hotelului. Kate era într-o rochie de lână fină albastru-lavandă și ea se felicită când întâlni privirea admirativă a lui Sam în timp ce cobora din ascensor. Iar el, își pusese un bluzon din

piele de căprioară cu un pantalon bej cu dungi impecabile. Kate încercă chiar o oarecare mândrie în faţa privirii pofticioase pe care i-o adresă recepţionera când el o luă de braţ şi o conduse spre ieşire.

Ei cinară într-un restaurant coreean unde fiecare masă era echipată cu un grătar individual. Bucăţile fine de carne erau marinate într-un sos picant şi se frigeau sub ochii lor, iar cadrul intim era propice conversaţiei care era animată de glumele Mariannei, o veche prietenă a lui Chris. Totuşi, în ciuda victoriei pe care o sărbătoreau, domnea o uşoară indispoziţie. Kate nu putea s-o definească cu precizie, dar o resimţea puternic.

Poate datorită aluziilor lui Chris cu privire la „antrenamentele la sânge" pe care trebuiau să şi le impună săptămâna viitoare, concursul urmând să aibă loc peste şase săptămâni. Kate, jenată, îl privea pe ascuns pe Sam şi se gândea la remarca făcută de el înaintea figurilor libere...

Atmosfera nu era destinsă. Asta era sigur. Chiar dacă cei doi bărbaţi erau politicoşi unul faţă de celălalt, antagonismul care-i separa era evident.

Din când în când surprindea privirile suspicioase ale lui Chris fixate pe Sam.

Acest slab curent de ostilitate era, dealtfel, din ambele sensuri. Sam se forţa să fie amabil, dar după ceva timp, el hotărî că Chris era

prea egoist ca să recunoască faptul că ambiţiile lui n-o serveau şi pe sora lui. Îi venea să răstoarne masa şi să-l lovească pe fratele lui Kate, ca să devină rezonabil.

Masa se desfăşură fără incidente. Toată lumea se arătă perfect civilizată, dar Kate şi Sam se simţiră salvaţi doar când celălalt cuplu îşi manifestă dorinţa să danseze.

— Nu veniţi şi voi cu noi ? întrebă politicos Chris, întorcându-se spre Kate.

Ea dădu din cap.

— Nu, mulţumesc. Sunt puţin obosită. Cred că mergem să terminăm articolul, nu-i aşa, Sam ?

— Cum vrei tu, aprobă el cu ochii strălucind răutăcios. Dar cred că-i preferabil, într-adevăr.

Chris se uită suspicios la sora lui, dar Marianne îl luă de braţ ca să-l ducă la dans.

— Îţi dau partea mea din nota de plată mai târziu, Kate, îi strigă Chris înainte să dispară.

— De acord.

Din nou singuri, Sam îi adresă un zâmbet larg lui Kate.

— Nu-ţi face probleme cu nota de plată. Mă descurc eu.

— Dar tu nu...

El îşi puse mâna pe a ei, împiedicând-o să deschidă poşeta.

— Eu vă invit. Nu se compară cu nimic plăcerea de a te avea doar pentru mine. Şi pentru mai mult timp, nu-i aşa ?

Kate dădu din cap, înghiţindu-şi cu greu saliva. Ce se va întâmpla în seara asta ?... Bineînţeles, şi ea voia să fie singură cu el. Chiar dacă nu recunoştea deschis, Sam îi lipsise destul de mult. Uneori, când se gândea la el, avea senzaţia că noaptea petrecută împreună cu el fusese un vis. Dar bărbatul care o ţinea cu putere de braţ ca s-o conducă la un taxi, nu avea nimic dintr-o himeră...

La hotel, el o conduse la bar. Sala cu lumini discrete era liniştită şi aproape goală. O muzică de ambianţă difuzată în surdină dădea această atmosferă de catifea pe care, practic, o găseşti în toate barurile din lume. Se instalară într-un mic separeu şi după ce şi-au comandat băuturile, Sam se întoarse leneş.

— Şi tu eşti epuizată, probabil.

— Nu, nu chiar. Ba chiar, nici nu simt oboseala. Ei, ce crezi despre primul tău campionat de patinaj artistic ?

— A fost foarte pasionant.

Kate îi mulţumi barmanului care adusese două pahare cu Martini, apoi se aplecă spre Sam.

— La fel de pasionant ca un meci de fotbal ?

— Este greu să le compari... Rar ai să vezi femei în blănuri de vizon și pline de bijuterii la un meci de fotbal.

— Este adevărat, admise Kate râzând.

Toaletele deosebit de luxoase pe care le afișau unele mame sau antrenoarele concurentelor era un obicei care transforma uneori competițiile într-o adevărată paradă a modei.

— Despre ce vrei să scrii în articolul tău ? se interesă ea.

— Despre sport în general, pornind de la un exemplu particular : campionatul de astăzi, bineînțeles. Și, de fapt, am să-ți pun niște întrebări.

— Sunt gata...

Sam scoase un bloc-notes din haină și începu să-l răsfoiască.

— Bun, mai întâi... Care sunt criteriile de notare ?

Timp de o jumătate de oră, Kate răspunse cât putu mai bine și precis la întrebările puse de Sam.

Era vizibil, el își lucrase subiectul, căci Sam punea unele întrebări de ordin tehnic încât nici Kate nu se descurca fără ajutorul Statutului Asociației Patinatorilor Artistici din Statele Unite.

— Îl ai cu tine ? se interesă Sam.

— Nu în geantă, desigur. Dar îl am în camera mea.

— Poți să mi-l arăți ?

— Da, dar... ea se uită la ceas — este foarte târziu.

O luminiță de amuzament apăru în ochii lui Sam.

— Eu o să urc cu tine și tu o să mi-l bagi pe sub ușă, dacă vrei.

— Nu fi prost...

În timp ce el plătea consumația, Kate își netezi nervos cutele rochiei. Nu reușea să se hotărască dacă voia să se aventureze pe un teren necunoscut unde risca să-și piardă voința.

Nerăbdarea cu care Sam o luă în brațe când trecură pragul camerei, fu departe de-a o liniști.

— Am așteptat clipa asta toată seara, îi șopti el plimbându-și buzele pe gâtul ei.

— Nu mai vrei statutul ? întrebă ea încet.

— Nu, spuse el râzând. N-a fost decât un strălucit motiv ca să vin aici.

El își lăsă sugestiv mâinile să alunece de-a lungul spatelui ei până la coapse, dar Kate, incapabilă să-l respingă, nu se putea hotărî să răspundă la invitația lui.

— Vrei să plec ? sugeră el.

— Oh, Sam... Nu știu... Doar că... ne cunoaștem atât de puțin.

El o atrase mai mult spre el, îi puse mâinile după ceafă și o privi intens.

— Cu tot ce s-a întâmplat între noi, mai spui că nu ne cunoaștem ?... Încă ? În orice caz, eu, eu te cunosc.

— Ce știi tu despre mine ? șușoti ea, abia auzindu-se.

Gura lui Sam se apropie senzual de urechea ei.

— Știam deja că ești o femeie foarte frumoasă... Dar de asta toată lumea poate să-și dea seama. Radarul meu a descoperit mult mai mult.

— Ce ? se interesă ea, ridicând fața spre el.

Zâmbind ușor, el îi mângâie gura cu toate degetele.

— Că ești neîncrezătoare și prudentă, dar și că ești pasională și curajoasă.

— Cum poți să știi asta ?

— După felul în care înțelegi patinajul. Și mai sunt mii de alte lucruri ca să înțelegi asta... Dumnezeule, Kate, ai idee cât te doresc ?

Orice îndoială ar fi avut ea, corpul lui Sam, lipit de al ei, dovedea fără ambiguitate ceea ce el îi spunea, și Kate simți, fără să vrea, cum o undă de căldură o inundă din pântece. Totuși, chiar dacă trupul capitulase, spiritul ei mai încerca încă, dar slab, să reziste.

— Suficient ca să-mi povestești istorii nu neapărat adevărate ?

— Nu, spuse el hotărât. Nu te voi minți doar pentru plăcerea de a mă culca cu tine. Și dacă nu ești încă convinsă, am să adaug că ești o femeie sensibilă, generoasă și cinstită. Este evident, în felul în care îți ajuți fra-

tele. Tu eşti câştigătoarea, Kate. Eşti prudentă, dar nu faci nimic dacă nu te angajezi total. Şi asta, am înţeles când am făcut dragoste.

În timp ce el îi descheia rochia, Kate îşi băgă mâinile în părul lui. Abandonase orice rezistenţă. Când Sam ridică ochii, ea-l sărută cu toată pasiunea de care era în stare. Şi când se regăsiră goi, ea îl privi fără ruşine şi fără falsă pudoare.

— Încrede-te în mine, îi şopti el strângând-o şi mai tare. Noi suntem făcuţi unul pentru altul. Suntem pe cale să creem ceva minunat. De mine sunt sigur, chiar dacă tu mai ai îndoieli.

Dar Kate nu se mai îndoia. Ea simţea acum acest lucru în vine, în piele. Şi când el o invită să se lungească lângă el, ea ştiu că a atins un scop, dar nu era conştientă ce va urma...

*
* *

A doua zi dimineaţa, obişnuită să doarmă singură, Kate se trezi mai devreme ca de obicei. Ea întoarse spatele la Sam, al cărui corp se pliase pe al ei, şi ea îşi aminti deodată pasiunea care-i unise în ajun. Imagini cu îmbrăţişările nopţii îi defilară în minte şi inima începu să-i bată cu putere.

Amuzată şi iritată în acelaşi timp de tulburarea ei, ea se eliberă cu precauţie şi se în-

toarse cu faţa la el. Dormea profund şi nu dădea semne că se va trezi curând. Kate se uită la ceas. Nu era decât şase şi jumătate, dar ea îi spusese lui Chris că voia să se întoarcă la Ellicott City la ora zece ca să-şi deschidă magazinul. Ceea ce însemna că el va fi la ea în jur de ora nouă, aşteptându-se să fie gata de plecare. Ce-i de făcut ?

Noaptea trecută ea a simţit că relaţia ei cu Sam atinsese un moment hotărâtor. Şi în această dimineaţă ar vrea să-i vorbească. Să plece pe ascuns în timp ce el dormea, ar fi fost o greşeală grosolană. Apoi, îi veni o idee care-o făcu să surâdă.

Ieşind fără zgomot din pat, ea-şi puse halatul. Sam nu se mişcă deloc. Supraveghindu-l cu coada ochiului, ea luă telefonul de la capul patului şi merse cât îi permise firul. Încet, comandă un mic dejun pentru două persoane.

Reaşezând telefonul, ea se aplecă un moment deasupra lui. Avea un braţ întins şi o rază de soare îi mângâia brăţara de la încheietură. Cearşaful îi alunecase până-n talie şi lumina blândă a dimineţii îi aureola pieptul şi umerii sculpturali. Decupându-se pe albeaţa pernei, bărbia lui voluntară era acoperită de o nouă barbă şi, în contrast cu virilitatea lui uimitoare, genele lui lungi umbreau ceareănele uşoare de sub ochi.

„Sunt îndrăgostită de acest bărbat" realiză Kate. Această constatare îi strânse inima, dar o făcu să zâmbească. Din exces de prudenţă, nu-şi permisese să se îndrăgostească niciodată. Faptul că acum căzuse sub săgeţile lui Cupidon o îngrozea şi o minuna totodată. După evenimentele din noaptea trecută, toate speranţele îi erau permise. Sam nu-i mărturisise clar iubirea lui, dar o posedase cu atâta tandreţe şi cu atâta pasiune, încât nici o îndoială nu mai era posibilă. Timpul jurămintelor şi angajamentelor va veni mai târziu, când viaţa le va permite să petreacă mai mult timp împreună.

Întorcându-se de la pat cu acest gând în cap, ea-şi luă geanta, se apropie de uşă, o întredeschise şi aruncă o privire pe hol. Era gol. Liniştită, lăsă uşa deschisă şi ieşi în vârful picioarelor goale. Ea observase un distribuitor de băuturi calde la intersecţia celor două culoare şi câteva minute mai târziu, se întorcea cu două cești de plastic pline cu cafea neagră, în mână.

Punând una din ele pe noptieră, se aplecă pe marginea patului şi încet, o agită pe a doua sub nasul lui Sam. La a doua mişcare, nările lui fremătară. Apoi îşi ridică pleoapele şi ochii lui albaştri se luptară contra somnului pentru a se concentra pe ceaşca pe care Kate i-o vârtura pe sub nas:

— Cafea, a, a...

Privirea lui urcă pe faţa lui Kate încadrată de bucle roşcate. Ochii ei râdeau cald spre el. Îmbrăcată în acest halat roz era proaspătă ca o floare. Privirea lui ajunse pe rotunjimile ei seducătoare, prost ascunse de halat şi pe pieptul ei care-i aminti de gemetele de plăcere pe care ea le scosese. Kate era o femeie pasională şi îndrăzneaţă, cu un corp minunat, capabilă să trezească în el un foc pe care nu-l bănuise.

Aşezându-se leneş, el acceptă ceaşca pe care i-o întindea şi luă câteva înghiţituri.

— Bună ziua, frumoasa mea.

Roşeaţa care-i cuprinse obrajii îl încântă.

— Eu nu sunt frumoasă.

— În momentul acesta semeni cu un înger căzut din cer.

El duse din nou ceaşca la gură fără să-şi ia ochii de la ea. Ei nu-i fu greu să ghicească la ce se gândea el. Retrăia amintirea nopţii trecute. Ca şi ea. Sub halat, ea simţi cum sânii i se destind de plăcere sub privirea lui mângâietoare.

— N-am decât o observaţie critică de făcut, zise el punând ceaşca pe noptieră. Te prefer goală.

Tot vorbind, el o atrase sub el şi, plin de dorinţă, fără să-i lase timp să protesteze, se aplecă peste ea.

— Acum să descoperim ce ascunde acest halat... Degetele lui îi desfăcură cordonul.

— Oh, da ! Cred că-mi amintesc. Evrika !

Doi sâni care se plictisesc singuri.

— Sam, oprește-te ! protestă Kate între două hohote de râs. Tocmai am comandat micul dejun !

— Foamea aceea poate să mai aştepte, şopti el băgându-şi faţa în valea sânilor ei.

Încet, încet, mâna i se insinuă până sub talie, atinse curba graţioasă a şoldului şi reveni să se aşeze între coapse.

— Şi picioarele tale mă fascinează. Ai picioare de dansatoare. Ce minune să le simt înnodate în jurul mijlocului meu...

— Sam ! îl certă ea, încruntată.

Ridicând capul, el zâmbi.

— Vrei adevărul ? Încep să ador totul la tine.

Kate îşi reţinu răsuflarea. Acum corpul lui o acoperea în întregime şi, la aceste cuvinte, buzele lui se deschiseră şi ochii i se închiseră pe jumătate.

Sam punea stăpânire pe ea cu o încetineală bine calculată. În timp ce el o săruta dulce după ureche, degetele lui îi pipăiau pântecele.

— Sam... suflă Kate într-un geamăt. Băiatul de pe etaj trebuie să sosească dintr-o clipă în alta.

— Ei întârzie întotdeauna, scumpo...

Cu o sărutare îi topi toate protestele şi toată voinţa. Incapabilă să-i reziste mai mult, ea se lipi de el şi-şi împleti picioarele cu ale lui.

Mormăind de satisfacţie, el îşi apropie buzele de sânii ei şi puse stăpânire cu dinţii pe punctul roz.

— Mă voi obişnui fără probleme să mă trezesc dimineaţa cu un înger în patul meu, murmură el, umezind mamelonul cu vârful limbii.

Aceste vorbe îi provocau senzualitate, la fel şi mângâierile lui tulburătoare la care ea se curbă sub el, oferindu-i-se fără reţinere. Sam primi acest dar cu un geamăt surd.

Din fericire, speranţele lui Sam fură împlinite şi micul dejun sosi cu jumătate de oră întârziere.

Zăcând printre cuverturile în dezordine, Kate îl văzu pe Sam ridicându-se şi trăgându-şi grăbit pantalonii, la primul ciocănit în uşă. Când el aduse platoul la pat, privirea lui arzătoare o învălui cu căldură şi fu mai elocventă decât orice cuvânt.

— Ţi-e foame ? o întrebă el, smulgându-se cu regret contemplării.

Kate îl privi cum pune platoul în mijlocul patului, apoi îşi luă halatul. Îmbrăcată, se cuibări lângă el.

— Nu trebuie să te acoperi fiindcă eu am pantaloni, observă el, întinzându-i o oranjadă.

Admirând desenul braţelor şi umerilor lui, când el luă capacul de la ouăle cu jumări, Kate luă un pesmet şi-l ronţăi.

— Ştiu asta, dar nu mă simt bine să mănânc goală. Ridicând ochii spre el, ea văzu

cum în privirea lui strălucește o luminiță amuzată, amestecată cu o emoție care-i strânse inima. Speranța izbucnea în ea ca un izvor de apă vie. Poate nu este doar ea îndrăgostită... Această clipă trecu ca fulgerul și Sam redeveni încă o dată fermecătorul incorigibil care o făcuse să-și piardă capul. El nu încetă s-o tachineze în timpul micului dejun. Uneori, glumele lui o iritau, alteori ea râdea de ele în gura mare. Dar nu avea importanță ce spunea el, Kate îl sorbea din ochi. Era fericită, așa cum nu fusese niciodată. Acest sentiment de fericire îi alerga în vine ca niște bule de șampanie.

Ea încerca o plăcere unică contemplându-l și știind că în aceste clipe el se gândea doar la ea. Dar această clipă minunată luă sfârșit când Sam turnă ultima picătură de cafea în cești le lor, înainte de a pune platoul jos.

— Care sunt proiectele tale pentru azi ? întrebă el. Presupun că trebuie să și muncești.

Kate dădu din cap și, uitându-se la ceas, exclamă :

— Dumnezeule, ora este înaintată și Chris nu va întârzia să vină să mă caute !

— În acest caz, cel mai bine ar fi s-o șterg. Presupun că nu vrei să ne vadă împreună.

— Sam, mie nu mi-e rușine de ceea ce sunt. Ceea ce fac nu interesează pe nimeni. Dar Chris simte nevoia să mă protejeze ; acum, el

este obsedat de campionat şi nu suportă să mă distragă ceva.

— Deci, eu îţi distrag atenţia ? Ridicându-se, el se întinse leneş. Mi-a rămas timp să fac un duş şi să mă rad.

— Sam, zise ea blând în timp ce el se îndrepta spre baie. Eu m-am exprimat greşit. Tu faci parte din viaţa mea.

Un surâs schimbă expresia gânditoare a lui Sam.

— Şi tu dintr-a mea, murmură el. Vino să faci un duş cu mine. Vom economisi timp şi apă.

Răspunzând zâmbetului lui, ea-l urmă, lăsând halatul să-i cadă pe drum.

Douăzeci de minute mai târziu, Sam, proaspăt ras, termina să se îmbrace în timp ce Kate termina de făcut bagajul. Întârziaseră neprevăzut de mult sub duş şi trecuse deja de ora nouă.

— Acum trebuie să vă pregătiţi pentru eliminatorii, presupun că va fi de zece ori mai greu să ne întâlnim, mormăi Sam în timp ce-şi punea haina.

— Nu, pentru că am hotărât să angajez o vânzătoare pentru a fi liberă o parte din weekend, răspunse triumfător Kate.

Faţa lui Sam se lumină.

— Fantastic ! Ne vom putea vedea sâmbăta și duminica. Te voi suna mâine, ca să hotărâm întâlnirea, imediat ce am terminat de scris articolul.

Lăsându-și valizele, Kate se apropie de Sam și-i oferi buzele pe care el le sărută cu lăcomie. Când el o săruta, ea simți cum i se înmoaie picioarele.

„Sunt îndrăgostită", se gândi ea, pradă emoției. „Nu-mi pare rău că am așteptat atâta timp lucrul acesta. Și totul va fi bine, sunt sigură de asta."

Când se despărțiră în sfârșit, Sam îi zâmbi larg, apoi dădu trist din cap.

— Trebuie să plec.

În momentul în care punea mâna pe încheietura ei, se auzi vocea lui Chris.

— Kate ?

Sam se întoarse cu un aer interogativ, dar ea ridică din umeri cu indiferență și deschise. Chris își încruntă sprâncenele, zărindu-l pe Sam.

— Tocmai plecam, explică Sam cu un zâmbet.

Strângând mâna lui Kate, el se întoarse pe călcâie și dispăru pe culoar. Chris se întoarse spre Kate.

— Ați avut mult de lucru, o ironiză el.

— A avut multe întrebări de pus despre patinajul artistic, aprobă ea sec înainte de a-și umple sacoșa.. Voi fi gata într-un minut.

Nu-i datora lui Chris nici o explicaţie, se gândi ea aruncând o ultimă privire prin cameră ca să fie sigură că nu uitase nimic. Când se întoarse spre el, faţa îi trăda o mare neliniște.

— Cum a fost seara ta cu Marianne ?

— Bună.

— Pur şi simplu bună ? Este totuşi o fată drăguță.

— Da, şi flecăreşte cam mult.

Kate scoase exasperată un oftat.

— Problema ta este că eşti un copil răsfăţat. Din cauza buclelor tale blonde femeile ţi se aruncă la picioare, încă din copilărie. Este timpul să ştii să-ţi apreciezi şansele.

Dar mica ei ironie nu reuşi să-l facă pe Chris să-şi schimbe dispoziţia. Câteva minute mai târziu, cu maxilarele încordate, la volanul maşinii sale roşii, nu răspundea întrebărilor ei decât monosilabic. Fruntea lui era brăzdată de o cută de îngrijorare şi Kate se întreba dacă-i va spune de ce este atât de contrariat.

În sfârşit, nemaiputând să reziste, ea se întoarse spre el :

— Eşti tare tăcut. Te preocupă ceva ?

— Poate, răspunse el după o lungă tăcere.

— Atunci spune despre ce este vorba, pentru Dumnezeu !

— Nu ştiu dacă trebuie.

— Ascultă, dacă ai ceva de spus, spune.

Sam Ryder. Dă-i drumul şi s-o sfârşim !

— Aţi petrecut noaptea împreună, nu-i aşa ?

Kate îşi încrucişă braţele şi-l privi drept în faţă.

— Exact. Şi dacă vrei să ştii, sunt îndrăgostită de el.

Urmă un moment de linişte şi Chris suspină adânc.

— Este tocmai lucrul de care mă temeam cel mai mult. I-ai spus şi lui ?

— Nu, dar nu văd de ce s-ar schimba situaţia.

Merseră în linişte câteva minute, după care Chris îşi drese glasul.

— Kate, trebuie să-ţi spun ceva, o anunţă el, manevrând spre ieşirea de pe autostradă.

El îşi plecă fruntea ca şi cum trebuia să ia o hotărâre importantă. Această atitudine nu prea i se potrivea. Chris era energia personificată şi un semnal de alarmă îi fu dat de raţiune.

— Îmi fac multe griji pentru tine. Presupun că-ţi dai seama.

— Nici nu se poate să nu observ ! Dar nu ştiu ce te deranjează la Sam ? Şi oricum, nu-i treaba ta !

El aruncă o privire supărată.

— Ştiu că tu te-ai ocupat întotdeauna de mine. Dar, de data asta, ţi-am luat rolul.

— Adică ?

— Vei fi furioasă, dar nu pot să tac. Iată.

M-am interesat despre Sam Ryder.

— Ce ? Dar n-ai nici un drept să răscoleşti în viaţa mea personală !

— Nu într-a ta, se apără Chris, într-a lui. Şi oricum, ce am descoperit nu-i deloc un secret. Toată lumea este la curent, în afară de tine, bineînţeles. După ce am condus-o pe Marianne la ea în cameră, m-am întors să iau un pahar cu unul din jurnaliştii sportivi acreditaţi la campionat. Era vorbăreţ şi mi-a spus o mulţime de lucruri interesante cu privire la Sam Ryder.

— Nu sunt obligată să te ascult.

— Nu. Dar crede-mă că ţi-ar plăcea să ştii mai multe despre Prinţul tău fermecător.

— Foarte bine ! explodă ea, după ce ieşiră din strada 95. Vorbeşte !

— O ştii pe Carol Langford, blonda minunată care prezintă actualităţile de la ora şase, pe canalul doi. Ei bine, Ryder şi ea au fost subiectul revistelor de scandal timp de patru ani, cât au trăit împreună. Aerul se încărcă deodată cu electricitate. Kate, continuă Chris, încurcat, nu ţi-aş fi povestit această bârfă dacă nu m-ar fi interesat soarta ta. Cu riscul să te rănesc, lasă-mă să-ţi spun că nu se uită uşor o femeie cum este Carol Langford. După părerea mea, acest Ryder te foloseşte ca să-şi panseze rănile.

Un frig puternic puse stăpânire pe Kate, îi pătrunse până în suflet. Era incapabilă să-i

răspundă lui Chris, informaţiile lui parcă o transformaseră într-o stană de piatră.

Fratele ei îi arunca priviri pline ne nelinişte, dar rămase mut până ajunseră la magazin. Acolo, el opri motorul şi se întoarse spre ea.

— Kate, ştiu că eşti nefericită şi mă detest că eu sunt autorul. Dar ce puteam să fac ?

Timid, el îi puse mâna pe umăr, dar ea se depărtă repede şi deschise portiera.

— Kate, vrei să vin cu tine ? Aş putea să-ţi dau o mână de ajutor la magazin.

— Nu, răspunse ea cu o voce de nerecunoscut. Prefer să rămân singură.

Când închise magazinul, seara, urcă până la ea în apartament şi se aşeză la masa din bucătărie cu privirea pierdută. Parcă era anesteziată, insensibilă. Nu mâncase nimic de la micul-dejun, din pat cu Sam, dar nu-i era foame. Ca un automat, se duse în dormitor şi se culcă. Dar pleoapele ei refuzau cu încăpăţânare să se închidă.

Până atunci nu se putuse gândi la toate astea. De ce Sam nu i-a vorbit niciodată de Carol Langford ? De ce a păstrat acest secret ? Gemând de durere, Kate îşi frecă tâmplele. La asta se va gândi mâine. În seara asta era incapabilă.

„Unde este locul meu în acest triunghi ?“ se întrebă ea. Frecându-şi mâinile, Kate se străduia să facă faţă obiectiv acestei situaţii. Poate

că nu era decât un remediu pentru durerea lui. În toţi aceşti ani, ea-l aşteptase pe cel pe care să-l iubească şi s-o iubească. A crezut că l-a găsit pe Sam. Acum, trebuia să recunoască faptul că speranţele ei nu erau decât nişte amare iluzii. El şi-a trăit deja povestea iubirii vieţii lui.

Kate îşi băgă capul în halatul pufos. Atunci sună telefonul. La început nu vru să răspundă, dar apoi, ridică receptorul. Era Sam.

— Bună ziua, te-am trezit ?

— Nu.

— Perfect. Pentru că intenţionez să-ţi citesc articolul înainte de a-l duce în dimineaţa asta la ziar. L-am terminat aseară.

Timp de o clipă ea reflectă, pierdută. Despre ce articol vorbea ? Deodată se făcu lumină în capul ei.

— Nu, îţi mulţumesc, dar sunt sigură că este excelent.

— Nu prea eşti în stare să-mi auzi proza în dimineaţa asta ? întrebă el pe un ton amuzat.

Kate nu ştiu ce să răspundă. Era dureros să-l audă.

— Nu-i nimic, îl vei citi în ediţia de seară. Ascultă, continuă el, fiindcă azi este luni, te invit după-amiază la cinema. Sunt câteva filme bune.

— Nu, nu pot. Am multe lucruri de făcut azi.

Refuzul ei fu primit cu un moment de liniște.

— Cu atât mai rău, zise el decepționat. Și în acest week-end ? Ziceai că ai să angajezi o vânzătoare...

— Da, dar încă n-am găsit pe nimeni. Mă îndoiesc că voi fi liberă sâmbătă și duminică.

O nouă liniște urmă acestei scuze nefundamentate.

— Kate, ce se întâmplă ? Tu ai aerul...

— Nimic, te asigur, Sam. Acum, vreau să închid. La revedere.

Foarte încet, ea puse receptorul în furcă. Apoi ajunse în cameră, își scoase halatul și se băgă în pat. Va mai dormi o oră, apoi se va apuca de inventarul pe care-l tot amâna de o lună.

După-amiază, Sam o sună la magazin, apoi telefonă și seara. De fiecare dată, ea scurta convorbirea fără vreun motiv real. Avea impresia că se poartă ca un copil. De ce nu-i punea întrebări despre Carol Langford ? Dar de fiecare dată când numele acesteia îi venea pe buze, o apuca panica.

Marți seara, când se întorcea de la patinoar, parcând mașina, îl observă pe Sam sus pe scară. Ea rămase înlemnită câteva secunde, apoi coborî din mașină, își luă sacul de sport și urcă încet treptele.

Era frig și balustrada avea un strat de gheață. Sam își ridicase gulerul de la haină și fri-

gul îi înroşise ochii. Inima ei era gata să-i spargă pieptul.

— Sper să mă inviţi să intru. Voi fi curând un sloi, glumi el.

Fără să-i răspundă, Kate bagă cheia în broască.

Odată intrată, ea-şi lăsă jos sacul de sport pe podea, şi merse să se aşeze într-un fotoliu fără să-şi scoată mantoul.

— Ce vrei ? murmură ea.

În picioare, în mijlocul camerei, Sam o cercetă, perplex.

— Poftim ?

— De ce-ai venit ?

Între sprâncenele lui Sam se săpă o cută. Ce se întâmplase ? Acum trei zile, Kate fusese blândă şi calmă. Acum, lui i se părea că ea s-a înconjurat cu un câmp de forţe care o făcea inaccesibilă. Ea vorbea puţin, dar ochii îl cercetau ca ai unei pisici furioase.

— Kate, ce se întâmplă ? întrebă el.

— Nimic.

El făcu un gest de nerăbdare.

— Ba da, să vedem despre ce-i vorba. De două zile, tu mă eviţi. Asta, fiindcă fratele tău m-a găsit la tine în cameră ? Sunt dezolat, ar fi trebuit să plec mai repede. Dar, oricum, mai devreme sau mai târziu, ar fi văzut că suntem mai mult decât nişte prieteni.

Kate inspiră profund.

— Nu este vorba de Chris.

— Atunci despre cine este vorba ?

Ea ridică din umeri.

— Nimic foarte important... am aflat despre Carol Langford.

Cu toate simţurile ascuţite, Kate pândi reacţia lui Sam.

Stupid, ea sperase că el va izbucni în hohote de râs de temerile ei, sau va fi uşurat că doar un fleac îi schimbase atitudinea faţă de el. Dar a fost invers. El se albi deodată, corpul i se înţepeni şi o oboseală imensă îi apăru pe faţă.

— Atunci ? zise el încet.

— Cu ea ai cumpărat casa din oraş, nu-i aşa ?

— Da.

— Şi toate aceste călătorii la New York... te duceai s-o vezi.

— Numai să vorbim despre afaceri, se apără Sam cu energie. Sunt multe detalii de reglat cu privire la casă.

Kate întoarse ochii.

— Nu mă îndoiesc, îl ironiză ea.

Tonul din vocea ei păru să-l scoată pe Sam din fire. Trăgând un scaun în faţa fotoliului lui Kate, el se aşeză vizavi de ea.

— Cine ţi-a spus despre Carol Langford ?

— Asta nu are nici o importanţă.

— Ai dreptate, fără îndoială. Dar acum, dacă ai început, trebuie să mergi până la ca-

păt. De ce eşti deodată atât de rece şi de distantă ?

Înarmându-se cu curaj, ea îi susţinu privirea.

— De ce nu mi-ai vorbit niciodată despre ea ?

— Nu aveam nici un motiv s-o fac.

— Nici un motiv ? Când am făcut dragoste prima oară, m-ai tot chestionat despre trecutul meu. Ţi-am vorbit de Rod. Rod n-a ocupat niciodată un rol important în viaţa mea, dar eu ţi-am povestit totul. De ce n-ai fost cinstit cu mine ?

Acum fu rândul lui Sam să întoarcă ochii.

— Ar fi trebuit să fac lucrul acesta, într-adevăr. Dar pentru moment nu mi s-a părut important.

— Nu era important ? răbufni Kate. O femeie cu care ai trăit patru ani !

Sam o luă de mână.

— Încearcă să înţelegi. Carol şi cu mine am rupt-o de câteva luni. Povestea noastră era terminată şi eu credeam că este inutil să mai discut despre ea.

Kate îl privi fix.

— Erai îndrăgostit de ea, nu-i aşa ?

Mult timp, Sam rămase tăcut. Apoi se sculă, îşi trecu nervos degetele prin păr şi se duse la fereastră. Privi în noapte.

— Da, murmură el, eram foarte îndrăgostit de ea.

Kate îşi strânse pumnii. Cuvintele lui Sam răsunau în sufletul ei ca bătăile asurzitoare ale unui clopot.

— Ce s-a întâmplat ? s-a auzit ea întrebându-l.

— Nu este chiar aşa de simplu, răspunse el, întorcându-şi profilul spre ea. N-am mai putut rămâne împreună din cauza diferenţei noastre de vârstă.

— Ce vrei să spui ?

— Când am întâlnit-o pe Carol eu aveam douăzeci şi şase de ani şi ea treizeci şi patru. Ea se refăcea cu greu după un divorţ dificil şi cariera ei era în plin avânt. Baltimore mi-a oferit primul meu contract important şi propria mea carieră se găsea într-o turnantă hotărâtoare. Amândoi eram foarte singuri. Când am văzut-o prima dată, mi s-a părut foarte frumoasă, diferenţa de vârstă nu punea nici cea mai mică problemă.

— Atunci, de ce mai târziu ?

Calmul cu care i se adresa o uimi pe ea însăşi. Vocea ei nu trăda nimic din suferinţa care o sfâşia pe dinăuntru.

— Pentru că eu voiam să mă însor şi să-mi întemeiez o familie. Carol nu era atrasă de genul ăsta de viaţă şi se considera prea bătrână ca să mai aibă copii. Chiar atunci, un canal de televiziune new-yorkez i-a propus un contract permanent. Munca mea de la Baltimore

îmi plăcea prea mult ca s-o părăsesc, dar nu puteam să-i cer nici ei să refuze o asemenea ofertă fabuloasă. Ce vreau să-ţi spun este că nici plictisul, nici dezgustul nu stau la originea rupturii noastre. Simplu, vieţile noastre au luat direcţii diferite, fără ca noi să putem opri destinul.

— Ceea ce înseamnă că mai eşti îndrăgostit de ea ?

— Nu-i uşor să răspund la întrebarea asta. Voi simţi întotdeauna ceva pentru Carol, dar ceea ce am trăit împreună, pentru mine s-a terminat. Când ea a plecat, am fost nenorocit. Totul s-a schimbat când te-am întâlnit pe tine.

Kate avea impresia că priveşte lumea printr-un telescop întors. Sam i se părea că este atât de departe, ca o planetă necunoscută pe care ea o contempla aproape cu o detaşare ştiinţifică. Sigur, el era convins de ceea ce spunea, dar nu şi ea. Carol Langford era doar la trei ore cu trenul de la Baltimore şi, desigur, el o iubea încă. „Astfel, întâlnindu-mă, totul s-a schimbat", gândi ea cu cinism.

Era emoţionant să auzi din gura celui căruia i te-ai dăruit cu trup şi suflet că i-ai servit, involuntar, drept cârjă ca s-o uite pe cealaltă.

— Sam... Nu vrei să pleci, acum ? Sunt obosită.

— Cred că nu m-am exprimat bine, bâigui el, dezarmat. Ar fi trebuit să-ţi vorbesc despre ea mai devreme. Acum îmi dau seama.

— Asta nu are nici o importanţă, răspunse Kate cu voce inexpresivă. Sunt obosită şi n-am chef să mai vorbesc. Te rog, pleacă.

El o privi cu nesiguranţă, o siluetă rigidă aşezată pe marginea fotoliului.

— Eu nu sunt sigur că tu ai înţeles bine. Am putea vorbi mâine dimineaţă ?

— Dacă vrei...

Ea nu mai ştia ce spune, dar cel mai tare îşi dorea ca el să dispară şi să rămână singură... În sinea ei, se simţea ca o frunză moartă ce se usucă încet.

Când uşa se închise după el şi ecoul paşilor lui se pierdu în noapte, ea rămase mult timp nemişcată, imobilă ca o statuie. În tot timpul confruntării cu Sam, ochii i-au rămas uscaţi. Odată el plecat, lacrimile începură să-i curgă pe obraji.

A doua zi de dimineaţă, ea se îmbrăcă în grabă şi coborî în magazin, lustruind tot ce-i cădea în mână. Scosese telefonul din priză, incapabilă să-l înfrunte iar pe Sam.

În dimineaţa următoare ea încercă să se întremeze şi să se poarte ca un om matur. Cu o ceaşcă de cafea în mână, aprinse televizorul, se instală în faţa programului lui Carol Langford şi se strădui s-o studieze fără pasiune pe femeia pe care Sam o iubise. Dar acest lucru era mai presus de forţele ei. În ciuda voinţei sale, ea remarcă unele detalii cum ar fi curba fină a obrajilor, surâsul spiritual care-i de-

sena perfect buzele, felul în care o şuviţă blondă îi cădea pe frunte. Contemplarea trăsăturilor ei fine îl fermecase pe Sam de mai multe ori, fără îndoială.

Explicaţiile lui lăsau să se înţeleagă că ambiţia lui Carol le distrusese fericirea. Dar scrutând faţa lui Carol, Kate nu reuşi să observe nici cea mai mică urmă de răceală şi de oportunism. Din contră, ea exprima generozitate şi căldură, care te fascinau la prima vedere. Probabil că şi ea îl iubise mult pe Sam, gândi Kate. Ca şi mine...

În timp ce Kate îşi repeta de mai multe minute fiecare din cuvintele spuse de Sam, degetele i se crispau convulsiv pe ceaşcă. În momentul în care el o ceruse de soţie pe Carol, aceasta acceptase propunerea să lucreze la New York. Sam era convins că ea alesese cariera şi nu pe el, dar dacă nu era aşa ? Dacă Carol îl mai iubea pe Sam şi ea pusese capăt legăturii, crezând că aşa este mai bine pentru el ?

„Ea l-a abandonat contrar dorinţei sale", gândi Kate cu convingere. „Datorită diferenţei de vârstă, ea a considerat că mariajul lor va fi un eşec şi i-a redat libertatea."

Ea închise ochii. Cât îşi dorea s-o deteste pe cea care-i cucerise inima lui Sam. Dar era imposibil. Nu putea să urască o femeie atât de frumoasă şi atât de caldă. Şi nici să-i reproşeze lui Sam că o iubeşte. Obiectiv, nimeni nu era responsabil de nefericirea ei. Ea intrase

într-un moment nepotrivit într-o poveste la care nu va participa niciodată. Şi ieşea din ea slăbită ca o pasăre rănită. Sam nu-i făcuse rău în mod conştient. El avusese nevoie de un sprijin, chiar când ea a apărut în drumul lui ca să i se ofere. Şi acum era prea târziu.

Când Kate coborî la magazin, încă se simţea incapabilă să vorbească cu Sam. Totuşi, nu putea lăsa telefonul scos din priză la nesfârşit. Abia îl branşă la priză, că se şi auzi soneria.

— Dar ce se întâmplă ? Încerc să te sun de ieri.

Kate inspiră profund.

— Sam, te-aş ruga să nu mă mai suni un timp.

— Cum ?

— Nu mă simt bine şi cred că este de preferat să nu ne vedem, deocamdată.

— Nu poţi vorbi serios... murmură el confuz.

Kate îşi frecă fruntea. Mâhnirea ei era prea mare ca să poată să-şi aleagă cuvintele şi să reflecteze la ce spune.

— Ba da. Tu n-ai ţinut, de fapt, niciodată la mine: M-ai folosit ca s-o uiţi pe Carol Langford. Ei bine, nu asta este ceea ce eu aştept de la un bărbat.

— Kate ! Tu ştii foarte bine că nu-i adevărat !

— Nu. Între noi, nimic nu va mai fi ca înainte, Sam. Jocul era fals din pornire. Nu mai vreau să te văd.

Ea auzi clopoţelul de la intrarea în magazin. Tocmai intrase o clientă şi nu mai dădu atenţie exploziei de turbare de la celălalt capăt al firului. Ea nu-l va mai auzi, poate, niciodată, vorbind pe Sam Ryder. Cu un zâmbet prefăcut pe faţă, se întoarse spre clientă.

În restul săptămânii, căută să nu fie singură acasă. Ceea ce nu era deloc greu, între şedinţele de antrenament cu Chris şi magazin. Mai mult, se apropia Crăciunul cu paşi mari şi ea avea multe curse de făcut.

În timpul uneia din vizitele ei la noua galerie comercială din Columbia Boulevard, ea se surprinse întrebându-se ce i-ar fi oferit lui Sam dacă destinul nu i-ar fi despărţit atât de brutal. Poate un lanţ de aur asortat cu brăţara pe care nu o scotea niciodată. Deodată, rămase nemişcată în mijlocul drumului. Gândindu-se la acest lucru, brăţara nu era genul de lucruri pe care Sam să şi-l ofere. Carol Langford i-l oferise. Şi, evident, o iubea foarte mult dacă o purta tot timpul. Un călător grăbit o îmbrânci şi Kate se opri în faţa unui raft cu cravate, ca să-şi ascundă lacrimile. Dar totul îi dansa prin faţa ochilor înceţoşaţi, fără ca să vadă nimic. Imaginea lui Carol cu Sam, oferindu-şi cadouri la picioarele unui pom de

Crăciun, îi trecu prin față. Și în acest an, el îi va cumpăra un cadou ? Probabil, gândi ea cu strângere de inimă. Nu-i spusese el că întotdeauna va nutri un atașament pentru ea ? Fără îndoială, vor petrece Crăciunul la New York.

Și, datorită atmosferei romantice, de sărbătoare, poate se vor împăca.

* * *

După concursul regional, Kate se cufundă cu totul în antrenamente. Totuși, nu obținea rezultate convingătoare, ceea ce vedea și Chris, nu numai ea.

Deseori în contratimp, ea greșea cea mai mare parte din pași, pe care-i învățase și-i stăpânea de mai mult timp. În ciuda neliniștii pentru apropierea concursului de la Easterns, Chris dădea dovadă de o răbdare admirabilă. Și niciodată nu-i mai vorbi despre Sam.

Când sosi ziua de duminică, zi în care echipa lui Sam se antrena la hochei, Kate se gândi să-și anuleze antrenamentele de seară. Tot temându-se să nu-l întâlnească la patinoar, ea nu se hotărî să-i vorbească de temerile ei lui Chris.

Sosi deci cu o jumătate de oră mai devreme, ca să fie sigură că el va mai fi pe gheață.

Apropiindu-se de geamul din plexiglas, ea îl găsi imediat.

El îi spusese că nu avea destule instincte violente ca să practice acest sport altfel decât ca amator. În ziua asta părea destul de dotat pentru un astfel de sport. Văzându-l cum loveşte cu putere cu crosa, ai fi jurat că dă într-unul din cei mai mari duşmani.

Ce ironie, se gândi ea. Ultima dată când l-a căutat prin mulţime, nu-l recunoscuse. Şi astăzi, în ciuda costumului care-l desfigura, privirea i s-a oprit imediat pe el. Pentru că ştia cum patinează, îşi explică ea. Dar în sinea ei ştia că se înşela. În timpul acela nu simţea pentru Sam decât o atracţie superficială. Iar acum, sentimentele care o înlănţuiau prinseseră rădăcini mult mai adânci în ea.

Kate se schimbă la vestiar, unde rămase închisă până la plecarea hocheiştilor. Din când în când, îşi surprindea imaginea în oglindă. În această seară, purta un pulovăr, colanţi decenţi şi jambiere. Nici vorbă de costumul negru, sexy. Cât fusese de naivă când a crezut că inima lui Sam poate fi cucerită cu un decolteu adânc !

Când liniştea se lăsă peste patinoar, ea aşteptă alte zece minute pentru a deschide uşa înainte de a arunca o privire afară. Holul era gol. Liniştită şi totuşi decepţionată, ea coborî scara şi se aşeză pe o bancă, să-şi încalţe patinele.

Își lega șireturile la prima patină când auzi pe cineva apropiindu-se. Instinctul îi spunea că nu este vorba despre Chris. Când ridică ochii, privirea i se lovi de Sam.

— Te-am așteptat în hol. Cum nu veneai, m-am postat la intrare, afară. Atunci ți-am văzut mașina în parking. De ce te ascunzi ?

Kate roși ușor.

— Ce vrei ?

Sam ridică din umeri.

— Să-ți vorbesc. Crezi că am renunțat la ideea de a te mai vedea ?

— Nu mai avem nimic să ne spunem.

— Din contră. Și de această dată nu voi pleca până nu va fi totul spus.

El o fixă rece, reflectând cu viteza luminii. Toată săptămâna trăise în infern și în timp ce o parte din el se indigna din cauza comportamentului absurd al lui Kate, cealaltă nu dorea decât s-o ia în brațe și s-o înăbușe cu sărutări.

Incapabilă să-i reziste privirii, Kate plecă ochii și se jucă cu șireturile de la patină.

— Kate, de ce mă tratezi astfel ? M-am scuzat pentru Carol. Ce pot să fac mai mult ?

— Nimic, reuși ea să articuleze. Nu mai poți să faci nimic.

El ridica mâinile exasperat.

— Dar, la urma-urmelor, ce înseamnă asta ? Termină să te joci de-a ghicitul și fii sinceră cu mine odată !

Ea ridică ochii de ambră spre el și resentimentul care se reflecta în ei nu-i scăpă lui Sam.

— Cum ai fost tu cu mine ? M-ai lăsat să trăiesc o poveste cu zâne în care Prințul fermecător era fals.

— O poveste cu zâne ?

— Perfect. Mult timp, am crezut că sunt Cenușăreasa, și acum observ că nu sunt decât sora vitregă.

Brusc, Sam se ridică și-i întoarse spatele încercând să-și potolească mânia.

— Dar cum poți să fii atât de copilăroasă ! Noi ne-am iubit ! Am împărțit momentele cele mai intime și tu vorbești de Cenușăreasa ! Kate, eu înțeleg că ești contrariată și regret că nu ți-am vorbit despre Carol. Dar eu am treizeci de ani, pentru Dumnezeu ! Cum poți să crezi că nu am cunoscut alte femei înainte de tine !

— Nu despre asta este vorba.

— Atunci despre ce ?

— Ai trăit patru ani cu ea. Și în ciuda diferenței de vârstă te-ai fi căsătorit cu ea, dacă ea ar fi vrut.

— Dar totul s-a sfârșit între noi ! De ce refuzi să privești adevărul în față ?

Kate dădu din cap.

— Nu, nu s-a terminat. Și chiar așa, ai trăit o mare pasiune pentru Carol Langford. Ceea ce trăim noi, nu suportă comparație în ochii

tăi. Mă vrei fiindcă nu o poţi avea pe ea. În ceea ce mă priveşte, totul s-a prăbuşit, tu nu vezi ?

Sam o privi fix, cu ochii lui ca două pietre albastre.

— Ba da, tocmai. Nu sunt orb, dar nu aşa se rezolvă situaţia.

Simţind mânia rece care-l cuprinsese, instinctiv, Kate se aşeză mai bine pe scaun.

— Acum, continuă el, te cunosc destul ca să ştiu cum funcţionezi. Îţi cunosc micul apartament aranjat cu un lux de bun gust. Am văzut cum te comporţi pe gheaţă. Eşti mai exigentă şi dificilă decât un juriu de Miss Univers, tu ai competiţia în sânge. Toată viaţa ai fost o învingătoare, nu-i aşa ? Acum, ţi-ai băgat în cap că ai fost pentru mine ultima soluţie şi nu mai poţi s-o accepţi.

— Taci, se ambală Kate.

— Te rog, deschide ochii ! Viaţa nu-i o poveste cu zâne, Kate. În realitate, relaţiile umane sunt mai complicate decât lasă să se înţeleagă fraţii Grimm !

Aplecându-se deasupra ei, el o forţă să-l privească.

— Tu mă iubeşti. Da ? Nu încerca să negi. Altfel, nici n-ai fi devenit iubita mea. La început, am fost terorizat, tocmai trăisem infernul cu Carol, nu eram sigur că mă pot apropia din nou de o femeie. Dar acum, acum nu mă mai tem. Ştiu că te doresc, şi că suntem

făcuţi unul pentru altul. Tu, tu eşti gata să arunci totul pentru că povestea noastră nu corespunde criteriilor tale romantice. După părerea ta, eu ce simt ?

Înfiorată de intensitatea privirii lui, Kate era prea agitată ca să observe emoţia care vibra în vocea lui.

— Nu ai dreptul să-mi vorbeşti pe tonul ăsta !

— Noi suntem amanţi. Ştim amândoi că legătura noastră nu este o aventură fără importanţă. Atunci, dacă eu nu am dreptul, cine îl are ? Şi fiindcă am ajuns aici, continuă el, mai am ceva să-ţi spun. Carol şi cu mine am rupt-o din cauza ambiţiei ei. Ea îşi dorea carieră, eu îmi doream o soţie. Şi tu, tu ce vrei ?

Obrajii lui Kate erau palizi şi ochii ei de ambră se măriseră.

— Nu înţeleg.

— Nu ? De când ne-am întâlnit, îmi citeşti un scenariu şi joci altul. Îmi spui că patinajul profesionist nu te pasionează şi că vrei să fii cu mine. Şi totuşi, din cauza acestor campionate şi a fratelui tău, noi ne întâlnim din când în când, ca două trenuri în viteză.

— Ţi-am explicat că totul este temporar, protestă ea.

— Şi este cu adevărat ? Mă acuzi că nu am fost sincer cu tine. Dar tu, tu îmi spui ceea ce ar trebui să ştiu ? Eşti o patinatoare excelentă şi dacă voiai, ai fi putut fi cea mai bună.

Eu n-am fost împotrivă în ceea ce a hotărât Carol cu privire la cariera ei. Şi nu voi fi împotriva ta. Dar înainte de a merge prea departe, amândoi, trebuie să fii sinceră cu mine.

— Am fost întotdeauna. Tu ţi-ai păstrat cu zgârcenie secretele, i-o întoarse Kate tăios.

— Eu cred că tu nu mai ştii unde te găseşti. Dar va trebui să iei nişte decizii singură, Kate.

Ea îl observă cu atenţie şi văzu deodată cât este de obosit. Era palid şi cu cearcăne mari, negre. O clipă ea crezu că el a suferit din nou — din cauza ei de data asta. În ciuda confuziei şi a supărării, un elan o împinse spre el. Apoi privirea îi căzu pe brăţara de aur de la mâna lui. Ca la un semnal de alarmă, ea se clătină sub lumina de neon. Atunci îşi întoarse repede ochii.

— Ai rămas mută ? observă el. Foarte bine, plec şi te las să reflectezi. Când vei vedea mai clar, dă-mi un semn. De acord ?

Fără nici o vorbă şi nici un gest în plus, el se întoarse spre scară şi dispăru. Era atât de absorbită de altercaţia cu Sam, încât uitase complet de Chris şi tresări, auzind paşi pe scări.

— Kate, cum te simţi ? exclamă fratele ei, grăbindu-se neliniştit spre ea.

— De ce mă întrebi ?

— Am fost în hol și am auzit totul. Eram gata să intervin dacă discuția ar fi luat o întorsătură neplăcută.

— Sam nu este violent...

— Nu sunt sigur. Se părea că și-a ieșit din fire. Ceea ce a spus despre patinaj... Mințea, sper. Tu dorești la fel de mult ca și mine să câștigăm Easterns-ul, nu-i așa ?

Kate își fixă fratele, fără să știe ce să răspundă. Se aplecă să-și strângă șireturile, dar degetele îi erau înghețate și gesturile dezordonate. Ea își făcu o fundă.

— Tu știai foarte bine când am început, că nu eram la fel de entuziastă ca tine, declară ea în sfârșit.

— Te gândești să abandonezi ?

— Nu-ți fie frică, nu te las baltă, Chris.

— Nu asta este întrebarea pe care ți-am pus-o.

Coborând privirea spre patine, Kate își înghiți saliva. Gheata era făcută pe măsura ei și-i ținea bine piciorul. Normal, ea n-ar fi trebuit să simtă nici o diferență, doar dacă n-ar fi fost bine legată, se gândi ea.

— Kate ?

— Ascultă, acum nu sunt dispusă să vorbesc despre asta.

Chris ridică din umeri, resemnat.

— De acord, înțeleg. Vrei totuși să te antrenezi ?

— De aceea sunt aici, ca să muncesc, zise ea.

Când îşi puse piciorul pe gheaţă, simţi cum o strânge gheata. Patinoarul i se părea mai îngheţat decât altă dată, frigul o pătrunsese până la oase. Chiar după zece minute de încălzire, ea nu era perfect destinsă.

— Aş vrea să repetăm triplul axel, sugeră Chris. Nu prea ne iese.

— Dacă vrei tu, răspunse ea maşinal.

— Chris puse caseta cu muzică şi un sfert de oră, ei repetară dublul axel fără mare succes. Kate era incapabilă să se concentreze. Frânturi din conversaţia cu Sam îi răsunau în urechi, distrugând beneficiile a nenumărate ore de muncă.

Când muzica se opri, Chris frână atât de brusc, încât el se ciocni de ea cu forţă.

— Scuză-mă, Kate. Cred că ar trebui să lăsăm pe mâine triplul axel. Dacă am încerca nişte arabescuri ?

— Trebuie să putem...

În timp ce el se ducea să schimbe caseta, Kate rămase singură în mijlocul patinoarului, obsedată de imaginea lui Sam. Nu era prea mândră de atitudinea ei din ultimele zile. A fost într-adevăr puerilă că l-a evitat cu atâta grijă, dar nu putea face nimic contra sentimentelor. În pragul disperării şi al confuziei, ea s-a lăsat condusă de instincte care s-o protejeze. Una din vorbele lui Sam îi venea mai

des în minte. „Ţi-ai băgat în cap că ai fost o soluţie pentru mine şi nu poţi s-o accepţi."

El avea dreptate, realiză Kate. Era exact ce simţea. Ea îl iubea, dar gândindu-se că era a doua în viaţa lui, îşi simţea amorul propriu rănit. Voia să fie unica. Ea învăţase să accepte o înfrângere când viaţa i-o oferea. N-ar fi putut practica competiţia sportivă atâta timp, fără să fi primit lecţii utile de umilinţă.

Dar iubirea era prea importantă ca să se mulţumească cu un rest, îşi spuse ea. Şi dacă nu putea să fie prima în inima lui Sam, atunci prefera solitudinea şi amărăciunea.

— Să vedem dacă obţinem rezultate mai bune cu mişcări lente, sugeră Chris.

— Cum vrei...

— Nu prea eşti în formă. Te simţi în stare să continui ?

— Nu, răspunse Kate. Dar dacă ai în vedere numărul de arabescuri pe care le fac de la şapte ani, voi reuşi cu ochii închişi.

Ceea ce era fals. Numai concentrarea garanta un arabesc reuşit... Kate avea rezerve nebănuite de voinţă. La început, rezultatul fu mai mult decât concluziv. Cu preţul unui imens efort de voinţă, ea îl goni pe Sam din sufletul ei şi se aruncă pe gheaţă. Dar totul fu de scurtă durată şi imaginea lui Sam, cu faţa răvăşită de oboseală, îi reveni în minte.

Ceea ce-i spusese despre patinaj o şocase. Clar, el o acuza că-l neglijează ca să facă o ca-

rieră ca şi Carol Langford. De ce oare nu i-a spus că se înşeală ? Că şi-a sacrificat fericirea pentru el ? Ea cunoştea răspunsul la această întrebare. Dacă Sam ar afla motivaţiile altruiste care au împins-o pe Carol să-l părăsească, ar căuta poate să se împace cu ea. Numai egoismul a reţinut-o să-i spună. Ruşinea o copleşi. Chiar dacă nu era vorba decât de intuiţie, ea ar fi optat realmente pentru fericirea lui Sam.

În această clipă, Kate realiză că Chris mărise viteza şi că, dintr-o secundă în alta, ei vor face o răsucire laterală. Îşi dădu seama că patina ca un robot. Deja, mâna fratelui ei era în jurul taliei ei şi nu mai avea timp să stopeze mişcarea.

Secunda următoare a fost cea a unui haos al mâinilor care nu se găseau, al patinelor care se izbeau, o dezordine încoronată de o cădere magistrală. Un scârţâit sinistru răsună şi Kate simţi cum gheaţa îi muşcă fiecare bucăţică de piele descoperită.

— Kate ! Kate ! Cum te simţi ?

Un moment destul de lung, Chris nu avu nici un răspuns.

De când avea şapte ani, Kate căzuse de nenumărate ori, unele căzături mai dureroase decât altele. Dar asta era diferită. Când auzi vocea lui Chris, ca prin ceaţă, ea încercă cu greu să se ridice. Dar parcă nu mai avea pi-

ciorul drept. Se prăbuși din nou pe gheață, tremurând toată.

— Kate, poți ?

— Nu, șopti ea în sfârșit. Nu cred. Trebuie să mă duci. Ceea ce și făcu. Luând-o în brațe, el o duse la vestiar. Acolo, o lungi pe bancă, privindu-i fața.

— De ce mă privești așa ? bâigui ea.

— Caut simptomele unei comoții cerebrale. Ar trebui totuși să știi.

În alte împrejurări, poate. Dar mintea ei nu putea să funcționeze. Posomorâtă, ea privi cum îi trece indexul prin fața ochilor.

— Totul pare normal, zise el după ce a repetat gestul de douăzeci de ori. Odihnește-te puțin.

Ea îi urmă sfatul, dar nu se simți mai bine. Deodată, un frison de nestăpânit o trecu și durerea o străfulgeră. Înțepeni toată.

— Chris, suflă ea lividă... Cred că trebuie să mă transporți la spital. Mi s-a întâmplat ceva grav la genunchi.

*
* *

— Ce-aș putea să fac pentru tine ?

Chris era așezat într-un fotoliu în fața canapelei pe care Kate era lungită, cu o cuvertură pe genunchi. Cârjele de care se servea de două zile erau sprijinite de spătar.

— Nimic. Totul este bine. Singura mea problemă sunt scările. O să te rog, data viitoare, să mă duci până la magazin...

Chris își încrucișă mâinile nervos și o cută îi apăru între sprâncene.

— Doamne, Kate, dacă ai ști cât regret... este greșeala mea...

Ea îl privi, sincer surprinsă. Niciodată nu crezuse că el își poate asuma vreo responsabilitate... Chiar dacă era conștientă că singurul vinovat de accident era ea care nu s-a concentrat.

De fapt, din clipa în care a ieșit din sala de operație, ea s-a simțit vinovată de a-i fi spulberat toate speranțele lui Chris.

Și în timp ce ea îi explica, el dădea din cap cu insistență.

— Nu, te asigur că eu sunt cel de condamnat. Eu știam că tu nu ești în formă... Și ca să fiu sincer, nici eu nu prea eram. Mă enervase discuția pe care am surprins-o între tine și Ryder.

— Ce vrei să zici ?

În afara celor câteva vorbe schimbate în seara aceea în sala de antrenamente, ea nu mai discutase cu Sam.

— Kate, știam foarte bine că tu nu erai la fel de atașată, ca mine, de competiție. Dar refuzam să accept, până acum, fiindcă nu-mi convenea deloc. Dar tu ai propria ta viață, iar eu nu am nici un drept să ți-o stric.

— Dar nu este greşeala ta. Eu eram de acord...

— Tu ai acceptat fiindcă eu te-am obligat oarecum... El îşi trecu mâna prin buclele dese. În momentul când am surprins cuvintele lui Ryder, ştiam că el are dreptate. Dar nu voiam să privesc lucrurile în faţă. Aveam conştiinţa tulburată şi, când ne-am întâlnit pe gheaţă, eram prea preocupat ca să fiu suficient de atent.

— Şi eu la fel, eram descumpănită.

Chris râse ironic.

— Chiar ?... Este posibil, dar îţi mărturisesc că pe mine nu mă îngrijorau problemele tale. Ce păcat... formam un cuplu atât de frumos.

Emoţionată de decepţia lui, Kate întinse mâna şi el veni şi îngenunche lângă ea.

— Ai fost totdeauna grozavă, Kate, pe gheaţă... şi în viaţă... Dar va trebui să-mi găsesc o altă parteneră, nu-i aşa ? adăugă el, zâmbind trist.

— Mă tem că aşa este. Crezi că este posibil ?

— Da.

Chris o răsplăti cu acel surâs minunat şi copilăros pe care ea îl iubea de când se ştia.

— Mă cunoşti... zise el. Am început deja să caut... În acest week-end am întâlnire la clubul din Wilmington cu mai multe patinatoare care te-ar înlocui, eventual.

Kate ridică sprâncenele, amuzată.

— Bine, deci nu-ţi pierzi timpul...

— Te deranjează ?... Poate îţi par fără inimă, dar ştiu că vei avea nevoie de cel puţin o lună de convalescenţă... Chris plecă ochii.

— După ruptura mea cu Elise, am reflectat mult... Nu ţin să-mi petrec viaţa în faţa unui ordinator şi n-am nici un chef să mă însor. Singura mea dorinţă este să fac carieră de patinator. Am nevoie de public, Kate, să aud aplauze, să am victorii, şi sincer, eu cred că le merit.

— Fără cea mai mică îndoială ! îl linişti Kate. Ai talent, continuă !

Chris se aplecă spre ea şi o sărută tandru pe obraz.

— Eşti minunată, Kate. Nu numai că eşti frumoasă şi inteligentă, dar în plus eşti şi adorabilă. Ce noroc să am o soră ca tine ! exclamă el cu sinceritate.

Kate râse amabilă.

— În sfârşit, o recunoşti...

— O ştiam de mult...

Chris se ridică şi începu să se plimbe nervos prin cameră.

— Mai este ceva despre care vreau să-ţi vorbesc, continuă el. M-am înşelat cu privire la Ryder.

Kate înţepeni pe loc.

— Adică ?

— Ei bine, mi-am schimbat părerea despre el. Cred sincer că Ryder este ataşat de tine, ca şi tu, dealtfel, de el.

— Dar acesta este un bărbat care are nevoie de un harem ca să fie fericit, replică ea amar. Pentru că aşa cum mi-ai spus tu, mai este legat de Carol Langford.

— Nu sunt sigur, observă el. Cred că ar trebui să-l revezi, mai dă-i o şansă. Numai dacă-l iubeşti cu adevărat.

Kate tăcu şi Chris o privi un minut.

— N-ai chef să vorbeşti despre asta acum, nu-i aşa ?

— Nu, mulţumesc...

După plecarea lui Chris, Kate căzu iar pe gânduri. Acest accident îi va schimba viaţa. Sigur, operaţia fusese practicată cu o nouă metodă de chirurgie şi cicatricea de la genunchi era aşa de mică, încât o putea ascunde cu un plasture. Reeducarea va fi de scurtă durată, dar, chiar dacă ar avea posibilitatea să-şi reia antrenamentele, ştia că nu va mai participa niciodată la competiţie. Pe de o parte era salvată, iar pe de alta simţea o oarecare decepţie. Sam avea, poate, dreptate. Fără să vrea să recunoască, ea-şi dorise să învingă la Easterns pentru a dovedi lumii patinatorilor că, la douăzeci şi şase de ani, era încă una din minuni.

Totuşi, faţa lui Sam continua s-o urmărească. Ea îl mai iubea. De mai multe ori, în spital, a vrut să-l sune şi să-l cheme s-o vadă,

dar la ce bun ? Ce-şi mai puteau spune ?

Ultima lor discuţie, în sala de antrenamente. fusese suficient de explicită. Sam mai era îndrăgostit de o femeie cu care se putea căsători şi Kate părea suficient de matură ca să accepte această situaţie. Dar Sam îi lipsea. Ea dorea să-l vadă, să-l atingă, să-l audă... Se simţi îngrozitor de singură. Apoi, deodată, se hotărî : mâine îl va suna pe Sam.

Dar a doua zi, când îşi adunase tot curajul să-l sune, telefonul sună în gol. După câteva ezitări şi o nouă ceaşcă de cafea, ea se hotărî să-l suna la „Globe".

— Barrows la aparat... Ce pot să fac pentru dumneavoastră ? întrebă o voce gravă.

— Îl caut pe Sam Ryder.

— Din partea cui ?

În telefon se auzeau conversaţii, uşi care se închideau şi se deschideau... Biroul părea în plină activitate.

— Kate Koleman. Pot să vorbesc cu Sam ? Vă rog !

Urmă o pauză şi bărbatul întrebă pe cineva despre Sam.

— Regret, domnişoară... Acum este în deplasare.

Kate avu deodată un presentiment.

— Puteţi să-mi spuneţi unde ? Este foarte important, ar trebui să-i...

— La New York şi se întoarce peste două zile, i-o tăie acesta, uşor nerăbdător. Vreţi să lăsaţi vreun mesaj ?

Mâna lui Kate se crispă pe aparat.

— Nu, răspunse ea. Mulţumesc.

Ea puse receptorul cu un aer absent. Deci, el plecase la New York. Ca s-o vadă pe Carol, evident.

Sfârşitul acestei zile şi cea de-a doua zi se scurseră pentru Kate într-un fel de ceaţă. Ea dormi în cea mai mare parte din zi.

Chris o sună de două sau de trei ori şi a doua zi îl chemase ca s-o ajute să coboare în magazin.

— Nu mai suport să mai stau închisă în casă şi magazinul îmi va schimba dispoziţia.

— Eşti sigură ?... Ştii că n-ai un loc în care să te întinzi.

— Fotoliul este foarte confortabil şi-mi voi lungi picioarele pe un taburet. Şi apoi, mă descurc foarte bine cu cârjele, dar nu-mi permit să mă aventurez pe scări.

Chiar dacă reticent, Chris acceptă dorinţa lui Kate şi ea-i fu recunoscătoare.

În ciuda faptului că se apropia Crăciunul, era aşa de frig, încât clienţii nu se aventurau până la magazinul ei.

Ca să-şi înşele plictisul, ea încercă să citească un roman pe care-l adusese cu ea. Dar încercările sentimentale ale eroinei se asemănau aşa de tare cu ale ei, încât abandonă curând

lectura. Gândul la Sam o asalta din nou. Oare mai era la New York ? S-o fi întors ? Singur ?...

Hărțuită de astfel de gânduri, Kate se uită la ceas. Era ora cinci, ora închiderii. Îi spusese lui Chris că va încerca să urce singură pe scări pentru a ajunge în apartament. Dar, zece minute mai târziu, sprijinită în cârje, uitându-se la scară, ea realiză că manevra era foarte dificilă.

Cu o mână pe cârje și cu cealaltă pe balustradă, ea depăși prima treaptă. Kate ajunse pe treapta a treia și sufla din greu, când auzi o voce bărbătească în spatele ei.

— Ce dracu' se întâmplă ?

Întorcând capul îl văzu pe Sam la baza scării, cu pumnii în șolduri. Îi fixă mai întâi cârjele, apoi fața palidă.

— Ce ți s-a întâmplat ?

Kate nu răspunse, dar deodată, buzele ei începură să tremure și izbucni în hohote de plâns. În același moment, ea realiză că Sam îi luase cârjele și o ținea în brațe.

— Voiai să te întorci la tine, nu-i așa ?

— Da, reuși ea cu greu să articuleze.

Incapabilă să-l privească, ea se uita fix la gulerul de la geaca lui și stătea țeapănă în brațele lui.

— Ai cheile ? întrebă el când ajunseră pe palier.

— Ușa nu este încuiată.

— Oh ! Bravo !... Şi dacă te întâlneai cu un hoţ ? l-ai fi omorât cu cârjele ?

Kate tăcu. Când Chris o adusese de dimineaţă la magazin, ea uitase să încuie. Oricum, ce-l interesa ? De ce-i vorbea pe tonul acesta ?

Sam o duse la canapea şi o aşeză cu grijă.

— Mă întorc într-un minut.

În timp ce ieşea din încăpere, ea se debarasă cu greu de mantoul pe care-l aruncă pe spatele canapelei. Ce noroc, purta un pulovăr roz care-i mai ştergea din paloare. Ce stupid să te gândeşti la astfel de detalii într-o asemenea situaţie.

Câteva minute mai târziu, uşa se deschise şi Sam apăru cu cârjele după el.

— Ce înseamnă asta ? Ce se întâmplă ?

— Am avut un accident.

— Asta am înţeles... Dar ce altceva ?

Kate plecă ochii în timp ce Sam îşi scotea bluzonul.

— Am căzut rău.

— Când ?

— Duminică, după ce ai plecat.

Kate ridică ochii spre el şi observă că el purta un pulovăr de lână ocru şi pantaloni de catifea gri. Era superb.

— Deci, este greşeala mea.

Kate îşi reprimă un surâs de agasare. De ce oare toţi îşi revendicau responsabilitatea acestui accident ?

— Nu este greşeala nimănui, replică ea iritată. Este doar un concurs nefericit de împrejurări.

— De acord, dacă tu o spui... acceptă el neîncrezător. Dar asta înseamnă că va trebui să renunţi la competiţie pentru un timp ?...

— Definitiv. La anul voi fi prea bătrână şi fratele meu îşi caută deja altă parteneră.

Sam nu se arătă prea încrezător.

— Şi ce simţi acum ?

Ea se gândi că mai erau şi alte subiecte de discuţie, mai importante decât patinajul şi se uită răutăcios la el. Suspinând, ea se aşeză mai confortabil între perne.

— Tu mă superi, dar Easterns este ultima mea grijă.

— Tu nu eşti decepţionată, deci... insistă el. Spune-mi sincer, te rog.

— Întotdeauna am fost sinceră cu tine. Competiţia n-a fost niciodată scopul vieţii mele.

Sam continua s-o observe în linişte. Ea era conştientă de examinarea lui. A venit oare s-o anunţe că s-a împăcat cu Carol ? Inconştient, ea strânse din dinţi ca să poată primi ştirea.

— Mi-au spus că m-ai căutat la birou, spuse el după câteva secunde.

— De aceea ai venit ?

— Nu... Oricum, intenţionam să vin.

Kate îşi încrucişă mâinile.

— Mi s-a spus că eşti plecat la New York.

— Exact, răspunse el.

— Şi ai venit să-mi povesteşti despre această călătorie ?

— Da. Am fost s-o văd pe Carol.

Un curent de gheaţă alergă prin vinele lui Kate.

— Exact aşa am gândit şi eu.

— Îmi închipui la ce te-ai gândit. Dar te înşeli... te înşeli de la început.

El veni şi se aşeză lângă ea şi, încet dar hotărât, îi desfăcu degetele crispate şi le strânse într-ale lui.

— Kate, sunt îndrăgostit de tine.

— Cum ?...

— Cred că te iubesc practic din prima clipă. Dar mă temeam să mărturisesc, să-ţi mărturisesc... Dragostea, până acum, a fost crudă cu mine şi am jurat că nu voi mai întinde ciomagul ca să fiu bătut.

— Şi Carol Langford ?... întrebă ea slab.

El se aplecă spre ea când îi vorbi şi vocea îi era sinceră.

— N-ar fi trebuit să ascund existenţa ei, recunosc. La început nu mi s-a părut important. Apoi...

— Apoi ?

— Mi-a fost frică să nu reacţionezi violent. Cum s-a şi întâmplat, dealtfel...

— Dar te-ai dus s-o vezi...

— Da. Aveam nevoie să mă asigur că situaţia între noi era clară. Kate, între mine şi

Carol totul s-a terminat. Îţi jur. Drumurile noastre s-au despărţit cu adevărat.

Kate avu dorinţa să-i sară de gât şi să-l îmbrăţişeze. Era cu adevărat sincer ?

Sam o privi intens, aşteptând răspunsul ei cu nelinişte, ca şi cum propria lui viaţă depindea de asta.

— Sam, începu ea blând. Cred că te înşeli cu privire la Carol. Nu cred că te-a părăsit pentru cariera ei profesională, nu i se potriveşte. Am convingerea intimă că s-a retras din viaţa ta pentru că a considerat că aşa este mai bine pentru tine. Ea a procedat aşa din generozitate şi din dragoste.

— Din cauza diferenţei noastre de vârstă ?

— Da.

— Probabil ai dreptate. Ştii, când am venit la Baltimore, acum şase ani, mă simţeam cu adevărat singur, despărţit de prieteni şi de familie. Carol era la fel de singură ca şi mine, şi întâlnirea noastră ne-a ajutat să trecem peste pasa asta grea. Apoi am realizat că unirea noastră nu putea să dureze. Poate, fiindcă eu îi propuneam căsătoria deşi în subconştient ştiam că nu va accepta niciodată.

În timp ce Sam vorbea, Kate începu să înţeleagă că relaţia lui cu Carol fusese mai complexă decât îşi imaginase.

— Vrei să spui că tu pregătiseşi s-o rupi cu ea ?

Sam reflectă înainte de a-i răspunde. El voia să fie profund sincer cu Kate.

— Da și nu... Despărțirea noastră a fost o ruptură și, după plecarea ei, eu am fost din nou singur. Și atunci te-am întâlnit.

El ridică mâna pentru a preveni un protest.

— Așteaptă... Nu te grăbi să tragi concluzii pripite. Îți jur, Kate, nu te-am folosit. Mă îndrăgostisem de tine și mi-era frică de consecințe. Ce s-ar fi întâmplat dacă preferai cariera de patinatoare în locul meu ?

— Dar tu știi că patinajul nu este scopul vieții mele...

— Acum da...

Pe Kate o cuprinse o undă de căldură și, după neliniștile care au amețit-o, această senzație i se păru aproape ireală.

— Și ce-i cu aceste consecințe ? întrebă ea prudent. Crezi că sentimentele pe care le ai pentru mine sunt consecințele rupturii tale cu Carol ?

— Doamne, nu !

El o strânse în brațe și-și puse obrazul pe părul ei de mătase.

— Sunt tare îndrăgostit de tine, și frica mea cea mai mare este să nu te pierd. Am fost nebun în aceste două săptămâni... Kate, spune-mi că mă ierți și ne vom regăsi ca mai înainte.

O parte din ea era gata să-i mărturisească iubirea pentru el, dar nu se simțea în stare să pronunțe nici un cuvânt.

— Poate Carol mai este îndrăgostită de tine, se hazardă ea.

El suspină și se depărtă ușor.

— Am discutat când am fost la New York. Ea își adoră meseria și chiar mai mult, a întâlnit pe cineva, un producător de televiziune, puțin mai în vârstă decât ea. Ei trăiesc împreună și vor să se căsătorească.

Kate avu impresia că i se ia o piatră de pe umeri.

— Și cum ai reacționat la vestea asta ? Ai simțit gelozie ?

Prin ochii lui Sam trecu un fulger de agasare.

— De ce nu vrei să înțelegi ? Sunt îndrăgostit de tine și de nimeni altcineva ! Voi păstra întotdeauna pentru Carol sentimente de tandrețe și prietenie, dar asta nu-i ceea ce-ți închipui tu...

— Am într-adevăr o imaginație fertilă, admise Kate.

Pentru prima dată de la începutul conversației lor, un zâmbet ușor stăruia pe buzele ei.

Deodată, Sam sesiză o ușoară schimbare de dispoziție și o strânse la pieptul lui.

— Cum aș putea să te conving ? întrebă el cu insistență.

Mâinile lui Sam erau pe braţele ei şi ea-şi lăsă ochii în jos. Imediat ea zări brăţara de aur care-i strălucea pe încheietură. O fixă şi Sam, urmând direcţia privirii ei, îi ghici gândurile.

— Carol ţi-a oferit-o, da ?

— Da, drept cadou de Crăciun.

Fără cea mai mică ezitare, el o scoase de pe mâna lui şi o puse în palma lui Kate, apoi îi închise pumnul.

— Kate, ia-o şi păstreaz-o.

Ea deschise gura, uimită, dar nu scoase nici un sunet.

— Păstreaz-o ca gaj al iubirii mele, continuă el. Carol începe o viaţă nouă şi eu sunt fericit, fiindcă am găsit fericirea.

Brăţara ţinută strâns în pumn o făcu pe Kate să ofteze.

— Crezi că mă iubeşti cu adevărat ? şopti ea.

Simpla pronunţare a acestor cuvinte era deja o plăcere. Dar răspunsul lui Sam depăşi orice aşteptare.

— Nu cred, sunt sigur de asta. Te iubesc, Kate. Slăbind îmbrăţişarea, el se ridică, traversă încăperea pentru a-şi lua geaca. O luminiţă răutăcioasă îi apăru în ochi în timp ce revenea la ea.

— Ţine, ţi-am adus o amintire de la New York, îi spuse el, întinzându-i o cutiuţă pătrată ambalată într-o hârtie argintie. Aş fi vrut să ţi-o dau în noaptea de Crăciun, dar

sper ca această dovadă de dragoste să te convingă, în sfârșit...

Emoționată, ea ridică ochii spre el și privirile lor se întâlniră.

— Vrei să fii soția mea, Kate ?

Kate deschise cutiuța și, drept răspuns, își puse solitarul pe deget.

Lacrimi de fericire îi apărură pe obraji.

— Te iubesc din prima clipă în care te-am văzut și te voi iubi până la sfârșitul zilelor mele...

— SFÂRȘIT —

De cum îi căzură ochii pe Sam Ryder, Kate se simți irezistibil atrasă de el. El este virilitatea, blândețea, inteligența personificate. Subjugată, tânăra nu întârzie să fie fermecată de celebrul jurnalist sportiv. Foarte curând, amândoi trăiesc clipe de amor perfect, până când Kate crede că Sam o considera doar un paleativ. El era îndrăgostit de o altă femeie și toată lumea o știa în afară de ea! Intervine o cădere pe gheață și alta, psihică. Viața nu este ca în povești, o readuce Sam la realitate.

Orice îndoială ar fi avut ea, corpul lui Sam, lipit de al ei dovedea fără ambiguitate ceea ce el îi spunea, și Kate simți, fără să vrea, cum o undă de căldură o inundă din pântece. Totuși, chiar dacă trupul capitulase, spiritul ei mai încerca încă, dar slab, să reziste.

THE BEST

ISBN 973-9197-44-2

Lei 1500 + 30 TL = 1530